

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

Α ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 1

- A Κορ. 1,1 Παῦλος, κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ
θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός,
- A Κορ. 1,1 Εγώ, ο Παῦλος, ο οποίος ἔχω προσκληθῇ σύμφωνα με το
θέλημα του Θεοῦ, να εἶμαι Ἀπόστολος του Ἰησοῦ Χριστοῦ,
και ο Σωσθένης, ο αδελφός εν Χριστῷ,
- A Κορ. 1,2 τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς
ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν·
- A Κορ. 1,2 απευθύνομεν την επιστολήν αυτήν προς την Εκκλησίαν του
Θεοῦ, η οποία υπάρχει εις την Κορινθον, προς σας που
ανήκετε εις αυτήν και ἔχετε αγιασθῇ δια του Ἰησοῦ Χριστοῦ
και ἔχετε κληθῇ να γίνετε και να εἰσθε ἅγιοι μαζή με ὅλους
εκείνους τους πιστούς, οι οποίοι εις κάθε τόπον
ἐπικαλούνται με πίστιν το ὄνομα του Κυρίου ημῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ο οποίος εἶναι Κύριος και Σωτήρ και εκείνων και
ημῶν,
- A Κορ. 1,3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- A Κορ. 1,3 και ευχόμεθα να εἶναι πάντοτε μαζή σας και να βασιλεύῃ εις
τας ψυχὰς σας η χάρις και η εἰρήνη ἀπὸ τον Θεόν και
Πατέρα μας και ἀπὸ τον Κυριον Ἰησοῦν Χριστόν.
- A Κορ. 1,4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ
χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
- A Κορ. 1,4 Ευχαριστῶ πάντοτε τον Θεόν μου δια την κατάστασιν της
χάριτος και τα ἄλλα χαρίσματα του Θεοῦ, τα οποία σας
εδόθησαν χάρις εις την πίστιν, την ἐπικοινωνίαν και την

ενότητα, που έχετε με τον Ιησούν Χριστόν.

A Κορ. 1,5 ὅτι ἐν παντὶ ἐπλούτισθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει,

A Κορ. 1,5 Διότι ἀπὸ τὴν ἐν πίστει ἐπικοινωνίαν σας αὐτὴν με τὸν Κύριον ἐγίνατε πλούσιοι εἰς ὅλα, εἰς κάθε διδασκαλίαν τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας καὶ εἰς κάθε γνώσιν, τὴν ὁποίαν αὐτὴ διδάσκει καὶ ἐμπνέει,

A Κορ. 1,6 καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν,
A Κορ. 1,6 σύμφωνα με τὸ μέτρον με τὸ ὁποῖον ἐγίνε ἀπὸ σας δεκτὴ ὡς βεβαία καὶ ἐστερεώθη εἰς σας ἡ ἀληθὴς μαρτυρία καὶ τὸ κήρυγμα περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

A Κορ. 1,7 ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι,
ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

A Κορ. 1,7 Τόσον δε πλούσια χαρίσματα ἐπήρατε, ὥστε νὰ μὴ υπολείπεσθε εἰς κανένα χάρισμα, περιμένοντες με ἐγκαρτέρησιν καὶ ἐλπίδα τὴν μεγάλην ἐκείνην ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ φανερωθῇ εἰς ὅλην τοὺς τὴν δόξαν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

A Κορ. 1,8 ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

A Κορ. 1,8 Αὐτός δε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός θὰ σας στερεώσῃ καὶ θὰ σας κατασφαλίσῃ μέχρι τέλους, ὥστε νὰ εἰσθε ἀμεπτοὶ καὶ ἀκατηγόρητοι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

A Κορ. 1,9 πιστὸς ὁ Θεὸς δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

A Κορ. 1,9 Εἶναι ἄλλωστε κατὰ πάντα ἀξιόπιστος ὁ Θεός, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔχετε κληθῇ νὰ γίνετε μέτοχοι εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου μας.

A Κορ. 1,10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῒ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

A Κορ. 1,10

Σας παρακαλῶ δε, ἀδελφοί μου, στο ὄνομα και εξ ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού να είσθε ὅλοι ομόφωνοι και να λέγετε σαν από μια καρδία, την ἴδια ομολογία της πίστεώς σας και να μη υπάρχουν μεταξύ σας σχίσματα και διαιρέσεις, ἀλλὰ να είσθε συγκρατημένοι, κατηρτισμένοι και ενωμένοι μεταξύ σας με τα αὐτὰ φρονήματα και με την αὐτὴν γνώμην.

A Κορ. 1,11

ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι.

A Κορ. 1,11

Διότι-σας το καθιστῶ αὐτὸ γνωστὸν-μου ανεφέρθη ἀπὸ τοὺς οικιακοὺς και συγγενεῖς της Χλόης για σας, ἀδελφοί μου, ὅτι υπάρχουν μεταξύ σας ἀντιθέσεις και φιλονεικίαι.

A Κορ. 1,12

λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ.

A Κορ. 1,12

Εννοῶ δε τούτο, ὅτι ο καθένας ἀπὸ σας, θέλων να παρουσιάσῃ ἀνώτερον τον εαυτὸν του ἀπὸ τοὺς ἄλλους, λέγει· “ἐγὼ μὲν εἰμαι του Παύλου μαθητῆς”. Ἄλλος λέγει· “ἐγὼ εἰμαι του Ἀπολλῶ”. και ἄλλος· “ἐγὼ εἰμαι μαθητῆς του Κηφᾶ”, και ἄλλος· “ἐγὼ εἰμαι μαθητῆς του Χριστοῦ”.

A Κορ. 1,13

μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

A Κορ. 1,13

Εχει, λοιπόν, διαιρεθῇ ο Χριστός και η Εκκλησία του εἰς κόμματα και εἰς μερίδας; Ερωτῶ εἰδικώτερα σας, που διαλαλεῖτε και λέγετε ὅτι είσθε του Παύλου· μήπως ο Παῦλος ἐσταυρώθη προς χάριν σας, δια να λάβετε την σωτηρίαν; Η μήπως ἔχετε βαπτισθῇ στο ὄνομα του Παύλου;

A Κορ. 1,14

εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον,

- A Κορ. 1,14 Ἀς εἶναι εὐλογημένον καὶ δοξασμένον τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ὁ
οποῖος ἔφερεν ἔτσι τὰ πράγματα, ὥστε ἀπὸ σας νὰ μὴ
βαπτίσω κανένα, εἰμὴ μόνον τὸν Κρίσπον καὶ τὸν Γαῖον.
- A Κορ. 1,15 ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα.
- A Κορ. 1,15 Καὶ ἔτσι δὲν ἠμπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς, ὅτι ἐβάπτισα
Χριστιανούς στο ἰδικόν μου ὄνομα.
- A Κορ. 1,16 ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανῶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ
τινα ἄλλον ἐβάπτισα.
- A Κορ. 1,16 Εβάπτισα ἀκόμη καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Στεφανά· ἐκτὸς δὲ
ἀπὸ αὐτοὺς δὲν γνωρίζω, ἀν ἔχω βαπτίσει κανένα ἄλλον.
- A Κορ. 1,17 οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ'
εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ
σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.
- A Κορ. 1,17 Ἀλλωστε ἐγὼ δὲν εἶχα ὡς κύριον ἔργον μου τὴν τέλεσιν τοῦ
μυστηρίου τοῦ βαπτίσματος, διότι δὲν με ἔστειλεν ὁ Χριστὸς
ὡς Ἀπόστολόν του εἰς τὴν οἰκουμένην νὰ βαπτίζω, ἀλλὰ νὰ
κηρύττω τὸ χαρμόσουν μῆνυμα τῆς σωτηρίας. Αὐτὸ δὲ τὸ
κήρυγμα δὲν τὸ κάνω με τὴν δύναμιν καὶ τὰ ρητορικὰ
σχήματα τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας, μὴ τυχόν καὶ χάσῃ τὴν
σωτήριον δύναμίν του καὶ τὴν ἀπειρον θεϊαν ἀξίαν του ὁ
σταυρὸς τοῦ Κυρίου.
- A Κορ. 1,18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις
μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ.
- A Κορ. 1,18 Διότι τὸ περὶ σταυροῦ θεῖον κήρυγμα εἰς ἐκείνους μὲν, ποὺ
ἀπιστοῦν καὶ ἐπιμένουν νὰ βαδίζουν τὸν δρόμον τῆς
ἀπωλείας, φαίνεται καὶ θεωρεῖται μωρία· εἰς ἡμᾶς ὅμως,
ποὺ τὸ ἐδέχθημεν καὶ εὐρισκόμεθα στὸν δρόμον τῆς
σωτηρίας, εἶναι, ὅπως καὶ ἡ προσωπικὴ μας πείρα
βεβαιώνει, δύναμις Θεοῦ.
- A Κορ. 1,19 γέγραπται γάρ· ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν
σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω.
- A Κορ. 1,19 Οἱ ἀπιστοὶ, σκοτισμένοι ἀπὸ τὰ πάθη τῆς ἀμαρτίας, δὲν
ἠμποροῦν νὰ ἐννοήσουν τὸ ὕψος τῆς εὐαγγελικῆς ἀληθείας,

τα έχουν κυριολεκτικώς χαμένα, διότι έχει γραφή δι' αυτούς από τον προφήτην Ησαΐαν· “θα καταστρέψω και θα εξαφανίσω, λέγει ο Θεός, την σοφίαν αυτών, που παρουσιάζονται ως σοφοί και θα εκτοπίσω ως ανόητον την φρόνησιν εκείνων, οι οποίοι παρουσιάζονται ως συνετοί”.

A Κορ. 1,20

ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου;

A Κορ. 1,20

Που είναι, λοιπόν, τώρα σοφός; Που είναι Εβραῖος γραμματεὺς ο οποίος κατέχει και διδάσκει τον Νομον; Που είναι ικανός συζητητὴς και απολογητὴς της πλάνης, που επικρατεῖ κατὰ την εποχὴν αὐτήν; Δια των πραγμάτων δεν απέδειξεν ο Θεός μωρὰν και ανωφελὴ την σοφίαν, την οποίαν εμπνέει και καλλιεργεῖ ο κόσμος, που ευρίσκεται μακρὰν ἀπὸ την θείαν ἀλήθειαν;

A Κορ. 1,21

ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας.

A Κορ. 1,21

Ακριβῶς ἐπειδὴ δεν κατώρθωσαν και δεν ηθέλησαν δια μέσου της σοφίας του Θεοῦ, που διαλαλεῖται με ὅλην την δημιουργίαν, να γνωρίσουν οι ἄνθρωποι του κόσμου με την σοφίαν των τον Θεόν, ἀπεφάσισεν ο πανάγαθος Θεός να σώση τους καλοπροαιρέτους και τους προθύμους να πιστεύσουν ἄνθρώπους με το κήρυγμα του Ευαγγελίου, το οποίον στους σκοτισμένους ἀπὸ την αμαρτίαν ἄνθρώπους φαίνεται μωρόν.

A Κορ. 1,22

ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν,

A Κορ. 1,22

Φαίνεται δε μωρόν, ἐπειδὴ ο καθένας ἀπὸ αὐτοὺς το κρίνει με τα ἰδικὰ του κριτήρια. Οι Ιουδαῖοι π.χ. ζητοῦν υπερφυσικὸν σημεῖον δια να παραδεχθoύν την ἀλήθειαν του κηρύγματος και πιστεύσουν εἰς αὐτό. Οι δε Ἕλληνες ζητοῦν φιλοσοφικοὺς συλλογισμοὺς και ἀκλονήτους

αποδείξεις.

A Κορ. 1,23 ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν,

A Κορ. 1,23 Ἡμεῖς ὁμῶς κηρύσσομεν εἰς ὅλον τον κόσμον Χριστὸν, που ἔχει σταυρωθῇ. Καὶ αὐτός ο ἐσταυρωμένος Χριστός καὶ σωτὴρ, δια μὲν τους Ἰουδαίους, που ἐπερίμεναν ἐνδοξὸν βασιλέαν τον Μεσσίαν των, εἶναι σκάνδαλον, ἐπάνω στο ὁποῖον σκοντάπτουν· δια δε τους Ἕλληνας εἶναι μωρία καὶ ἀδυναμία, ἀφοῦ δεν κατῶρθωσε νὰ ἀντιπαραταχθῇ καὶ νικήσῃ τους ἐχθρούς του.

A Κορ. 1,24 αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν·

A Κορ. 1,24 Εἰς αὐτούς ὁμῶς, τους ὁποίους ὁ Θεός δια τὴν καλὴν των διάθεσιν τους ἔχει καλέσει εἰς σωτηρίαν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἶναι εἴτε Ἕλληνες, ἡμεῖς οἱ Ἀπόστολοι κηρύττομεν Χριστὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι Θεοῦ δύναμις εἰς σωτηρίαν καὶ Θεοῦ σοφία, που κάμνει τον πιστὸν ἀνώτερον ἀπὸ ὅλους τους σοφοὺς.

A Κορ. 1,25 ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ.

A Κορ. 1,25 Διότι ἐκεῖνο που προέρχεται ἀπὸ τον Θεόν, καὶ οἱ ἄνθρωποι του κόσμου το θεωροῦν μωρὸν, εἶναι σοφώτερον ἀπὸ τους ἀνθρώπους αὐτούς, ὅσῃν γνῶσιν καὶ σοφίαν καὶ ἀν ἔχουν οὗτοι. Καὶ τὸ ἀσθενὲς φαινομενικῶς κήρυγμα του Ἐσταυρωμένου εἶναι ἰσχυρότερον ἀπὸ τους ἰσχυροτέρους κατὰ κόσμον ἀνθρώπους.

A Κορ. 1,26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς,

A Κορ. 1,26 Οἱ κατὰ κόσμον σοφοὶ κλείουν ἐνεκα του ἐγωῖσμου τα μάτια καὶ τα αὐτιά των εἰς τὴν σοφίαν του Θεοῦ· Ἀλλῶστε κυττάξετε καὶ σεις, ἀδελφοί, ὅτι εἰς τὴν πρόσκλησιν, που σας ἀπηύθυνεν ὁ Θεός, δεν υπήκουσαν καὶ δεν τὴν

- εδέχθησαν πολλοί σοφοί κατά κόσμον ούτε πολλοί από εκείνους που έχουν δύναμιν και εξουσίαν ούτε πολλοί με ευγενή και αριστοκρατικήν την καταγωγήν,
- A Κορ. 1,27 ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά,
- A Κορ. 1,27 ἀλλὰ τουναντίον ὁ Θεὸς ἐδιάλεξε, διὰ τὴν καλὴν τῶν διαθέσεων, τοὺς ἀπλοϊκοὺς αὐτοὺς, τοὺς ὁποίους ὁ κόσμος θεωρεῖ μωροὺς, διὰ νὰ καταντροπιάσῃ ἔτσι τοὺς σοφοὺς. Καὶ ἐδιάλεξε τοὺς ἀδυνάτους κατὰ κόσμον, διὰ νὰ καταντροπιάσῃ ἐκείνους που ἔχουν ἰσχὺν καὶ ἐπιρροήν.
- A Κορ. 1,28 καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ,
- A Κορ. 1,28 Καὶ ἐδιάλεξεν ἀκόμη ὁ Θεὸς ἐκείνους, που ἔχουν ἄσημον κατὰ κόσμον τὴν καταγωγήν, καὶ τοὺς περιφρονημένους ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου· καὶ ἐκείνους που οἱ σοφοί καὶ ἰσχυροί τοὺς ἀντιπαρέρχονται με περιφρόνησιν, σαν νὰ μὴ ὑπάρχουν καν. Τοὺς ἐδιάλεξεν ὁ Θεός, διὰ νὰ καταλύσῃ καὶ νὰ ἀποδείξῃ χωρὶς καμμίαν ἀξίαν ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ὁ κόσμος θεωρεῖ μεγάλους καὶ ἰσχυροὺς.
- A Κορ. 1,29 ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ.
- A Κορ. 1,29 Καὶ τοῦτο, διὰ νὰ μὴ ἡμπορῇ νὰ καυχηθῇ ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ κανεὶς ἀπολύτως (οὔτε οἱ κατὰ κόσμον σοφοί, διότι ἡ σοφία τῶν ἀποδεικνύεται μωρία οὔτε οἱ πιστοὶ στὸν Χριστόν, διότι ἡ σωτηρία τῶν οφείλεται στὸν Θεόν καὶ ὄχι εἰς αὐτούς).
- A Κορ. 1,30 ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις,
- A Κορ. 1,30 Ἀπὸ αὐτὸν δε, τὸν Θεόν, καὶ χάρις εἰς αὐτόν, καὶ σεις εἰσθε ἐνωμένοι με τὸν Ἰησοῦν Χριστόν καὶ σωσμένοι ἀπὸ αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἐγένε καὶ ἀπεδείχθη εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς ἀπειρος σοφία ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ, δικαίωσίς μας χάρις εἰς τὴν

θυσίαν του, αγιασμός και αναγέννησις των καρδιών μας, απελευθέρωσις από την αμαρτίαν και ένδοξος σωτηρία μας.

A Κορ. 1,31 ἵνα, καθὼς γέγραπται, ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

A Κορ. 1,31 Και τοῦτο ἐγένε, δια να πραγματοποιηθῇ και εις ημᾶς ἐκεῖνο, που ἔχει γραφῇ εις την Παλαιάν Διαθήκην· “ὅποιος καυχάται δια τα καλά που ἔχει, ας καυχάται δοξάζων τον Θεόν και αποδίδων αὐτά εις Εκείνον και ὄχι στον εαυτόν του”.

A ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 2

A Κορ. 2,1 Κάγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ’ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ.

A Κορ. 2,1 Και ἐγὼ, ἀδελφοί μου, ὅταν ἦλθα πρὸς σας εις την Κορινθον, ἦλθα να προσφέρω και να κηρύξω την ἀλήθειαν του Θεοῦ, ὄχι με ευγλωττίαν, με σοφίαν, με ρητορικά σχήματα και τεχνικάς μεθόδους, με τρόπους που χρησιμοποιοῦν οἱ κατὰ κόσμον σοφοί.

A Κορ. 2,2 οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἶδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

A Κορ. 2,2 Διότι δεν ἔκρινα ορθόν και δεν ηθέλησα να καταστήσω γνωστόν μεταξὺ σας και να κηρύξω τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνον τον Ἰησοῦν Χριστόν και τοῦτον ἐσταυρωμένον. Αὐτόν και μόνον ἦλθα φέρων εις σας.

A Κορ. 2,3 καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς,

A Κορ. 2,3 Και ἦλθα εις σας ἐγὼ ὡς ἀδύνατος ἄνθρωπος, με φόβον και τρόμον πολύν.

A Κορ. 2,4 καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς

ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει
Πνεύματος καὶ δυνάμεως,

A Κορ. 2,4 Καὶ ἡ διδασκαλία μου καὶ τὸ κήρυγμά μου δὲν εἶχε τίποτε
ἀπὸ τὰς πειστικὰς δημηγορίας καὶ τὰ κτυπητὰ σχήματα τῆς
ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλ' ἦτο καὶ ἐγίνε με ἀποδείξτου
Ἁγίου Πνεύματος, πειστικὰς διὰ τὰς ψυχὰς τῶν ἀκροατῶν
καὶ με δύναμιν θεϊαν, ὅπως ἐφαίνετο ἀπὸ τὰ μεγάλα
θαύματα, ποὺ τὸ συνώδευαν.

A Κορ. 2,5 ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν
δυνάμει Θεοῦ.

A Κορ. 2,5 Καὶ τοῦτο, διὰ νὰ μὴ θεμελιώνεται ἡ πίστις σας εἰς τὴν
ματαιὰν σοφίαν καὶ ἰκανότητα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπάνω
εἰς τὴν ἀκλόνητον καὶ αἰώνιον δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

A Κορ. 2,6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ
αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου
τῶν καταργουμένων·

A Κορ. 2,6 Καὶ ἡμεῖς οἱ Ἀπόστολοι διδάσκομεν βέβαια σοφίαν, ἀλλὰ
μεταξὺ τῶν ωρίμων καὶ προωδευμένων, ἀπὸ ἀπόψεως
πνευματικῆς, ἀνθρώπων, ὅχι ὁμῶς τὴν σοφίαν τῶν
ἀνθρώπων τοῦ αμαρτωλοῦ τούτου αἰῶνος οὔτε τῶν
ἀρχόντων τοῦ κόσμου τούτου, τῶν ὁποίων ἡ ἐξουσία εἶναι
προσωρινή καὶ θα καταλυθῇ.

A Κορ. 2,7 ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν
ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν
αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν,

A Κορ. 2,7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν καὶ κηρύσσομεν σοφίαν μυστηριώδη,
ἀπρόσιτον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν, σοφίαν τοῦ Θεοῦ,
ἡ ὁποία μολονότι ἔχει ἀποκαλυφθῇ ἀπὸ τὸν Θεόν, εἰς μὲν
τοὺς πιστοὺς, διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ, δὲν
εἶναι εἰς ὅλον τῆς το βάρους καὶ το πλάτους γνωστῇ, εἰς δὲ
τοὺς ἀπίστους καὶ ἀδιαφωτίστους εἶναι ἀκόμῃ κρυμμένη.
Αὐτὴν τὴν σοφίαν προώρισεν ὁ Θεός, πρὶν ἀκόμῃ γίνῃ ἡ ἐν
χρόνῳ δημιουργία, νὰ τὴν φανερώσῃ, διὰ νὰ δοξάσῃ ἡμᾶς

τους πιστούς.

A Κορ. 2,8 ἦν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν·

A Κορ. 2,8 Αυτὴν δὲ τὴν σοφίαν κανεῖς ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ κόσμου τούτου δὲν τὴν ἔχει γνωρίσει. Διότι ἀν τὴν εἶχαν γνωρίσει, δὲν θὰ ἐφθάναν ποτὲ μέχρι τέτοιου σημείου σκοτισμοῦ καὶ καταπτώσεως, ὥστε νὰ σταυρώσουν τὸν Κύριον τῆς δόξης.

A Κορ. 2,9 ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, ὃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὐκ οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ὃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

A Κορ. 2,9 Ἀλλ' ἐγινε αὐτὸ σύμφωνα με ἐκεῖνο ποὺ ἔχει γραφὴ εἰς τὴν Παλαιάν Διαθήκην· “ἐκεῖνα ποὺ ἔχει ετοιμάσει ὁ Θεὸς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου διὰ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν εἶναι τέτοια, τὰ ὁποῖα μάτι δὲν εἶδε ποτὲ καὶ αὐτὴ δὲν ἔχει ἀκούσει καὶ ἀνθρώπινος νοὺς δὲν ἔχει φαντασθῇ”.

A Κορ. 2,10 ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ Πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

A Κορ. 2,10 Εἰς ἡμᾶς ὁμῶς τοὺς πιστοὺς ἐφανερώσεν αὐτὰ ὁ Θεὸς μετὸν φωτισμὸν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Διότι τὸ ἅγιον Πνεῦμα γνωρίζει τὰ πάντα, ἐρευνᾷ καὶ αὐτὰ τὰ ἀπείρα βάθη τοῦ Θεοῦ, (καὶ αὐτὸ εἶναι εἰς θέσιν νὰ μεταδώσῃ ὅσον χωρεῖ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ).

A Κορ. 2,11 τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

A Κορ. 2,11 Συμβαίνει μετὰ τὸ Πνεῦμα κάτι ἀνάλογον, ἀλλὰ εἰς ἀπείρον βαθμόν, με αὐτὸ ποὺ συμβαίνει μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου. Δηλαδή ποῖός ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους γνωρίζει τὰ ἰδιαίτερα τοῦ ἀνθρώπου, παρὰ μόνον τὸ πνεῦμα ποὺ ὑπάρχει μέσα εἰς αὐτόν; Ἐτσι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, κανένας ἄλλος δὲν τα γνωρίζει εἰς τὴν ἐντέλειαν, παρὰ μόνον τὸ

Πνεῦμα του Θεοῦ.

A Κορ. 2,12 ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ Πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν.

A Κορ. 2,12 Ἡμεῖς δε δεν ἔχομεν λάβει το πνεῦμα, που βασιλεύει και εμπνέει τον κόσμον της αμαρτίας, ἀλλ' ἐλάβομεν το Πνεῦμα, το ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ τον Θεόν, δια να γνωρίσωμεν ὅσον το δυνατόν βαθύτερα και πλατύτερα αὐτά, που μας ἔχουν χαρισθῇ ἀπὸ τον Θεόν.

A Κορ. 2,13 ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνους σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος Ἁγίου, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες.

A Κορ. 2,13 Αὐτά δε και διδάσκομεν, ὄχι με καλλωπισμένους και ρητορικούς λόγους, σαν αὐτοὺς που μεταχειρίζεται ἡ ἀνθρωπίνη σοφία, ἀλλὰ με λόγους που μας τους διδάσκει και μας τους εμπνέει το Ἅγιον Πνεῦμα, συγκρίνοντες και ἀντιπαραβάλλοντες τα πνευματικὰ νοήματα και γεγονότα με ἄλλα πνευματικά, δια να τα ἐννοοῦμεν καλύτερα.

A Κορ. 2,14 ψυχικός δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστὶ, καὶ οὐ δύναται γινῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται.

A Κορ. 2,14 Ο ψυχικός ἄνθρωπος, ο ἄνθρωπος δηλαδή που δεν ἔχει ἀναγεννηθῇ, ἀλλὰ ζῇ τὴν κατωτέραν ζωὴν των ἐνστίκτων και παθῶν, δεν δέχεται ἐκεῖνα που ἀποκαλύπτει το Πνεῦμα του Θεοῦ, διότι του φαίνονται ἀνόητα, και δεν ἔχει τὴν πνευματικὴν ικανότητα να τα γνωρίσῃ, ἐπειδὴ αὐτά ἐρευνῶνται και κατανοοῦνται κατὰ τρόπον πνευματικόν, με τον φωτισμόν του Ἁγίου Πνεύματος.

A Κορ. 2,15 ὁ δὲ πνευματικός ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται.

A Κορ. 2,15 Ο πνευματικός ὁμως ἄνθρωπος διακρίνει και ἐννοεῖ ὅλα, κάθε γεγονός και κάθε ἄνθρωπον, ἐνῶ αὐτὸς δεν εἶναι

δυνατόν να κατανοηθῇ ἀπὸ κανένα κοσμικόν και ξένον
πρὸς τον Χριστόν ἄνθρωπον.

A Κορ. 2,16 τίς γάρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; ἡμεῖς
δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

A Κορ. 2,16 Διότι, ποῖος ἀπὸ ἐκείνους που δεν εφωτίσθησαν ἀπὸ το
πνεῦμα του Θεοῦ, ἐγνώρισε την σκέψιν και τα σχέδια του
Θεοῦ και ποῖος ποτέ θα διδάξῃ και θα διορθώσῃ τον Θεόν;
Κανείς. Ἐτσι και κανείς ἀπὸ αὐτοὺς δεν ἠμπορεῖ να ἐννοήσῃ
και ἡμᾶς, που ἔχομεν τας σκέψεις και τα αἰσθήματα του
Χριστοῦ.

A ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 3

A Κορ. 3,1 Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην ὑμῖν λαλῆσαι ὡς
πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.

A Κορ. 3,1 Και ἐγὼ, ἀδελφοί, δεν ἠμπόρεσα να ομιλήσω πρὸς σας, να
σας διδάξω και συζητήσω μαζὴ σας ὡς πρὸς ὠρίμους και
πνευματικῶς προωδευμένους Χριστιανούς, ἀλλὰ σας
ὠμίλησα ὡς πρὸς ἀνθρώπους που ἔχουν ἀκόμη το σαρκικόν
φρόνημα, που δεν ἔχουν ἀναγεννηθῇ, ἀλλ' εἶναι ἀκόμη
νήπιοι και ἀρχάριοι εἰς την πνευματικὴν ζωὴν.

A Κορ. 3,2 γάλα ὑμᾶς ἐπότισα καὶ οὐ βρῶμα. οὕπω γάρ ἠδύνασθε.
ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε· ἔτι γάρ σαρκικοί ἐστε.

A Κορ. 3,2 Σας ἐπότισα με γάλα (σας ἐδίδαξα δηλαδὴ τας ἀπλὰς και
ευκόλους χριστιανικὰς ἀληθείας). Και τοῦτο, διότι δεν
εἴχατε την δύναμιν και την ἀντοχὴν, να ἐννοήσετε και να
ἀφομοιώσετε την βαθυτέραν διδασκαλίαν. Ἀλλ' οὔτε και
τώρα ἀκόμη ἠμπορεῖτε, διότι κατέχεσθε ἀκόμη ἀπὸ
σαρκικά φρονήματα.

A Κορ. 3,3 ὅπου γάρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ
σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;

- A Κορ. 3,3 Διότι, εφ' όσον μεταξύ σας υπάρχουν ζηλοφθονία και φιλονεικία και διαιρέσεις, πέστε μου, δεν είσθε ακόμη σαρκικοί άνθρωποι και δεν έχετε μεταξύ σας την συμπεριφοράν και την πολιτείαν ανθρώπου, που δεν έχει αναγεννηθή από τον Χριστόν;
- A Κορ. 3,4 όταν γάρ λέγη τις, εγώ μέν είμι Παύλου, έτερος δέ εγώ Άπολλώ, ούχι σαρκικοί έστε;
- A Κορ. 3,4 Διότι όταν ο ένας λέγη· “εγώ μεν είμαι του Παύλου”. ο δε άλλος λέγει· “εγώ είμαι του Απολλώ”, και χωρίζεσθε μεταξύ σας εις κόμματα, δεν είσθε άνθρωποι που κατέχονται από σαρκικά φρονήματα;
- A Κορ. 3,5 Τίς ούν έστι Παῦλος, τίς δέ Άπολλώς άλλ' ή διάκονοι δι' ών έπιστεύσατε, καί εκάστῳ ώς ό Κύριος έδωκεν;
- A Κορ. 3,5 Ποιός είναι, λοιπόν, αυτός ο Παῦλος και ποιός είναι αυτός ο Απολλώς, παρά υπηρετάι και απόστολοι του Θεού, δια των οποίων σεις εγνωρίσατε και εδεχθήκατε την πίστιν; Είμαθα υπηρετάι του Θεού, ο καθένας ανάλογα με την χάριν και τα χαρίσματα, που μας έχει δώσει ο Κυριος.
- A Κορ. 3,6 εγώ εφύτευσα, Άπολλώς επότισεν, άλλ' ό Θεός ηὔξανεν·
- A Κορ. 3,6 Εγώ εφύτευσα εις σας τον λόγον του Θεού και την πίστιν, ο Απολλώς επότισεν αυτά, άλλ' ο Θεός είναι εκείνος ο οποίος έδωσε την αύξησιν και την καρποφορίαν. (Χωρίς αυτόν σπορά και πότισμα θα ήσαν μάταια).
- A Κορ. 3,7 ώστε ούτε ό φυτεύων έστί τι ούτε ό ποτίζων, άλλ' ό αύξάνων Θεός.
- A Κορ. 3,7 Ωστε εις την πραγματικότητα δια την επιτυχίαν του έργου του Θεού ούτε εκείνος που φυτεύει είναι τίποτε, ούτε εκείνος που ποτίζει, άλλ' ο Θεός ο οποίος με την χάριν του δίδει την αύξησιν. Εις αυτόν ανήκει το παν.
- A Κορ. 3,8 ό φυτεύων δέ καί ό ποτίζων έν είσιν· έκαστος δέ τόν ἴδιον μισθόν λήψεται κατὰ τόν ἴδιον κόπον.
- A Κορ. 3,8 Εκείνος δε που φυτεύει και εκείνος που ποτίζει είναι ένα και

το αυτό, δηλαδή δούλοι και απόστολοι του Θεού. Θα λάβη δε ο καθένας από αυτούς τον μισθόν του, ανάλογα με τον κόπον που κατέβαλε.

A Κορ. 3,9 Θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε.

A Κορ. 3,9 Ο Απολλῶς, λοιπόν, και εγώ εἴμεθα μεταξύ μας ἓνα, συνεργάται του Θεοῦ δια την ιδικήν σας σωτηρίαν. Σεις δε εἰσθε αγρός και ιδιοκτησία του Θεοῦ, που καλλιεργεῖται ἀπὸ αὐτὸν τον ἴδιον. Εἰσθε οἰκοδόμημα του Θεοῦ, που εἰς την πραγματικότητα κτίζεται ἀπὸ τον ἴδιον τον Θεόν με ὄργανά του ημᾶς.

A Κορ. 3,10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλέπετω πῶς ἐποικοδομεῖ·

A Κορ. 3,10 Συμφωνα δε με την χάριν και την αποστολήν που μου ἔδωσεν ο Θεός μεταξύ των εθνῶν, εγώ, σαν σοφός ἀρχιτέκτων φωτισμένος ἀπὸ τον Θεόν, ἔχω θέσει ἀκλόνητον θεμέλιον εἰς την Κορινθον και ἄλλος κτίζει ἐπάνω στο θεμέλιον αὐτό. Ο καθένας ὁμως ας βλέπη και ας προσέχη πως κτίζει ἐπάνω στο θεμέλιον.

A Κορ. 3,11 θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός.

A Κορ. 3,11 Δεν πρέπει δε να ασχολῆται με νέαν θεμελίωσιν, διότι κανένας δεν ἡμπορεῖ να βάλῃ ἄλλο θεμέλιο ἀγκωνάρι ἐκτὸς ἀπὸ ἐκεῖνο που ἔχει ἤδη τεθῇ και κείται εἰς την βάσιν της οἰκοδομῆς· και αὐτὸς εἶναι ο Ἰησοῦς Χριστός.

A Κορ. 3,12 εἰ δὲ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην,

A Κορ. 3,12 Εἰάν δε κανεὶς κτίζη ἐπάνω στο θεμέλιον αὐτό πολῦτιμα υλικά, ὅπως εἶναι ο χρυσός, ο ἀργυρος, οἱ πολῦτιμοι λίθοι, ἡ κτίζη ξύλα, χορτὰρι και καλάμια,

A Κορ. 3,13 ἑκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα

δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει.

A Κορ. 3,13

ας ἔχη υπ' ὅψιν του, ὅτι του καθενὸς οικοδόμου θα γίνη φανερόν το ἔργον και η αξία του. Διότι η μεγάλη εκείνη ημέρα της κρίσεως θα το φανερώση ολοκάθαρα. Επειδὴ θα συνοδεύεται αὐτὴ με την θείαν δικαιοσύνην, η οποία σαν φως θα αποκαλύπτῃ και σαν πυρ θα κατακαίῃ κάθε τι το ευτελές και σάπιο. Και του καθενὸς το ἔργον τι εἶναι και τι αξίζει, θα το φανερώση η δικαία κρίσις του Θεοῦ που ομοιάζει με την φωτιά.

A Κορ. 3,14

εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐπωκοδόμησε, μισθὸν λήψεται·

A Κορ. 3,14

Εάν, λοιπόν, το ἔργον που ἕνας ωκοδόμησε επάνω στο θεμέλιον, στον Χριστόν, μένη ἀθικτον ἀπὸ την φωτιά, καθ' ο στερεόν και ανθεκτικόν, αὐτός θα λάβῃ μισθόν.

A Κορ. 3,15

εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός.

A Κορ. 3,15

Εάν ὁμως κάποιου ἄλλου το ἔργον κατακαή και γίνη στάκτη, αὐτός θα ζημιωθῇ, διότι οἱ κόποι του θα πάνε χαμένοι. Ο ἴδιος ὁμως ἴσως σωθῇ με πολὺ μεγάλην δυσκολίαν, σαν εκείνον που διέρχεται ἀνάμεσα ἀπὸ τας φλόγας. (Θα σωθῇ εἴαν η δικαιοσύνη του Θεοῦ τον κρίνῃ, τουλάχιστον δια την καλήν του διάθεσιν, ἄξιον συγνώμης και σωτηρίας).

A Κορ. 3,16

Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;

A Κορ. 3,16

Σεις οἱ Κορίνθιοι εἰσθε αὐτὸ το πνευματικόν οικοδόμημα, δια το οποίον ομιλῶ. Σας ερωτῶ, λοιπόν· δεν γνωρίζετε, ὅτι εἰσθε πράγματι πνευματικὸς ναὸς του Θεοῦ και ὅτι το πνεῦμα του Θεοῦ κατοικεῖ μέσα σας και μεταξύ σας;

A Κορ. 3,17

εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε

ὕμεις.

- A Κορ. 3,17 Εάν, λοιπόν, κανείς με τας φιλονεικίας και τας διαιρέσεις καταστρέφη τον ναόν του Θεού, ας γνωρίζη αυτός, ότι θα τον καταστρέψη ο Θεός. Διότι ο ναός του Θεού είναι άγιος, ιερὸν αφιέρωμα στον Θεόν. Τετοιος δε άγιος ναός του Θεού είσθε σεις.
- A Κορ. 3,18 Μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός.
- A Κορ. 3,18 Κανένας ας μη ξεγελάη τον εαυτὸν του· εάν κανείς νομίζη ότι είναι σοφός μεταξύ σας, επειδή έχει την σοφίαν του αιώνος τούτου, και κυριευμένος από υψηλὸν φρόνημα θέλη να δημιουργή κόμμα μέσα εις την Εκκλησίαν, ας ἔχη υπ' ὄψιν του, ότι το καλύτερον που ἔχει να κάμη είναι να γίνη δια τους ανθρώπους του κόσμου μωρός, δια να αναδειχθῇ πραγματικὰ σοφός εκ μέρους του Θεού.
- A Κορ. 3,19 ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστι. γέγραπται γάρ· ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.
- A Κορ. 3,19 Διότι η σοφία του κόσμου τούτου, ὅσον λαμπρά και υψηλή αν φαίνεται, είναι μωρία ενώπιον του Θεού, αφού ἔτσι ἔχει γραφή και εις την Παλαιάν Διαθήκην· “ο Θεός είναι εκείνός που αρπάζει με το παντοδύναμό του χέρι τους σοφοὺς, τους ξετινάζει και τους εξευτελίζει μέσα εις την ἴδια των σοφιστικὴν επιτηδειότητα και πανουργίαν”.
- A Κορ. 3,20 καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
- A Κορ. 3,20 Και πάλιν είναι γραμμένον· “Ο Κυριος γνωρίζει πολὺ καλά τους συλλογισμοὺς, τας εσωτερικὰς σκέψεις και τους διαλογισμοὺς των σοφῶν, ότι είναι μάταιοι και ψευδεῖς”.
- A Κορ. 3,21 ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν,

- A Κορ. 3,21 Ωστε κανείς ας μη καυχάται, ούτε διότι κατέχει την σοφίαν των ανθρώπων ούτε διότι έχει αρχηγούς και διδασκάλους ανθρώπους με μεγάλα ονόματα. Διότι όλα είναι ιδικά σας.
- A Κορ. 3,22 είτε Παῦλος είτε Ἀπολλῶς είτε Κηφᾶς είτε κόσμος είτε ζωή είτε θάνατος είτε ἐνεστῶτα είτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν ἐστίν,
- A Κορ. 3,22 είτε ο Παῦλος είτε ο Απολλῶς είτε ο Κηφᾶς είτε ο κόσμος ὅλος είτε η ζωή είτε ο θάνατος είτε τα παρόντα είτε τα μέλλοντα, όλα είναι ιδικά σας (ὥστε να μη γίνεσθε σεις δούλοι ανθρώπων η και συστημάτων ξένων προς τον Χριστόν).
- A Κορ. 3,23 ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ Θεοῦ.
- A Κορ. 3,23 Σεις δεν ανήκετε εις κανένα ἄλλον ει μη μόνον στον Χριστόν, ο δε Χριστὸς εἶναι ο μονογενὴς υἱὸς του Θεοῦ.

A ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 4

- A Κορ. 4,1 Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ.
- A Κορ. 4,1 Σκεφθῆτε καλὰ αὐτὰ που σας εἶπα και μη μας θεωρεῖτε ως αρχηγούς παρατάξεων, ἀλλ' ο καθένας σας ἔτσι ας μας θεωρῇ, δηλαδή σαν ὑπηρέτας του Χριστοῦ, ως διαχειριστάς που μας διέταξεν ο Κυριος να διαχειριζώμεθα τας υψηλὰς και μυστηριώδεις ἀληθείας και δωρεὰς, τας ὁποίας ο ἴδιος μας ἔχει δώσει.
- A Κορ. 4,2 ὁ δὲ λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστὸς τις εὐρεθῇ.
- A Κορ. 4,2 Εκείνο, λοιπὸν, το ὁποῖον εις τελευταίαν ἀνάλυσιν ζητεῖται ἀπὸ τους διαχειριστάς, εἶναι να ευρεθῇ ο καθένας ἀπὸ αὐτοὺς πιστὸς και τίμιος εις την διαχείρισιν αὐτῶν, που του ἔχουν ἐμπιστευθῇ.

- A Κορ. 4,3 ἔμοι δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω·
- A Κορ. 4,3 Καὶ ἐγώ, λοιπόν, ὡς υπηρέτης, εἶμαι υπόλογος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Δι' αὐτὸ καὶ πολὺ ολίγον λογαριάζω, εἴαν θὰ κριθῶ ἀπὸ σας ἢ ἀπὸ οἰονδήποτε ἄλλο ἀνθρώπινον δικαστήριον, ποὺ λειτουργεῖ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς μας· ἀλλ' οὔτε ἐγὼ ὁ ἴδιος δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ κρίνω τὸν εἰσαυτὸν μου.
- A Κορ. 4,4 οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με Κύριός ἐστιν.
- A Κορ. 4,4 Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἡ συνείδησίς μου δὲν μου μαρτυρεῖ καμμίαν ἐνοχὴν καὶ καμμίαν κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας, ποὺ μου ἔχει ἐμπιστευθῇ ὁ Θεός. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ, διὰ νὰ θεωρῶ τὸν εἰσαυτὸν μου ἀνεπίληπτον καὶ δίκαιον. Ὁ μόνος ἀρμόδιος δικαστὴς μου καὶ κριτὴς μου εἶναι ὁ Κύριος. Αὐτὸς θὰ ἀποφανθῇ, εἴαν υπῆρξα πιστὸς οἰκονόμος.
- A Κορ. 4,5 ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν, καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.
- A Κορ. 4,5 Ὡστε καὶ σεῖς μὴ σπεύδετε παράκαιρα νὰ κάμνετε κρίσεις καὶ διακρίσεις, ὅτι ὁ Παῦλος ἢ ὁ Πέτρος ἢ ὁ Ἀπολλῶς εἶναι καλύτερος. Περιμεῖνατε ἕως ὅτου ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος θὰ φωτίσῃ καὶ θὰ ἀποκαλύψῃ ὅσα τῶρα εἶναι κρυμμένα στὸ σκοτάδι καὶ θὰ φανερώσῃ τὰς ἐσωτερικὰς σκέψεις καὶ ἐπιθυμίας καὶ θελήσεις τῶν καρδιῶν. Καὶ τότε θὰ ἀποδοθῇ ἀπὸ τὸν Θεὸν στὸν καθένα ὁ δίκαιος ἔπαινος.
- A Κορ. 4,6 Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἑμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἴς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου.

- A Κορ. 4,6 Αυτά δε αδελφοί, που σας είπα παραπάνω τους έδωσα τέτοιο σχήμα και έκφρασιν, ώστε να μεταφέρονται στον εαυτόν μου και τον Απολλώ, προς διαφωτισμόν και ωφέλειαν ιδικήν σας, δια να μάθετε, δηλαδή, εν τω προσώπω ημών τούτο· το να μη σχηματίζετε φρόνημα παραπάνω από εκείνο, που είναι γραμμένο, δια να μη υπερηφανεύεσθε και αλαζονεύεσθε ο ένας διότι έχει τάχα τούτον αρχηγόν και διδάσκαλον, εναντίον του άλλου, που έχει εκείνον διδάσκαλον.
- A Κορ. 4,7 τίς γάρ σε διακρίνει; τί δέ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δέ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;
- A Κορ. 4,7 Ἀλλωστε και οι ίδιοι οι διδάσκαλοι ποτέ δεν πρέπει να υπερηφανεύονται δια το χάρισμα και το αξίωμά που έχουν λάβει. Διότι σε τον διδάσκαλον, ποῖος σε ξεχωρίζει ως καλύτερον από τους άλλους; Ποῖον δε χάρισμα ἔχεις, που δεν το ἔλαβες από τον Θεόν; Εάν δε, όλα ὅσα ἔχεις, τα ἔλαβες από τον Θεόν, τι καυχᾶσαι, σαν να μη ἔλαβες τίποτε;
- A Κορ. 4,8 ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.
- A Κορ. 4,8 Και σεις οι Κορίνθιοι ἔχετε αὐτήν την ιδέα, ὅτι εἰσθε μεγάλοι και ἐπίσημοι. Τώρα πλέον εἰσθε χορτασμένοι από ὅλα! Τώρα πλέον ἔχετε πλουτήσει από τας πνευματικάς δωρεάς! Χωρὶς να ἔχετε μαζή σας ημάς, τους διδασκάλους σας, ἔχετε πλέον γίνει βασιλεῖς του ουρανοῦ! Και εἴθε να εβασιλεύατε, δια να λάβωμεν και ημεῖς μέρος μαζή σας εις την βασιλείαν του Θεοῦ.
- A Κορ. 4,9 δοκῶ γάρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις.
- A Κορ. 4,9 Ἀλλ' ημεῖς οι Ἀπόστολοι κάθε ἄλλο παρά βασιλείαν και δόξαν ἔχομεν κερδήσει στον κόσμον αὐτόν. Διότι νομίζω, ὅτι ο Θεὸς ημάς τους Ἀποστόλους μας ἔχει δείξει εις τα

μάτια όλων των ανθρώπων σαν τους πιο τελευταίους, σαν καταδικασμένους εις θάνατον, που βαδίζουν στον τόπον της εκτελέσεως. Διότι εγίναμεν παράδοξον θέαμα εις όλον τον κόσμον, στους αγγέλους που θαυμάζουν, και στους ανθρώπους που χλευάζουν.

A Κορ. 4,10 ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.

A Κορ. 4,10 Ημεῖς οἱ Απόστολοι θεωρούμεθα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου μωροὶ καὶ ἀνόητοι διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Σεις ὁμως εἰσθε φρόνιμοι καὶ συνετοὶ ἐν Χριστῷ! Ημεῖς εἰμεθα ἀσθενεῖς καὶ ἀδύνατοι. Σεις ὁμως εἰσθε ἰσχυροὶ καὶ ἀκατανίκητοι! Σεις εἰσθε ἔνδοξοι, ἡμεῖς δε περιφρονημένοι καὶ ἐξουθενωμένοι.

A Κορ. 4,11 ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν

A Κορ. 4,11 Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποὺ εἴλαμεν τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς ὥρας, ζῶμεν ἀνάμεσα στὸ πλῆθος ἀπὸ ταλαιπωρίας καὶ περιπετείας. Καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμε· καὶ δὲν ἔχομεν ρούχα διὰ νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὰς κακοκαιρίας καὶ δεχόμεθα ραπίσματα καὶ γρονθοκοπήματα, καὶ συνεχῶς μετακινούμεθα ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, χωρὶς νὰ ἔχομεν πουθενὰ σταθεράν παραμονήν.

A Κορ. 4,12 καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα,

A Κορ. 4,12 Καὶ κοπιᾶζομεν ἐργαζόμενοι με τὰ ἴδια μας τὰ χέρια. Ὅταν οἱ ἄπιστοι μας ἐμπαίζουν καὶ μας υβρίζουν ἡμεῖς τοὺς εὐλογοῦμεν καὶ εὐχόμεθα ἀγαθὰ δι' αὐτοὺς. Ὅταν μας καταδιώκουν, δεικνύομεν μακροθυμίαν καὶ υπομονήν ἀπέναντί των.

A Κορ. 4,13 βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὥς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι.

A Κορ. 4,13 Ὅταν μας δυσφημοῦν καὶ μας διαβάλλουν, ἡμεῖς

προσπαθούμεν με λόγια καλωσύνης και αγάπης να τους καταπραΰνωμεν και τους ημερώσωμεν. Σαν τα πλέον ρυπαρά πράγματα του κόσμου έχομεν γίνει, σαν αποσπογγίσματα για πέταμα θεωρούμεθα εις τα μάτια όλων έως την στιγμήν αυτήν.

A Κορ. 4,14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ.

A Κορ. 4,14 Με αὐτά που σας γράφω δεν θέλω να σας πικράνω και εντροπιάσω, ἀλλὰ σαν παιδιὰ μου ἀγαπητὰ σας συμβουλευῶ.

A Κορ. 4,15 ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.

A Κορ. 4,15 Διότι ἐστὼ και ἀν ἔχετε παρὰ πολλοὺς παιδαγωγούς και διδασκάλους κατὰ Χριστόν, δεν ἔχετε ὁμῶς πολλοὺς πατέρας. Ἐνας εἶναι ὁ πατέρας σας, ἐγὼ. Διότι ἐγὼ, με τον φωτισμόν και την δύναμιν του Χριστοῦ, σας ἔχω γεννήσει πνευματικῶς εις την νέαν ζωὴν δια μέσου του Εὐαγγελίου.

A Κορ. 4,16 παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε.

A Κορ. 4,16 Σας παρακαλῶ, λοιπόν, σαν παιδιὰ μου ἀγαπημένα, να γίνεσθε μιμηταὶ μου.

A Κορ. 4,17 Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστὶ τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω.

A Κορ. 4,17 Δια τοῦτο σας ἐστείλα τον Τιμόθεον, πνευματικόν μου τέκνον, ἀγαπητὸν και πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὁ ὁποῖος και θα σας υπενθυμίση πως ζω, πως ἐγὼ φέρομαι και ἐργάζομαι ἐν Χριστῷ, καθὼς ἐπίσης και πως διδάσκω τὸ Εὐαγγέλιον του Κυρίου πανταχοῦ εις κάθε Ἐκκλησίαν.

A Κορ. 4,18 Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες·

- A Κορ. 4,18 Και πρέπει αυτός εν τω μεταξύ να έλθῃ, διότι μερικοί με την ιδέν, ότι τάχα εγώ δεν θα ηρχόμην προς σας, εφούσκωσαν από υψηλοφροσύνην και αλαζονείαν.
- A Κορ. 4,19 ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν·
- A Κορ. 4,19 Αλλ' εἰάν ὁ Κύριος θελήσῃ, θα ἔλθω γρήγορα πρὸς σας καὶ θα ζητήσω νὰ μάθω τότε ὅχι τὰς καυχησιολογίας καὶ δημοκοπίας τῶν φαντασμένων, ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν τῶν δύναμιν νὰ ζουν κατὰ Θεὸν καὶ νὰ οδηγοῦν ἄλλους στὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ.
- A Κορ. 4,20 οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει.
- A Κορ. 4,20 Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δεν εγκαθίσταται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων με λόγια καὶ ρητορισμούς, ἀλλὰ με θεῖαν δύναμιν, ποὺ αἰχμαλωτίζει καὶ ἀγιάζει τὴν καρδίαν.
- A Κορ. 4,21 τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματι τε πραότητος;
- A Κορ. 4,21 Τι θέλετε; Νὰ ἔλθω εἰς σας με τὴν παιδαγωγικὴν ῥάβδον τῶν παρατηρήσεων καὶ τῶν τιμωριῶν ἢ νὰ ἔλθω με ἀγάπην καὶ καλωσύνην, με πνεῦμα ἐπιεικείας καὶ πραότητος;

A ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 5

- A Κορ. 5,1 Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία, ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν.
- A Κορ. 5,1 Εἶμαι ὁμως υποχρεωμένος ἀπὸ τὴν ἀγάπην ποὺ σας ἔχω, νὰ σας κάμω μερικὰς ἀκόμη παρατηρήσεις. Ἐχει διαδοθῇ καὶ εἶναι γνωστὸν παντοῦ, ὅτι επικρατεῖ μεταξύ σας πορνεία, καὶ τέτοια μάλιστα φοβερά πορνεία, ἡ ὁποία οὔτε καὶ μεταξύ αὐτῶν τῶν εἰδωλολατρῶν δεν ἀναφέρεται, ὥστε

κάποιος από σας να συζή με την γυναίκα του πατέρα του, δηλαδή την μητρυιάν του.

A Κορ. 5,2 καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας!

A Κορ. 5,2 Και σεις εν τούτοις εξακολουθεῖτε να εἰσθε φαντασμένοι και υπερήφανοι δια την σοφίαν σας και τα χαρίσματά σας, και δεν επενθήσατε μᾶλλον ὅλοι σας, δια να εκδιωχθῇ εκ μέρους του Θεοῦ και λείψη ἀπὸ την κοινωνίαν σας εκείνος, που εισέπραξε την φοβερὰν αὐτὴν αμαρτίαν!

A Κορ. 5,3 ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον,

A Κορ. 5,3 Διότι ἐγὼ, σας το λέγω καθαρά, αν και εἶμαι ἀπὼν σωματικῶς, εἶμαι ὅμως με τον νουν και την καρδίαν παρὼν μεταξὺ σας, ἔχω πλέον κρίνει και καταδικάσει, σαν να ἤμουν παρὼν μεταξὺ σας, αὐτὸν ο οποίος κατὰ ἓναν τέτοιον ἀναίσχυτον τρόπον ἔχει διαπράξει την φοβερὰν αμαρτίαν.

A Κορ. 5,4 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

A Κορ. 5,4 Και πρέπει, λοιπόν, αφού εν τω ονόματι του Κυρίου ημῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συγκεντρωθῇτε ὅλοι σας, και σεις και το πνεῦμα μου μαζή με την δύναμιν του Κυρίου ημῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

A Κορ. 5,5 παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

A Κορ. 5,5 να παραδώσωμεν αὐτὸν τον ἄνθρωπον στον σατανάν (με την αποκοπήν του ἀπὸ της Εκκλησίας), δια να τιμωρηθῇ και ταλαιπωρηθῇ σκληρὰ το σῶμα του και συνέλθῃ με την παιδαγωγικὴν αὐτὴν τιμωρίαν, ὥστε να σωθῇ η ψυχὴ του

- κατά την μεγάλην εκείνην ημέραν του Κυρίου ημών Ιησού.
A Κορ. 5,6 Ού καλόν τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;
- A Κορ. 5,6 Ἡ πλαδαρά στάσις καὶ ἡ αναισθησία, που εδείξατε εμπρὸς στο μεγάλο αὐτὸ παράπτωμα, μαρτυρεῖ, ὅτι δεν ἔχετε καὶ δεν ἠμπορεῖτε νὰ ἔχετε καλὴν καύχησιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων. Δεν γνωρίζετε, ὅτι ολίγον προζύμι ζυμώνει καὶ μεταβάλλει ὅλο το ζυμᾶρι;
- A Κορ. 5,7 ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾗτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι. καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός·
- A Κορ. 5,7 Ξεκαθαρίσατε, λοιπόν, καὶ πετάξατε τὴν παλαιὰν ζύμην τῆς διαφθοράς καὶ τῆς αμαρτίας, που σας μολύνει καὶ σας διαφθείρει, διὰ νὰ γίνετε καὶ νὰ εἰσθε νέον, καθαρὸν ζυμᾶρι, ὅπως ἄλλωστε καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος στο ὄνομα τοῦ Κυρίου ἐλευθερωθήκατε ἀπὸ τὴν παλαιὰν κακὴν ζύμην τῆς αμαρτίας. Καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα ἀγνοοὶ καὶ ἀμόλυντοι, διότι ἰδικὸς μας πασχάλιος ἀμνός, που ἐθυσιάσθη πρὸς χάριν ἡμῶν εἶναι ὁ Χριστός.
- A Κορ. 5,8 ὥστε ἐορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.
- A Κορ. 5,8 Ὡστε ας ἐορτάζωμεν τὸ Πάσχα ἡμῶν ὄχι ἐπτά ἡμέρας, ὅπως οἱ Εβραῖοι, ἀλλὰ εἰς ὅλην μας τὴν ζωὴν· καὶ ὄχι με τὸ παλαιὸ προζύμι τῶν ἰουδαϊκῶν τύπων, οὔτε με τὸ προζύμι τῆς κακίας καὶ πονηρίας τοῦ κόσμου, ἀλλὰ με τὰ ἄζυμα τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας καὶ εἰλικρινείας, με βίον δηλαδὴ ευθύτητος καὶ ἀγνότητος.
- A Κορ. 5,9 Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις,
- A Κορ. 5,9 Σας ἔχω γράψει προηγουμένως, ὅτι δεν πρέπει νὰ ἔχετε ἐπικοινωνίαν καὶ σχέσεις με πόρνους.

- A Κορ. 5,10 καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις ἢ ἄρπαξιν ἢ εἰδωλαλάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν·
- A Κορ. 5,10 Καὶ δὲν ἐννοῶ βέβαια γενικῶς τοὺς πόρνους τοῦ αμαρτωλοῦ τούτου κόσμου, τοὺς πλεονέκτας ἢ τοὺς ἄρπαγας ἢ τοὺς εἰδωλολάτραις· διότι τότε θὰ εἰσθε κατὰ λογικὴν συνέπειαν υποχρεωμένοι νὰ φύγετε καὶ νὰ βγῆτε ἔξω ἀπὸ τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων, μετὰ τῶν ὁποίων ζήτε.
- A Κορ. 5,11 νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναμίγνυσθαι ἐὰν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοῖδορος ἢ μέθυσος ἢ ἄρπαξ, τῷ τοιοῦτῳ μὴδὲ συνεσθίειν.
- A Κορ. 5,11 Τώρα δε σὰς ἔγραψα νὰ μὴ συναναστρέφεσθε καὶ νὰ μὴ ἔχετε ἐπικοινωνίαν μαζὴ τοῦ, ἐὰν κάποιος πού, ἀν καὶ ἔχη τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ, εἶναι ἐν τούτοις πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ υβριστὴς ἢ μέθυσος ἢ ἄρπαξ. Με τέτοιον ἀδελφὸν δὲν πρέπει οὔτε νὰ συντρώγετε.
- A Κορ. 5,12 τί γὰρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε;
- A Κορ. 5,12 Δὲν σὰς ἔγραψα, λοιπόν, διὰ τοὺς μὴ Χριστιανούς, διότι τι δουλειὰ ἔχω ἐγὼ νὰ κρίνω τοὺς ἀπίστους, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴν χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν; Ἐγὼ περιορίζομαι νὰ κρίνω τοὺς Χριστιανούς. Καὶ σεῖς δὲν κρίνετε αὐτοὺς πού εἶναι μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ;
- A Κορ. 5,13 τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρίνει. καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
- A Κορ. 5,13 Τοὺς δε ἀπίστους ὁ Θεὸς τοὺς κρίνει. Καὶ σεῖς, λοιπόν, ἔχετε καθήκον νὰ καταδικάσετε εἰς τὴν συνείδησίν σας τὸν πονηρὸν καὶ φαῦλον αὐτὸν ἀδελφὸν σας καὶ “νὰ τὸν ἀπομακρύνετε ἔξω ἀπὸ τὴν κοινωνίαν σας, ἀπὸ το περιβάλλον σας”.

Α ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 6

- A Κορ. 6,1 Τολμᾷ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων;
- A Κορ. 6,1 Εἶπα, ὅτι οἱ πιστοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κρίνουν τοὺς ἀδελφούς. Καὶ ἐρωτῶ, λοιπὸν· πὼς τολμᾷ κάποιος ἀπὸ σας, ὅταν ἔχη διαφορὰν καὶ ἀντιδικίαν με ἄλλον ἀδελφόν, νὰ υποβάλλῃ τὴν διαφορὰν αὐτὴν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν ἀδίκων δικαστῶν, τῶν εἰδωλολατρῶν δηλαδὴ, ποὺ ἔχουν χαλαρὰν ἀντίληψιν περὶ δικαίου καὶ δὲν προσφεύγει εἰς τὴν κρίσιν καὶ διαιτησίαν τῶν ἐμπείρων καὶ ἐναρέτων ἀδελφῶν;
- A Κορ. 6,2 οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσι; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων;
- A Κορ. 6,2 Δὲν γνωρίζετε, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ θὰ κρίνουν τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ εὐρίσκονται μακρὰν ἀπὸ τὸν Χριστόν; Καὶ ἐφ' ὅσον ἐν τῷ προσώπῳ σας καὶ με κριτήριον τὴν ἰδικὴν σας ζωὴν κρίνεται καὶ δικάζεται ὁ μακρὰν τοῦ Θεοῦ κόσμος, σεις εἰσθε λοιπὸν ἀνάξιοι καὶ ἀνίκανοι νὰ κάμετε κριτήρια καὶ νὰ ἐκφέρετε ἀπόφασιν δι' ὑποθέσεις ἐλαχίστης σημασίας;
- A Κορ. 6,3 οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν; μὴτι γὰρ βιωτικὰ;
- A Κορ. 6,3 Δὲν γνωρίζετε, ὅτι ἡμεῖς οἱ πιστοὶ θὰ δικάσωμεν καὶ αὐτοὺς ἄκομα τοὺς πονηροὺς ἀγγέλους, τὸν διάβολον καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα; Καὶ δὲν εἴμεθα, λοιπὸν, ἱκανοὶ νὰ διακρίνωμεν καὶ νὰ ἀποδώσωμεν τὸ δίκαιον εἰς ὑποθέσεις βιωτικὰς;
- A Κορ. 6,4 βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε.
- A Κορ. 6,4 Εἰ, λοιπὸν, ἔχετε τέτοιες βιωτικὲς διαφορὰς μετὰ σας,

βάζετε ως δικαστάς ἔστω και ἐκείνους, που θεωροῦνται ως
οἱ πλέον ἐλάχιστοι και ευτελεῖς μεταξύ σας, παρά τους
σοφώτερους ἔστω ἐκ των ἐθνικῶν.

A Κορ. 6,5 πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν σοφὸς
οὐδὲ εἷς ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ,

A Κορ. 6,5 Πρὸς ἐντροπὴν σας τα λέγω αὐτά. Τοσον, λοιπόν, δεν
ευρίσκεται μεταξύ σας οὔτε ἓνας συνετός και λογικὸς
ἄνθρωπος, που θα ἠμπορέση να κρίνη και αποφασίσῃ δια
διαφοράν, που υπάρχει μεταξύ του ἐνὸς ἀδελφοῦ και του
ἄλλου;

A Κορ. 6,6 ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ
ἀπίστων;

A Κορ. 6,6 Ἀλλὰ φθάνετε μέχρι του σημείου, ὥστε ἀδελφὸς να ἔρχεται
εἰς ἀντιδικίαν με ἄλλον ἀδελφόν εἰς δικαστήρια και μάλιστα
εἰς δικαστήρια, που δικάζουν ἀπιστοι;

A Κορ. 6,7 ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ὑμῖν ἔστιν ὅτι κρίματα ἔχετε
μεθ' ἑαυτῶν. διατί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διατί οὐχὶ
μᾶλλον ἀποστερεῖσθε;

A Κορ. 6,7 Και μόνον το γεγονός ὅτι ἔχετε τέτοιες δικαστικές διαφορὰς
μεταξύ σας ἀποτελεῖ για σας μεγάλην ἥτταν και φθοράν.
Διατί δεν προτιμάτε μᾶλλον να ἀδικήσθε ἀπὸ τον ἀδελφόν;
Διατί δεν προτιμάτε να στερηθῆτε μᾶλλον ἀπὸ το δίκαιόν
σας, ἀπὸ το συμφέρον σας, παρά να καταφύγετε εἰς δίκας;

A Κορ. 6,8 ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα
ἀδελφούς;

A Κορ. 6,8 Ἀλλὰ το φοβερόν εἶναι ὅτι σεις, καίτοι Χριστιανοί, ἀδικεῖτε
τους ἄλλους· τους στερεῖτε αὐτά που τους ἀνήκουν, δια να
τα κρατήσετε εσεῖς. Και αὐτά τα πράττετε εἰς βάρος
ἀδελφῶν;

A Κορ. 6,9 ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ
κληρονομήσουσι; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε

είδωολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε
ἀρσενοκοῖται

A Κορ. 6,9 Η δεν γνωρίζετε, ὅτι ὅσοι διαπράττουν αδικίας, δεν θα κληρονομήσουν την βασιλείαν του Θεοῦ; Μη πλανήσθε, οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε θηλυπρεπεῖς οὔτε ἀρσενοκοῖται

A Κορ. 6,10 οὔτε πλεονέκται οὔτε κλέπται οὔτε μέθυσοι, οὐ λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι.

A Κορ. 6,10 οὔτε πλεονέκται οὔτε κλέπται οὔτε μέθυσοι οὔτε ὑβρισται οὔτε ἄρπαγες θα κληρονομήσουν βασιλείαν Θεοῦ.

A Κορ. 6,11 καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

A Κορ. 6,11 Καὶ κάτι τέτοιοι υπῆρξατε καὶ σεις στο παρελθόν. Ἀλλ' ἐλουσθήκατε με τὸ ἅγιον βάπτισμα καὶ ἐκαθαρισθήκατε ἀπὸ αὐτὰ τὰ αμαρτήματα. Ἀλλ' ἐπῆρατε τὸν ἁγιασμόν που χαρίζει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐγίνατε δίκαιοι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δια τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ μας.

A Κορ. 6,12 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος.

A Κορ. 6,12 Ὅλα μου ἐπιτρέπεται νὰ τὰ κάμω, ὅπως π.χ. νὰ τρώγω καὶ νὰ πίνω χωρὶς διακρίσεις, ἀλλὰ δεν εἶναι συμφέρον νὰ πράττω ὅλα. Ὅλα μου ἐπιτρέπονται, ἀλλ' ἐγὼ δεν θα ἐξουσιασθῶ καὶ δεν θα υποδουλωθῶ εἰς τίποτε.

A Κορ. 6,13 τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι·

A Κορ. 6,13 Τα φαγητὰ εἶναι δια τὴν κοιλίαν καὶ ἡ κοιλία δια τὰ φαγητὰ. Ὁ δὲ Θεὸς θα καταργήσῃ καὶ αὐτὰ καὶ ἐκείνην εἰς τὴν μέλλουσαν ἀνάστασιν τῶν σωμάτων. Δεν εἶναι ἡ τροφή,

που μας κάνει αμαρτωλούς ενώπιον του Θεού. Αυτό όμως δεν ισχύει προκειμένου περί της ηθικής καθαρότητας, διότι το σώμα δεν έχει γίνει δια την πορνείαν και τας σαρκικάς επιθυμίας, αλλά δια τον Κυριον, που είναι κεφαλή του πνευματικού σώματος της Εκκλησίας· και ο Κυριος είναι δια το σώμα, δια να κατοική εις αυτό και το αγιάζη.

- A Κορ. 6,14 ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
- A Κορ. 6,14 Αφού δε ο Θεός και τον Κυριον ανέστησεν εκ νεκρών, και ημάς όλους, που αποθνήσκομεν και το σώμα μας διαλύεται, θα μας αναστήση εκ νεκρών με την παντοδυναμίαν του.
- A Κορ. 6,15 οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο.
- A Κορ. 6,15 Δεν γνωρίζετε ὅτι τα σώματά σας είναι μέλη του Χριστού, (ο οποίος είναι κεφαλή του σώματος της Εκκλησίας); Να αποτραβήξω, λοιπόν, και να πάρω τα μέλη του Χριστού και να τα κάνω μέλη πόρνης; Μη γένοιτο.
- A Κορ. 6,16 ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἐστιν; ἔσονται γάρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·
- A Κορ. 6,16 Η δεν γνωρίζετε, ὅτι ἐκεῖνος ο οποίος προσκολλάται και ενώνεται με την πόρνην είναι ἓνα σώμα με αὐτήν; Διότι αὐτό λέγει η Γραφή· “θα γίνουν, λέγει, οἱ δύο, ἄνδρας και γυναῖκα, μια σάρκα, εν σώμα”.
- A Κορ. 6,17 ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνεύμῃ ἐστι.
- A Κορ. 6,17 Εκείνος ὅμως που προσκολλάται και ενώνεται με τον Κυριον, γίνεται κατὰ μυστηριώδη τρόπον ἓνα πνεῦμα με αὐτόν, γεμίζει ολόκληρος και αγιάζεται ἀπὸ αὐτόν.
- A Κορ. 6,18 φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει.
- A Κορ. 6,18 Αποφεύγετε πάντοτε με ὅλην σας τὴν δύναμιν τον

μολυσμόν της πορνείας. Καθε άλλο αμάρτημα, που ήθελε πράξει ο άνθρωπος, είναι αμάρτημα που διαπράττεται έξω από το σώμα και δεν το βλάπτει αμέσως και κατ' ευθείαν τόσο πολύ. Ενώ εκείνος που πορνεύει, αμαρτάνει εναντίον αυτού τούτου του σώματος, το οποίο και μολύνει και βλάπτει κατά τρόπον άμεσον και ταχύν.

A Κορ. 6,19 ἢ οὐκ οἶδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν;

A Κορ. 6,19 Η δεν γνωρίζετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος, που κατοικεί μέσα σας, και το έχετε λάβει από τον Θεόν και άρα δεν ανήκετε στον εαυτόν σας;

A Κορ. 6,20 ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινὰ ἐστὶ τοῦ Θεοῦ.

A Κορ. 6,20 Διότι έχετε εξαγορασθή με πολύτιμον τίμημα, δηλαδή με το ανεκτίμητον αίμα του Χριστού. Αποφεύγετε, λοιπόν, κάθε σαρκικήν εκτροπήν, που μολύνει το σώμα, και δοξάσατε τον Θεόν με όλην σας την προσωπικότητα, με το σώμα σας και με το πνεύμα σας, τα οποία είναι του Θεού.

A ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 7

A Κορ. 7,1 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι·

A Κορ. 7,1 Ως προς εκείνα δε που μου εγράψατε, σας λέγω ότι καλόν είναι να μη εγγίση καθόλου ο άνθρωπος γυναίκα.

A Κορ. 7,2 διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἔχέτω.

A Κορ. 7,2 Επειδή όμως ο άνθρωπος είναι αδύνατος και υπάρχει φόβος να παρασυρθή εις πορνείας, ας έχη ο καθένας την γυναίκα

του και καθεμία ας έχη τον άνδρα της.

A Κορ. 7,3 τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδιδότω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί.

A Κορ. 7,3 Εἰς τὴν σύζυγόν του ὁ ἀνδρας ας ἀποδίδῃ, καθ' ὃ ἄλλωστε καθήκον ἔχει, τὴν στοργήν, τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν προστασίαν, πού της οφείλεται. Ὁμοίως καὶ ἡ γυναῖκα ας ἀποδίδῃ τὰ αὐτὰ στὸν ἀνδρα της.

A Κορ. 7,4 ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή.

A Κορ. 7,4 Ἡ γυναῖκα δὲν ἐξουσιάζει τὸ σῶμα της, ἀλλὰ, σύμφωνα με τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐντὸς τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, τὸ ἐξουσιάζει ὁ ἀνὴρ· ὁμοίως καὶ ὁ ἀνδρας δὲν ἐξουσιάζει τὸ σῶμα του, ἀλλὰ τὸ ἐξουσιάζει ἡ σύζυγός του.

A Κορ. 7,5 μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχησθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.

A Κορ. 7,5 Μὴ ἀποστερεῖτε δε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ἐκτὸς εἰάν αὐτὸ τὸ κάνατε κατόπιν κοινῆς συμφωνίας καὶ ἐπὶ ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα, δια νὰ ἐπιδίδεσθε ἀπερίσπαστοι με μεγαλυτέραν προθυμίαν καὶ ἀφωσίωσιν εἰς τὴν νηστείαν καὶ τὴν προσευχήν. Καὶ πάλιν νὰ ἐπανέρχεσθε εἰς τὰς συζυγικὰς σας σχέσεις, δια νὰ μὴ δίδετε ἀφορμὴν καὶ ευκαιρίαν, λόγῳ τῆς ἀκρατείας σας, νὰ σας πειράζῃ ὁ σατανᾶς.

A Κορ. 7,6 τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν.

A Κορ. 7,6 Αὐτὸ που σας εἶπα, νὰ μὴ ἀποστερήτε δηλαδὴ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, τὸ λέγω ὡς υποχώρησιν καὶ συγκατάβασιν δια τὴν πνευματικὴν σας ἀδυναμίαν. Δὲν σας τὸ ἐπιβάλλω ὡς ἐντολήν.

A Κορ. 7,7 θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτὸν·

ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως,
ὃς δὲ οὕτως.

- A Κορ. 7,7 Διότι ἐγὼ θέλω νὰ εἶναι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ὅπως εἶμαι καὶ ἐγὼ, δηλαδὴ ἄγαμος καὶ ἀφωσιωμένος στὸν Θεόν, ἀλλ' ὁ καθένας ἔχει ἀπὸ τὸν Θεόν ἰδικόν του ἰδιαίτερον χάρισμα, ἄλλος μὲν ἔχει τὸ χάρισμα νὰ ζῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, δηλαδὴ ἄγαμος· ἄλλος δὲ νὰ ζῇ κατὰ διαφορετικὸν τρόπον, δηλαδὴ ἐγγαμος.
- A Κορ. 7,8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστὶν εἶναι μείνωσιν ὡς καὶ ἐγώ.
- A Κορ. 7,8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ εἰς τὰς χήρας, ὅτι εἶναι καλὸν καὶ συμφέρον δι' αὐτοὺς, εἴ μιν μείνουν ὅπως ἐγώ, δηλαδὴ ἄγαμοι.
- A Κορ. 7,9 εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεῦνται, γαμησάτωσαν· κρεῖσσον γὰρ ἐστὶ γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι.
- A Κορ. 7,9 Εἴ μιν οὐκ αἰσθάνονται τὴν δύναμιν νὰ ἐγκρατευθοῦν, αὐτὸ σημαίνει ὅτι οὐκ ἔχουν τὸ χάρισμα τῆς ἀγαμίας, καὶ αὐτοὶ προχωρήσουν εἰς γάμον. Διότι εἶναι προτιμότερον νὰ ἐλθῇ κανεὶς εἰς γάμον, παρά νὰ πυρποληται ἀπὸ τὴν φλόγα τῆς σαρκικῆς ἐπιθυμίας.
- A Κορ. 7,10 τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω, οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι·
- A Κορ. 7,10 Εἰς ἐκείνους δὲ οἱ ὅποιοι ἔχουν ἐλθεῖν εἰς γάμον, δίδω τὴν ἐντολήν, ὅχι ἐγώ, ἀλλὰ ὁ Κύριος, ὅτι τὴν γυναῖκα νὰ μὴ χωρισθῇ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς τῆς.
- A Κορ. 7,11 εἴ μιν καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφίεναι.
- A Κορ. 7,11 Εἴ μιν οὐκ αἰσθάνονται τὴν δύναμιν νὰ ἐγκρατευθοῦν, αὐτὸ σημαίνει ὅτι οὐκ ἔχουν τὸ χάρισμα τῆς ἀγαμίας, καὶ αὐτοὶ προχωρήσουν εἰς γάμον. Διότι εἶναι προτιμότερον νὰ ἐλθῇ κανεὶς εἰς γάμον, παρά νὰ πυρποληται ἀπὸ τὴν φλόγα τῆς σαρκικῆς ἐπιθυμίας.
- A Κορ. 7,12 τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ'

αὐτοῦ, μὴ ἀφίέτω αὐτήν·

A Κορ. 7,12

Εἰς δε τοὺς ἄλλους ἐγγάμους, ἐγὼ ὡς ἀπόστολος τοῦ Κυρίου, καὶ ὅχι κατ' ευθείαν ὁ Κύριος, λέγω· εἴαν κανένας ἀδελφὸς Χριστιανὸς ἔχῃ γυναῖκα ἀπίστον, πού την ἔλαβε ὡς σύζυγον, πρὶν καὶ αὐτὸς πιστεύσῃ, καὶ αὕτη συγκατατίθεται προθύμως νὰ κατοικῇ μαζί του, ας μὴ την ἀπομπέμπῃ.

A Κορ. 7,13

καὶ γυνὴ εἴ τις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφίέτω αὐτόν.

A Κορ. 7,13

Καὶ γυναῖκα Χριστιανή, πού ἔχει ἄνδρα ἀπίστον, καὶ αὐτὸς δέχεται προθύμως νὰ κατοικῇ μαζί της, ας μὴν τον ἀφήσῃ.

A Κορ. 7,14

ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι, νῦν δὲ ἅγια ἐστίν.

A Κορ. 7,14

Διότι ὁ ἄνδρας ὁ ἀπίστος ἔχει κατὰ κάποιον τρόπον καὶ εἰς κάποιον βαθμὸν ἀγιασθῇ διὰ τῆς ἐνώσεώς του πρὸς τὴν πιστὴν γυναῖκα· καὶ ἡ ἀπίστος γυναῖκα ἔχει κάπως ἀγιασθῇ καὶ αὕτη διὰ τῆς ἐνώσεώς της πρὸς τὸν πιστὸν ἄνδρα της. Επειδὴ, εἴαν δὲν υπήρχε αὕτη ἡ κάποια μετάδοσις ἀγιασμοῦ, τὰ τέκνα θὰ ἦσαν κατὰ φυσικὴν συνέπειαν ἀκάθαρτα· ἐνῶ τώρα εἶναι καὶ αὐτὰ ἅγια.

A Κορ. 7,15

εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω. οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιοῦτοις. ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός.

A Κορ. 7,15

Εἴαν δὲ ὁ ἀπίστος σύζυγος ἐπιθυμῇ καὶ θέλῃ χωρισμὸν, ας χωρίζεται ἡ Χριστιανὴ γυναῖκα. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις δὲν εἶναι υποδουλωμένος καὶ δεσμευμένος ὁ πιστὸς ἢ πιστὴ. Ὁ Θεὸς μας ἔχει καλέσει νὰ ζώμεν με εἰρήνην ἐσωτερικὴν καὶ με εἰρήνην πρὸς τοὺς γύρω μας καὶ δὲν εἶναι ὀρθόν νὰ ταλαιπωρῇται ὁ πιστὸς σύζυγος ἀπὸ τὰς ἐρίδας καὶ τὰς μάχας τῆς ἀπίστου συζύγου.

A Κορ. 7,16

τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας,

ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

A Κορ. 7,16

Ὡς προς δε την συνοίκησιν, σας λέγω και τούτο· που το ξέρεις συ, η Χριστιανή γυναίκα, εάν στέργουσα να συγκατοικῇ με τον άπιστον άνδρα σου, εφ' όσον και αυτός το θέλει, μήπως τυχόν και τον σώσης; Η που το ξέρεις συ, ο Χριστιανός σύζυγος, μήπως και σώσης την άπιστον γυναίκα;

A Κορ. 7,17

εἰ μὴ ἐκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεός, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω περιπατεῖτω. καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι.

A Κορ. 7,17

Εκτός όμως αυτών που είπα παραπάνω, ο καθένας ας προσπαθῇ να ζῇ και να πορεύεται σύμφωνα με τας συνθήκας της ζωῆς, τας οποίας ο Θεός εν τη προνοία του του έχει κανονίσει, να συνεχίση ομαλά τον βίον του, όπως τον ευρήκεν η κλήσις, που του απηύθυνεν ο Κυριος. Εγώ κατ' αυτόν τον τρόπον κανονίζω και ορίζω εις όλας τας τας Εκκλησίας.

A Κορ. 7,18

περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω. ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη; μὴ περιτεμνέσθω.

A Κορ. 7,18

Εκλήθη κανείς εις την Χριστιανικὴν πίστιν και εδέχθη το βάπτισμα, ενώ ήτο περιτετμημένος; Ας μη τραβά το δέρμα, δια να κρύψη την περιτομήν του. Εκλήθη κανείς εις την πίστιν και ἐγινε Χριστιανός, ενώ ήτο απερίτμητος; Ας μη περιτέμνεται.

A Κορ. 7,19

ἡ περιτομή οὐδέν ἐστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ.

A Κορ. 7,19

Τίποτε δεν είναι η περιτομή, και τίποτε δεν είναι η ακροβυστία. Αλλ' εκείνο που έχει την αξίαν είναι η τήρησις των εντολῶν του Θεού.

A Κορ. 7,20

ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ἧ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω.

A Κορ. 7,20

Καθένας ας μένη εις την κατάστασίν που ευρέθη, όταν εκλήθη από τον Θεόν εις την πίστιν.

A Κορ. 7,21

δοῦλος ἐκλήθη; μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι

ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι.

A Κορ. 7,21

Εκλήθης εἰς τὴν πίστιν καθ' ὃν χρόνον ἦσο δούλος; Μὴ σε μέλη δια τὴν δουλείαν σου αὐτήν. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη ἠμπορῇς νὰ γίνῃς ἐλεύθερος, χρησιμοποίησε μᾶλλον καὶ προτίμα τὴν κατάστασιν τῆς δουλείας.

A Κορ. 7,22

ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστι Χριστοῦ.

A Κορ. 7,22

Διότι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἦτο δούλος, ὅταν ἐκλήθῃ ἀπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὴν πίστιν, ἔχει τώρα ἀπελευθερωθῇ ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐχάρισε τὴν λύτρωσιν ἀπὸ τοῦ ζυγὸν τῆς δουλείας καὶ τοῦ θανάτου. Ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος ποὺ ἐκλήθῃ εἰς τὴν πίστιν, καθ' ὃν χρόνον ἦτο ἐλεύθερος, εἶναι τώρα δούλος τοῦ Χριστοῦ.

A Κορ. 7,23

τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.

A Κορ. 7,23

Ὅλοι ἔχετε εξαγορασθῇ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ με ἀνεκτίμητον τίμημα. Μὴ γίνεσθε, λοιπόν, δούλοι τῶν ἀνθρώπων, (μὴ συμμορφώνεσθε καὶ μὴ υποδουλώνεσθε εἰς τὰς ἀμαρτωλὰς ἀπαιτήσεις καὶ συνηθείας τῶν ἀνθρώπων).

A Κορ. 7,24

ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ.

A Κορ. 7,24

Ὁ καθένας, ἀδελφοί, εἰς ὅποιαν κατάστασιν εὐρέθῃ, ὅταν ἐκλήθῃ, εἰς αὐτήν καὶ ἀς μένῃ, (φροντίζων μόνον καὶ αγωνιζόμενος νὰ εἶναι πάντοτε κοντὰ στὸν Θεόν).

A Κορ. 7,25

Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐχ ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι ὥς ἡλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι.

A Κορ. 7,25

Ὡς πρὸς δὲ τὰς παρθένους, δὲν ἔχω ἐντολήν ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου νὰ σας διαβιβάσω, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ σαν ἄνθρωπος, ποὺ ἔχω ἐλεηθῇ ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ εἶμαι ἀξιόπιστος διδάσκαλος σας, σας δίδω γνώμην.

A Κορ. 7,26

νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν

ανάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι.

A Κορ. 7,26 Νομίζω, λοιπόν, ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς δυσκόλου εποχῆς, που διερχόμεθα εἰς τὴν παρούσαν ζωὴν, τοῦτο εἶναι καλόν· ὅτι δηλαδή εἶναι καλόν στον ἄνθρωπον νὰ μένη ἔτσι, δηλαδή ἄγαμος.

A Κορ. 7,27 δέδεσαι γυναικί; μὴ ζῆτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζῆτει γυναῖκα·

A Κορ. 7,27 Εἶσαι ὁμως δεμένος δια τῶν δεσμών του γάμου με γυναῖκα; Μὴ ζητῆς νὰ λυθῇς ἀπὸ τον δεσμόν αὐτόν τῆς γυναικός. Εἶσαι ἐλεύθερος ἀπὸ τα δεσμά του γάμου με γυναῖκα; Μὴ ζητῆς σύζυγον.

A Κορ. 7,28 ἐὰν δὲ καὶ γήμης, οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γήμη ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτε· θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φεῖδομαι.

A Κορ. 7,28 Ἀλλὰ καὶ ἀν ἔλθῃς εἰς γάμον, δὲν διαπράττεις καμμίαν ἀμαρτίαν. Καὶ ἡ παρθένος ἐὰν υπανδρευθῇ, δὲν θα ἔχη ἀμαρτήσῃ. Θα ἔχουν ὁμως αὐτοὶ θλίψιν κατὰ τὸ σῶμα, (ἐξ αἰτίας τῶν μεριμνῶν καὶ τῶν φροντίδων καὶ τῶν αγώνων, στους οποίους περιπλέκονται οἱ ἐγγαμοὶ). Εγὼ ὁμως σας λυπούμαι καὶ θέλω νὰ προλάβω αὐτὰς τὰς ταλαιπωρίας σας.

A Κορ. 7,29 τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπὸν ἐστίν, ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ᾧσι,

A Κορ. 7,29 Καὶ τοῦτο σας λέγω ἀκόμη, ἀδελφοί μου, ὁ καιρὸς εἶναι ολίγος καὶ περιορισμένος, ὥστε καὶ ἐκεῖνοι που ἔχουν γυναῖκας νὰ εἶναι σαν νὰ μὴν ἔχουν, καὶ ας φροντίζουν νὰ μὴ υποδουλώνωνται ἐξ ολοκλήρου εἰς βιωτικὰς μερίμνας.

A Κορ. 7,30 καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες,

A Κορ. 7,30 Καὶ ἐκεῖνοι που κλαίουν δια τὰς θλίψεις τῶν, νὰ εἶναι σαν νὰ μὴ κλαίουν, διότι γρήγορα εἰς τὴν σύντομον ροὴν του

χρόνου θα περάσουν και αυτά. Και εκείνοι που χαίρουν, να ζουν σαν να μη χαίρουν δια τον ίδιον λόγον. Και εκείνοι που αγοράζουν, σαν να μη κατέχουν, διότι πολύ γρήγορα θα τα αφήσουν.

A Κορ. 7,31 καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.

A Κορ. 7,31 Και αυτοί, οι οποίοι χρησιμοποιούν και μεταχειρίζονται τα αγαθά του κόσμου τούτου, ας μη κάμουν κατάχρησιν, η οποία βλάπτει και το σώμα και την ψυχήν· διότι φεύγει ασυγκράτητα η εξωτερική μορφή του κόσμου τούτου.

A Κορ. 7,32 θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ·

A Κορ. 7,32 Θελω δε να εἰσθε απηλλαγμένοι από τας πολλές και δυσκόλους φροντίδας του βίου τούτου. Ο ἄγαμος φροντίζει και ενδιαφέρεται δι' ὅσα παραγγέλλει και θέλει ο Κυριος. Φροντίζει πως να ἀρέση στον Κυριον (αυτὴ δε η φροντίδα εἶναι ειρηνική και χαρούμενη).

A Κορ. 7,33 ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί.

A Κορ. 7,33 Εκείνος ὁμως που ἤλθεν εις γάμον, φροντίζει δια τα κοσμικά πράγματα, πως θα ἀρέση εις την γυναῖκα του.

A Κορ. 7,34 μεμέρισται καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος. ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ᾗ ἁγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί.

A Κορ. 7,34 Υπάρχει διαφορὰ και διάκρισις μεταξύ της εγγάμου και εκείνης που ηθέλησε και ἔμεινε παρθένος. Η μείνασα παρθένος φροντίζει με ὅλην της την ψυχήν και επιδιώκει εκείνα που ἀρέσουν στον Κυριον, δια να εἶναι ἁγία και καθαρὰ κατὰ το σώμα και την ψυχήν. Η ἐγγαμος φροντίζει πολὺ δια κοσμικά πράγματα, πως θα ἀρέση στον ἄνδρα της.

A Κορ. 7,35 τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω, οὐχ ἵνα

βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὖσχημον καὶ
εὐπάρεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως.

A Κορ. 7,35

Λεγω δε αὐτὸ περὶ τῆς παρθενικῆς ζωῆς αποκλειστικά και
μόνον προς το συμφέρον σας, ὄχι δια να σας βάλω θηλειά
στον λαιμόν και να σας τραβήξω, χωρὶς να το θέλετε, στον
ἀγαμον βίον, ἀλλὰ δια να σας δείξω και να σας οδηγήσω εις
μίαν σεμνήν ζωὴν και διακεκριμένην θέσιν πλησίον του
Κυρίου, χωρὶς βιωτικούς περισπασμούς και φροντίδας.

A Κορ. 7,36

Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει,
ἐὰν ᾗ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι ὃ θέλει
ποιεῖτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμεῖτωσαν.

A Κορ. 7,36

Αν ὅμως κανένας πατέρας νομίζη, σύμφωνα με τας
κρατούσας ἀντιλήψεις, ὅτι εἶναι ἐντροπὴν και ἀσχημον
πράγμα δι' αὐτόν, που ἄφησε τὴν κόρην του να περάσῃ
πλέον τὴν ὥριμον ηλικίαν δια τον γάμον και τα πράγματα
φανερώνουν, ὅτι ἐτσι πρέπει να γίνη, δηλαδή ὅτι πρέπει να
τὴν υπανδρεύῃ, ας κάμῃ αὐτό που θέλει, ας κάμῃ το
καθήκον του. Τοιουτοτρόπως ἐνεργῶν δεν ἁμαρτάνει. Ας
γίνη ὁ γάμος.

A Κορ. 7,37

Ὃς δὲ ἔστηκεν ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην,
ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο
κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ
παρθένον, καλῶς ποιεῖ.

A Κορ. 7,37

Εκεῖνος ὅμως που ἔχει σταθῇ ἀκλόνητος με ἀμετακίνητον
τὴν ἀπόφασιν μέσα εις τὴν καρδίᾳ του και δεν αἰσθάνεται
καμμίαν ἀνάγκην να ἀλλάξῃ γνώμην και ἔχει ἐξουσίαν να
πορευθῇ σύμφωνα με το θέλημά του και ἔχει ὀριστικῶς
ἀποφασίσῃ μέσα του να κρατήσῃ τὴν παρθένον του
ἀγαμον, καλὰ κάνει.

A Κορ. 7,38

ὥστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων καλῶς ποιεῖ, ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων
κρεῖσσον ποιεῖ.

A Κορ. 7,38

Ὡστε, λοιπόν, και ἐκεῖνος που υπανδρεύει τὴν παρθένον

- του, καλά κάνει. Εκείνος όμως που, σύμφωνα και με την ιδικήν της θέλησιν, δεν την υπανδρεύει κάνει καλύτερα.
- A Κορ. 7,39 Γυνή δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστὶν ὥς θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ.
- A Κορ. 7,39 Καθε ἀγαμος γυναῖκα, σύμφωνα με τον νόμον του Θεοῦ, ἔχει δεθῇ με τον ἄνδρα της δια του γάμου, ὅσον καιρὸν βέβαια ζῇ ὁ ἄνδρας της. Εὰν ὅμως αποθάνῃ ὁ σύζυγός της, εἶναι ἐλευθέρα να υπανδρευθῇ ὅποιον θέλει, ἀλλὰ μόνον σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου.
- A Κορ. 7,40 μακαριωτέρα δὲ ἐστὶν ἐὰν οὕτω μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ Πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν.
- A Κορ. 7,40 Κατὰ τὴν γνώμην μου ὅμως εἶναι ευτυχεστέρα καὶ περισσότερον κερδισμένη, ἐὰν μείνῃ χήρα. Νομίζω δε ὅτι ἔχω καὶ ἐγὼ Πνεῦμα Θεοῦ, ὥστε να μὴ κάνω λάθος εἰς τας γνώμας μου.

A ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 8

- A Κορ. 8,1 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι πάντες γινῶσιν ἔχομεν.
- A Κορ. 8,1 Ἀς ομιλήσω τώρα δι' ἓνα ἄλλο θέμα. Δια τα εἰδωλόθυτα, δια τα κρέατα δηλαδή που ἔχουν προσφερθῇ ὡς θυσία. Ξερομεν ὅτι ὅλοι ἔχομεν γινῶσιν· αὐτὸ ἐννοεῖται.
- A Κορ. 8,2 ἢ γινῶσις φυσιοῖ, ἢ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. εἰ δὲ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε καθὼς δεῖ γινῶναι·
- A Κορ. 8,2 Ἡ γινῶσις ὅμως χωρὶς τὴν ὀρθὴν πράξιν ὁδηγεῖ εἰς κουφότητα καὶ ἀλαζονεία, ἐνὼ ἡ ἀγάπη οἰκοδομεῖ καὶ ὠφελεῖ τὸν πλησίον. Εὰν δε κανεῖς νομίζῃ ὅτι γνωρίζει κάτι, αὐτὸς ἀκόμη δὲν ἔχει γνωρίσει τίποτε, ὅπως πρέπει να το γνωρίζῃ εἰς βάθος καὶ πλάτος.

- A Κορ. 8,3 εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ.
A Κορ. 8,3 Εἰς ὅμως κανεῖς ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, αὐτὸς ἔχει γίνεαι πολὺ γνωστὸς καὶ οικεῖος καὶ φίλος τοῦ Θεοῦ, καὶ παίρνει ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὴν ἀληθινὴν γνῶσιν.
- A Κορ. 8,4 Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἶδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς.
- A Κορ. 8,4 Λοιπὸν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ἀνὰ πρὸς να τρώγωμεν ἢ ὅχι τα εἰδωλόθυτα, γνωρίζομεν, ὅτι εἰς τὴν πραγματικότητά κανένα εἶδωλον δὲν ὑπάρχει στὸν κόσμον, καὶ ὅτι κανένας ἄλλος Θεὸς δὲν ὑπάρχει, εἰ μὴ μόνον ὁ ἕνας, ὁ ἀληθινὸς Θεός.
- A Κορ. 8,5 καὶ γὰρ εἶπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς, ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί,
- A Κορ. 8,5 Διότι καὶ ἀνὰ μερικοὶ φαντάζονται, ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε στὸν οὐρανὸν εἴτε εἰς τὴν γῆν-ὅπως καὶ πράγματι ὑπάρχουν πολλοὶ ψευδεῖς θεοὶ καὶ πολλοὶ κύριοι εἰς τὴν γῆν, καὶ αὐτοὶ εἶναι τὰ πονηρὰ πνεύματα-
- A Κορ. 8,6 ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.
- A Κορ. 8,6 ἀλλὰ δι' ἡμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς ἕνας μόνον Θεὸς ὑπάρχει, ὁ Πατήρ, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον προέρχονται καὶ πηγάζουν τὰ πάντα καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου ἡμεῖς ὅλοι οφείλομεν νὰ ζῶμεν καὶ νὰ ἀποβλέπωμεν ὡς πρὸς τὸ ὑψίστον ἀγαθόν. Καὶ ἕνας μόνος Κύριος ὑπάρχει, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐγέναν τα πάντα, διὰ τοῦ ὁποῖου καὶ ἡμεῖς ἐγεννήθημεν καὶ ἀναγεννήθημεν.
- A Κορ. 8,7 Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὕσα μολύνεται.
- A Κορ. 8,7 Ἀλλ' αὕτη ἡ καθαρὰ καὶ ἀγία γνῶσις δὲν ὑπάρχει εἰς ὅλους.

Και απόδειξίς ότι μερικοί από τους Χριστιανούς έχουν μέσα εις την συνείδησίν των την πεποίθησιν ότι το είδωλον, που ελάτρευαν άλλοτε, είναι πραγματικός Θεός· και τρώγουν έως τώρα ακόμη τα κρέατα, σαν ιεράν θυσίαν, που έχει προσφερθή εις θεούς. Και το αποτέλεσμα είναι ότι η συνείδησίς των, που είναι ακόμη αδύνατος και αδιαφώτιστος, μολύνεται από αυτό που έκαναν και τους ελέγχει.

A Κορ. 8,8 βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύωμεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα.

A Κορ. 8,8 Μαθετε, λοιπόν, όλοι ότι το οϊανδήποτε φάγητον και τα ειδωλόθυτα, δεν μας δίδουν ηθικήν αξίαν και δεν μας παρουσιάζουν ως εναρέτους και αρεστούς ενώπιον του Θεού. Διότι ούτε εάν φάγωμεν τα ειδωλόθυτα, με την ορθήν πεποίθησιν ότι αυτά είναι κοινά κρέατα, προχωρούμεν και πλεονάζομεν εις αρετήν ούτε εάν δεν φάγωμεν βραδυπορούμεν και καθυστερούμεν εις αυτήν

A Κορ. 8,9 βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν.

A Κορ. 8,9 Προσέχετε όμως μήπως η εξουσία, που σας δίδει η φωτισμένη σας πίστις να τρώγετε και τα ειδωλόθυτα, γίνη πρόσκομμα στους ασθενείς και αδυνάτους κατά την πίστιν.

A Κορ. 8,10 ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν;

A Κορ. 8,10 Διότι εάν κανείς από αυτούς ίδη σε, που έχεις την ορθήν γνώσιν και θεωρεῖσαι προωδευμένος Χριστιανός, να στρογγυλοκάθεσαι και να τρώγης εις κάποιον τραπέζι ειδωλολατρικού ναού, δεν θα ενισχυθή η συνείδησις αυτού του αδελφού, ο οποίος είναι ασθενής κατά την πίστιν, να τρώγη τα ειδωλόθυτα με θρησκευτικήν ευλάβειαν;

A Κορ. 8,11 καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι’

ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν.

A Κορ. 8,11 Και ἔτσι θα παρασυρθῇ πάλιν εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ θα χαθῇ ἐξ αἰτίας τῆς ἰδικς σου φωτισμένης γνώσεως ὁ ἀσθενὴς κατὰ τὴν πίστιν ἀδελφός, διὰ τὸν ὁποῖον ἐν τούτοις ὁ Χριστὸς ἐθυσιάσθη ἐπάνω στὸν σταυρόν.

A Κορ. 8,12 οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε.

A Κορ. 8,12 Ἐτσι δε ἁμαρτάνοντες ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν καὶ καταφέροντες κτυπήματα εἰς τὴν ἀσθενὴ συνείδησίν των, ἁμαρτάνετε ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ, διότι ματαιώνετε τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τῶν ἀδελφῶν.

A Κορ. 8,13 διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

A Κορ. 8,13 Δι' αὐτὸ ἐάν το φάγητον γίνεται ἀφορμὴ νὰ κλονισθῇ εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν χριστιανικὴν ζωὴν τοῦ ὁ ἀδελφός μου, δὲν θα φάγω ποτὲ κανένα εἶδος κρέατος διὰ νὰ μὴ σκανδαλίσω τὸν ἀδελφόν μου. (Ἡ θυσία τῶν δικαιωμάτων ἀποτελεῖ καθήκον, ὅταν δι' αὐτῆς προλαμβάνωμεν τὸ σκάνδαλον, υποβοηθούμεν δε εἰς τὴν ἀρετὴν).

A ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 9

A Κορ. 9,1 Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ;

A Κορ. 9,1 Εγὼ δὲν εἰμὶ Ἀπόστολος ὥπως καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι; Δὲν εἰμὶ ἐλεύθερος ὥπως καὶ οἱ ἄλλοι Χριστιανοί; Δὲν ἔχω ἰδεῖ καὶ ἐγὼ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Κύριον μας; Σεῖς οἱ Κορίνθιοι δὲν εἰσθε τὸ ἔργον μου, τὸ ὁποῖον με τὴν χάριν

- A Κορ. 9,2 του Κυρίου και εις δόξαν του Κυρίου έχω πραγματοποιήσει; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμι ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.
- A Κορ. 9,2 Εἰ, ἐστὼ, δι' ἄλλους ἀνθρώπους δεν εἰμαι Ἀπόστολος, ἀλλὰ δια σας οπωσδήποτε εἰμαι. Μαρτυρία και ἀπόδειξις και επίσημος σφραγὶς του αποστολικοῦ μου αξιώματος και ἔργου εἰσθε σεις με την χάριν του Κυρίου.
- A Κορ. 9,3 ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστὶ.
- A Κορ. 9,3 Η ἀπολογία μου εις εκείνους, οι οποίοι μου κάνουν ἀνάκρισιν και ερευνοῦν με καχυποψίαν να μάθουν, αν εἰμαι Ἀπόστολος, εἶναι αὕτη ἀκριβῶς, το ἔργον που ἔχω κάμει εις σας.
- A Κορ. 9,4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν;
- A Κορ. 9,4 Και, λοιπόν, μήπως ἐγὼ και οι συνεργάται μου δεν ἔχομεν δικαίωμα να φάγωμεν και να πῶμεν αὐτὰ που μας προσφέρουν οι μαθηταὶ μας δια την διατροφήν μας;
- A Κορ. 9,5 μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς;
- A Κορ. 9,5 Μήπως δεν ἔχομεν και ημεῖς δικαίωμα να ἔχωμεν μαζὴ μας ἀνά τας διαφόρους περιοδεῖας μας Χριστιανὴν ἀδελφὴν, δια να μας υπηρετῇ, (ὅπως και οι ἄλλοι Ἀπόστολοι και οι λεγόμενοι ἀδελφοὶ του Κυρίου και ο Κηφᾶς;
- A Κορ. 9,6 ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι;
- A Κορ. 9,6 Η μόνος ἐγὼ και ο Βαρνάβας δεν ἔχομεν δικαίωμα να ἐργαζώμεθα βιοποριστικὸν ἔργον, (ὅπως και οι ἄλλοι Ἀπόστολοι) και να ζῶμεν ἀπὸ τα βοηθήματα, που με ἀγάπην θα μας προσφέρουν οι μαθηταὶ μας;
- A Κορ. 9,7 τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ

έσθίει;

A Κορ. 9,7

Σας ερωτώ· ποιός ποτέ στρατιώτης παίρνει μέρος εις μίαν εκστρατείαν, εις ένα πόλεμον και πληρώνει ο ίδιος την τροφήν και τον οπλισμόν του; Ποιός φυτεύει αμπέλι και από τον καρπὸν αὐτοῦ δεν τρώγει; Ἡ ποιός βόσκει ποῖμνιον και δεν τρώγει ἀπὸ το γάλα του ποιμνίου; (Ἡμεῖς οἱ Ἀπόστολοι εἴμεθα και στρατιώται του Χριστοῦ και εργάται του ἀμπελῶνος του και ποιμένες των λογικῶν του προβάτων. Σας ερωτώ λοιπόν· εἶναι λογικόν και νοητόν να μη τρεφώμεθα ἀπὸ το ἔργον και νοητόν να μη τρεφώμεθα ἀπὸ το ἔργον μας;)

A Κορ. 9,8

Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει;

A Κορ. 9,8

Ἀλλὰ μήπως αὐτὰ που σας λέγω εἶναι παρμένα ἀπὸ τας συνηθείας των ἀνθρώπων μόνο; Ἡ μήπως δεν λέγει τα ἴδια και ο μωσαϊκὸς Νόμος;

A Κορ. 9,9

ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;

A Κορ. 9,9

Διότι και στον Νόμον του Μωϋσέως ἔχει γραφή· “δεν θα βάλης φίμωτρον και δεν θα δέσης το στόμα του βωδίου που αλωνίζει”. θα του το αφήσης ελεύθερον να τρώγῃ και κάτι ἀπὸ τα στάχυα που αλωνίζει. Μήπως ο Θεός σαν Νομοθέτης ενδιαφέρεται δια τα βόδια;

A Κορ. 9,10

ἢ δι’ ἡμᾶς πάντως λέγει; δι’ ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ’ ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ’ ἐλπίδι.

A Κορ. 9,10

Ἡ δεν εἶναι λογικώτερον να πιστεύσωμεν, μήπως δι’ ἡμᾶς πάντως δίδῃ αὐτὴν την ἐντολήν; Ναι δι’ ἡμᾶς το λέγει. Διότι δι’ ἡμᾶς τους πνευματικούς εργάτας ἔχει γραφή στον Νόμον ὅτι ο γεωργὸς με την ἐλπίδα ὅτι θα ἀπολαύσῃ και ο ἴδιος ἀπὸ την ἐσοδείαν, ὀφείλει να οργώνῃ και να καλλιεργῇ. Και ἐκεῖνος που γεμάτος ἐλπίδα αλωνίζει ὀφείλει να μετέχῃ εις την ἐλπίδα, ὅτι θα ἀπολαύσῃ τους καρποὺς των κόπων του.

- A Κορ. 9,11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;
- A Κορ. 9,11 Λοιπὸν καὶ ἡμεῖς οἱ πνευματικοὶ ἐργάται, εἴαν ἐσπείραμεν εἰς σας τὸν σπόρον τῆς θείας ἀληθείας καὶ σας μετεδώσαμεν τὰς πνευματικὰς δωρεάς τοῦ Θεοῦ, εἶναι μέγαλο καὶ παράδοξον πρᾶγμα, εἴαν καὶ ἡμεῖς θερίσωμεν καὶ πάρωμεν πρὸς συντήρησιν μας μερικὰ ἀπὸ τὰ υλικά αγαθὰ σας;
- A Κορ. 9,12 εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.
- A Κορ. 9,12 Εἴαν ἄλλοι ἔχουν ἀπέναντί σας αὐτὸ τὸ δικαίωμα, νὰ τρέφονται δηλαδὴ ἀπὸ σας, δὲν πρέπει πολὺ περισσότερον νὰ τὸ ἔχωμεν ἡμεῖς; (Ποῖος ἀπὸ σας καὶ ποῖος λογικὸς ἄνθρωπος θὰ πῇ ὅχι;). Καὶ ἐν τούτοις ἡμεῖς δὲν ἐκάμαμεν χρῆσιν αὐτῶν τῶν δικαιωμάτων μας, ἀλλ' υποφέρομεν ἀντιθέτως τὰ πάντα καὶ πείναν καὶ δίψαν καὶ γυμνότητα, διὰ νὰ μὴ δώσωμεν οὐδὲ τὴν παραμικροτέραν δυσκολίαν, οὔτε τὸ παραμικρότερον ἐμπόδιον εἰς τὴν ἀπρόσκοπον διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.
- A Κορ. 9,13 οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;
- A Κορ. 9,13 Δὲν γνωρίζετε, ὅτι αὐτοὶ ποὺ υπηρετοῦν στο ἱερόν καὶ υποβοηθοῦν εἰς τὴν λατρείαν, ὅπως εἶναι οἱ Λευῖται, τρώγουν καὶ τρέφονται ἀπὸ ἐκεῖνα, ποὺ προσφέρονται ὡς θυσία στον ναόν; Οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Εβραίων, οἱ ὁποῖοι με ζήλον ἐργάζονται κοντὰ στο θυσιαστήριον καὶ προσφέρουν τὰς θυσίας, δὲν μοιράζονται μαζὴ με τὸ θυσιαστήριον τὰς θυσίας;
- A Κορ. 9,14 οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον

καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.

A Κορ. 9,14

Ετσι και τώρα ο Κυριος ἔδωσεν εντολήν δι' εκείνους, που κηρύττουν το Ευαγγέλιον της σωτηρίας να ζουν από το Ευαγγέλιον, δηλαδή από τους πιστούς, που δέχονται το ευαγγελικόν κήρυγμα.

A Κορ. 9,15

ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ.

A Κορ. 9,15

Εγὼ ὁμως δεν ἔκαμα χρήσιν κανενός από τα δικαιώματα αυτά. Δεν σας τα ἔγραψα δε αυτά, δια να γίνεται ἔτσι απ' ἐδὼ και πέρα και εις ἐμέ, να μου προσφέρωνται δηλαδή από σας ὅσα χρειάζονται δια την συντήρησίν μου. Διότι ἐγὼ προτιμῶ να πεθάνω μᾶλλον από την στέρησιν και την ταλαιπωρίαν ἐπάνω εις την εργασίαν του Ευαγγελίου, παρά να κάμη κανεὶς κενόν και ἀνευ περιεχομένου το καύχημά μου, το ὅτι δηλαδή κηρύττω το ευαγγέλιον του Χριστοῦ χωρὶς να επιβαρύνω κανένα.

A Κορ. 9,16

ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δὲ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι·

A Κορ. 9,16

Μολονότι και το κηρύττω το Ευαγγέλιον δεν μου δίδει κανένα δικαίωμα να καυχώμαι, διότι το αποστολικόν ἔργον εἶναι δι' ἐμέ ἀνάγκη και υποχρέωσις, με την οποίαν ο Κυριος με ἐτίμησε. Αλλοίμονόν μου δε εἰάν δεν εκπληρώσω αὐτήν την αποστολήν και παύσω να κηρύττω το Ευαγγέλιον.

A Κορ. 9,17

εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι.

A Κορ. 9,17

Διότι εἰάν κάμνω αὐτό το ἔργον από ιδικήν μου καλήν διάθεσιν και πρωτοβουλίαν, χωρὶς να μο ἔχη δοθῇ από κανένα τέτοια εντολήν, τότε θα εἶχα το δικαίωμα να ζητῶ μισθόν. Εἰάν ὁμως το κάμνω ὄχι από ιδικήν μου πρωτοβουλίαν, ἀλλ' ως εντολήν, τότε εἶμαι ἕνας οικονόμος,

στον οποίον ο Κύριος έχει εμπιστευθή την διαχείρησιν αυτής της πνευματικής εξουσίας.

A Κορ. 9,18 τίς οὖν μοί ἐστὶν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

A Κορ. 9,18 Ποῖος λοιπὸν εἶναι ὁ μισθός μου καὶ ἡ καύχησίς μου εἰς τὴν περίστασιν αὐτήν; Εἶναι αὐτός· να κηρύττω τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ανεκτίμητον ἀξίαν να το προσφέρω στοὺς ακροατάς μου, χωρὶς να τοὺς επιβαρύνω με δαπάνας διὰ τὴν συντήρησίν μου· καὶ ἐτσι να μὴ κάμνω καμμίαν ἀπολύτως χρήσιν τοῦ δικαιώματος, ποὺ μου δίδει αὐτὸ τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον.

A Κορ. 9,19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω·

A Κορ. 9,19 Επὶ τῇ ευκαιρίᾳ δε πρέπει να σας εἰπῶ ὅτι καὶ ἄλλας θυσίας ἔχω κάμει. Διότι ἀν καὶ ἤμουν ἐλεύθερος ἀπὸ ὅλους, χωρὶς κανένα κύριον ἐπὶ τοῦ εαυτοῦ μου, ἐν τούτοις ἔκαμα τὸν εαυτὸν μου δούλον εἰς ὅλους, διὰ να κερδήσω στὸν Χριστὸν τοὺς περισσοτέρους.

A Κορ. 9,20 καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·

A Κορ. 9,20 Καὶ ἐγίνα μετὰ τῶν Ἰουδαίων σαν Ἰουδαῖος, διὰ να κερδήσω Ἰουδαίους· εἰς ἐκείνους ποὺ εὐρίσκοντο ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ μωσαϊκοῦ Νομοῦ ἐγίνα σαν να ἤμουν καὶ ἐγὼ ὑπὸ Νομον, διὰ να κερδήσω τοὺς ὑπὸ Νομον.

A Κορ. 9,21 τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους·

A Κορ. 9,21 Εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ποὺ δὲν εἶχαν τὸν μωσαϊκὸν Νομον, ἐγίνα σαν ἄνομος χωρὶς φυσικὰ ποτέ να παραβῶ νόμον Θεοῦ, ἀλλὰ ζῶν σύμφωνα με τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ, διὰ να κερδήσω τοὺς ἀνόμους.

- A Κορ. 9,22 ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω.
- A Κορ. 9,22 Εἰς τοὺς ἀσθενεῖς κατὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀρετὴν Χριστιανούς ἐγίνα κι' ἐγὼ σαν ἀσθενής, δια να κερδήσω εἰς Χριστόν τοὺς ἀσθενεῖς. Εἰς ὅλους ἐγίνα τα πάντα, χωρὶς βέβαια να παραβῶ ποτέ το θέλημα τοῦ Θεοῦ, δια να σώσω με κάθε τίμημα καὶ θυσίαν ἔστω καὶ μερικούς.
- A Κορ. 9,23 Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.
- A Κορ. 9,23 Αὐτὸ δε το πράττω δια το Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, δια να γίνω καὶ ἐγὼ μαζή με τοὺς ἄλλους πιστοὺς συμμετοχος εἰς τὴν χάριν καὶ τας δωρεάς, που παρέχει.
- A Κορ. 9,24 οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε.
- A Κορ. 9,24 Δεν γνωρίζετε τι συμβαίνει με αὐτοὺς που τρέχουν στο στάδιον; Ὅτι δηλαδή ὅλοι τρέχουν, ἓνας ὅμως παίρνει το βραβεῖον; Ἐτσι καὶ σεις, να τρέχετε με ἐνθουσιασμόν καὶ ἐπιμονήν τον δρόμον τῆς ἀρετῆς, δια να κερδήσετε ὅλοι, καὶ ὄχι ἓνας μόνον, το βραβεῖον.
- A Κορ. 9,25 πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον.
- A Κορ. 9,25 Ἐχετε δε βέβαια ὑπ' ὅψιν σας, ὅτι κάθε ἀθλητῆς ἐγκρατεύεται ἀπὸ ὅλα, φαγητά, ποτά, κ.λ.π. ἐκεῖνοι μὲν δια να πάρουν ἓναν φθαρτὸν στέφανον, ἡμεῖς δε δια να πάρωμεν ἀπὸ τον Θεόν τον ἀφθαρτον στέφανον.
- A Κορ. 9,26 ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως, οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων,
- A Κορ. 9,26 Εγὼ, λοιπόν, ἔτσι τρέχω καὶ ἀγωνίζομαι, ὄχι εἰς τὴν τύχην καὶ χωρὶς σκοπὸν, ἀλλὰ με συγκεκριμένον σκοπὸν. Ἐτσι

πυγμαχώ προς κάτι ωρισμένον και όχι σαν να γρονθοκοπώ αέρα.

A Κορ. 9,27 ἄλλ' ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

A Κορ. 9,27 Ἀλλά ταλαιπωρῶ το σῶμα μου και το υποβάλλω εις σκληρὰν πειθαρχίαν και δουλείαν μήπως τυχόν ενώ θα ἔχω κηρύξει και καλέσει ἄλλους εις σωτηρίαν, ἐγὼ αποδοκιμασθῶ ἀπὸ τον Θεόν.

A ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 10

A Κορ. 10,1 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον,

A Κορ. 10,1 Δεν θέλω δε, αδελφοί, να αγνοήτε, ὅτι οἱ πρόγονοι ἡμῶν των Ἰσραηλιτῶν ὅλοι ἦσαν κάτω ἀπὸ την σκέπην της νεφέλης και ὅλοι ἐπέρασαν ασφαεῖς και υγιεῖς δια μέσου της θαλάσσης.

A Κορ. 10,2 καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ,

A Κορ. 10,2 Και ὅλοι δια του Μωϋσέως και μαζή με τον Μωϋσῆν ἐπήραν σαν ἓνα εἶδος βαπτίσματος εις την νεφέλην και εις την θάλασσαν (πράγμα το ὁποῖον ἐτόνωσε τους δεσμούς μεταξὺ των, ὡς ἐνός λαοῦ του Θεοῦ).

A Κορ. 10,3 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον,

A Κορ. 10,3 Και ὅλοι ἔφαγαν την αὐτὴν τροφήν, το μάννα, το ὁποῖον το Πνεῦμα του Θεοῦ τους ἐδίδε.

A Κορ. 10,4 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

A Κορ. 10,4 Και ὅλοι ἐπιν το αὐτὸ ποτόν, το ὁποῖον το Πνεῦμα το

Άγιον τους προσέφερε. Διότι έπιναν από υπερφυσικήν και
αόρατον, από πνευματικήν πέτραν, που τους ακολουθούσε·
αυτή δε η πέτρα ήτο ο Χριστός.

A Κορ. 10,5 άλλ' ούκ έν τοίς πλείοσιν αύτῶν εύδόκησεν ό Θεός·
κατεστρώθησαν γάρ έν τῇ έρήμῳ.

A Κορ. 10,5 Αλλά, καίτοι όλοι επήραν τας δωρεάς αυτάς του Πνεύματος,
ο Θεός δεν ευηρεστήθη και δεν έδωσε την ειδικήν
ευμένειάν του στους περισσότερους από αυτούς. Και τούτο,
επειδή οι περισσότεροι παρέβησαν το θέλημά του,
ετιμωρήθησαν από τον Θεόν, και έπεσαν κάτω νεκροί εις
την έρημον γην.

A Κορ. 10,6 Ταῦτα δέ τύποι ήμῶν έγενήθησαν, εις τὸ μὴ εἶναι ήμᾶς
έπιθυμητάς κακῶν, καθὼς κάκεῖνοι έπεθύμησαν.

A Κορ. 10,6 Αυτά όλα έγιναν προφητικά σύμβολα και αλληγορίαι δι'
ημάς και μας διδάσκουν να μη κυριευόμεθα από επιθυμίας
κακῶν και αμαρτωλῶν πραγμάτων, όπως εκείνοι
επεθύμησαν.

A Κορ. 10,7 μηδὲ ειδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αύτῶν, ὡς
γέγραπται· έκάθισεν ό λαός φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ
άνέστησαν παίζειν.

A Κορ. 10,7 Ούτε δε να γίνεσθε ειδωλολάτραι τρώγοντες με ευλάβειαν
τα ειδωλόθυτα, όπως έγιναν μερικοί από εκείνους, καθὼς
έχει γραφή εις την Παλαιάν Διαθήκην· “έκάθισεν ο λαός να
φάγη και να πῖη και εσηκώθησαν έπειτα να παίξουν και να
χορεύσουν προς τιμήν και λατρείαν του ειδώλου, του
χρυσού μόσχου που είχαν στήσει”.

A Κορ. 10,8 μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αύτῶν έπόρνευσαν καὶ
έπεσον έν μιᾷ ήμέρᾳ είκοσιτρεῖς χιλιάδες.

A Κορ. 10,8 Ακόμη δε ας μη παρασυρώμεθα ποτέ από την πορνείαν,
όπως μερικοί από αυτούς επόρνευσαν και εις μίαν ημέραν
έπεσαν κάτω νεκροί είκοσι τρεις χιλιάδες.

A Κορ. 10,9 μηδὲ έκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ τινες αύτῶν

ἐπείρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄφρων ἀπώλοντο.

A Κορ. 10,9 Ούτε να ζητούμεν να δοκιμάσωμεν, εάν ο Χριστός θα μας φυλάξη από τους κινδύνους της αμαρτίας και της ειδωλολατρείας, όπως και μερικοί από εκείνους επείραξαν τότε τον Θεόν και δια την παράβασίν των αυτήν επέθαναν δαγκωμένοι από τα δηλητηριώδη φίδια.

A Κορ. 10,10 μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.

A Κορ. 10,10 Και μη γογγύζετε εις καιρόν θλίψεων εναντίων του Θεού, όπως και μερικοί από εκείνους εγόγγυσαν και εξωλοθρεύθησαν από τον εξολοθρευτήν άγγελον.

A Κορ. 10,11 ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις, ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰῶνων κατήντησεν.

A Κορ. 10,11 Ολαι δε αυται αι τιμωριαι επεβλήθησαν εις εκεινους, διότι έτσι έπρεπε να γίνη. Αλλ' αυτά ήσαν και προφητικά σύμβολα· εγράφησαν και δια την νουθεσίαν και καθοδήγησιν ημών των σημερινών πιστών, στους οποίους κατέληξαν οι τελευταίοι χρόνοι της προχριστιανικής περιόδου και ήρχισεν η νέα εποχή της χάριτος του Χριστού.

A Κορ. 10,12 Ὡστε ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω μὴ πέση.

A Κορ. 10,12 Ας τα έχωμεν, λοιπόν, υπ' όψιν αυτά ημείς οι σημερινοί Χριστιανοί, ώστε εκείνος που νομίζει, ότι στέκεται καλά εις την πίστιν, ας προσέχη μήπως πέση, όπως έπεσαν οι Εβραίοι τότε.

A Κορ. 10,13 πειρασμός ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.

A Κορ. 10,13 Πειρασμός βέβαια μεγάλος έως τώρα δεν σας έχει καταλάβει, ειμή μόνον μικροπειρασμοί προσωρινοί, τους οποίους ημπορεί να υποστή και να υπερνικήση ο άνθρωπος.

Εάν δε στο μέλλον παρουσιασθον μεγάλοι πειρασμοί, μη λησμονείτε, ότι είναι αξιόπιστος ο Θεός, ο οποίος δεν θα σας αφήση να πειρασθήτε παραπάνω από την δύναμιν σας, αλλά μαζί με τον πειρασμόν θα ανοίξη και διέξοδον, ώστε να βγήτε από τον περιρασμόν και θα σας δώση την δύναμιν να τον υπομείνετε.

A Κορ. 10,14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας.

A Κορ. 10,14 Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς, ἀγαπητοί μου, φεύγετε μακριὰ ἀπὸ τὴν εἰδωλαλατείαν, ἀπὸ τὰς θυσίας, τὰ ἔθιμα καὶ τὴν ζωὴν τῶν εἰδωλολατρῶν (χωρὶς νὰ φοβηθῆτε τὰς παρεξηγήσεις καὶ τοὺς πειρασμοὺς ἐκ μέρους αὐτῶν).

A Κορ. 10,15 ὥς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι.

A Κορ. 10,15 Ομιλῶ πρὸς σας, ὡς πρὸς ἀνθρώπους συνετοὺς καὶ λογικοὺς, κρίνατε καὶ σεις αὐτὸ το ὁποῖον θὰ σας πω·

A Κορ. 10,16 τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστὶ; τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστὶν;

A Κορ. 10,16 Το ποτήριον, το ὁποῖον ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ηυλόγησε κατὰ τὸν μυστικὸν δείπνον, καὶ το ὁποῖον ἡμεῖς με προσευχὴν, με ευχαριστίας καὶ δεήσεις ἀγιάζομεν, σύμφωνα πρὸς τὸ θέλημά του, δὲν εἶναι κοινωνία καὶ συμμετοχὴ στο αἷμα τοῦ Χριστοῦ; Ὁ ἄρτος, τὸν ὁποῖον στο μυστήριον τῆς θείας Ευχαριστίας κόπτομεν εἰς τεμάχια καὶ μοιραζόμεθα μεταξύ μας, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ;

A Κορ. 10,17 ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.

A Κορ. 10,17 Επειδὴ δὲ ἓνας εἶναι ὁ ἄρτος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον κοινωνοῦμεν, ἓνα πνευματικὸν σῶμα εἴμεθα οἱ πολλοί. Διότι ὅλοι ἀπὸ τὸν ἓνα ἄρτον, τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, μετέχομεν, καὶ δι' αὐτοῦ ἐνωμένοι οἱ μεταξύ μας.

A Κορ. 10,18 βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσὶ;

- A Κορ. 10,18 Κυττάξατε τους Ισραηλίτας οι οποίοι είναι μόνον κατά σάρκα και όχι κατά πνεύμα απόγονοι των πατριαρχών· αυτοί οι οποίοι τρώγουν τας θυσίας που προσφέρονται στο ιερόν της Ιερουσαλήμ, δεν είναι κοινωνοί και συμμετοχοί του θυσιαστηρίου; (Ετσι και όσοι τρώγουν με πίστιν τας θυσίας των ειδώλων γίνονται συμμετοχοί και κοινωνοί των ειδώλων).
- A Κορ. 10,19 τί οὖν φημί; ὅτι εἰδωλὸν τί ἐστίν; ἢ ὅτι εἰδωλόθυτὸν τί ἐστίν;
- A Κορ. 10,19 Λοιπὸν, τι λέγω; Οτι ὑπάρχει πράγματι στον κόσμον αὐτὸν εἰδωλὸν, που εικονίζει ἀληθινὸν Θεόν; Ἡ ὅτι το εἰδωλόθυτον εἶναι κάτι που εγκλείει κάποιαν ιερότητα και δύναμιν; Οχι βέβαια.
- A Κορ. 10,20 ἀλλ' ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει καὶ οὐ Θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.
- A Κορ. 10,20 Ἀλλὰ λέγω, ὅτι τα ζῶα και αι ἄλλαι προσφοραί, που θυσιάζουν οι εἰδωλολάτραι, “τα θυσιάζουν εἰς τα δαιμόνια, και ὄχι στον Θεόν”. Εγώ, λοιπὸν, δεν θέλω να γίνεσθε σεις συμμετοχοί και κοινωνοί των δαιμονίων.
- A Κορ. 10,21 οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων.
- A Κορ. 10,21 Δεν ἠμπορεῖτε και δεν πρέπει να πίνετε το ποτήριον του Κυρίου, το ποτήριον της θείας Ευχαρηστίας, και κατόπιν να πίνετε ἀπὸ το ποτήριον του οἴνου που προσφέρεται ως σπονδὴ και θυσία εἰς τα δαιμόνια. Δεν ἠμπορεῖτε να μετέχετε εἰς την τράπεζαν του Κυρίου και εἰς την τράπεζαν των δαιμονίων.
- A Κορ. 10,22 ἢ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;
- A Κορ. 10,22 Ἡ παρακινούμεν εἰς ζηλοτυπίαν και παροργίζομεν τον Κυριον ἐναντίον μας; Και μήπως τάχα εἴμεθα ἰσχυρότεροι ἀπὸ αὐτόν, δια να ἀντικρύσωμεν την δικαίαν οργὴν του;

- A Κορ. 10,23 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει. πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ.
- A Κορ. 10,23 Ολα ἔχω το δικαίωμα να τα πράττω, ἀλλὰ δεν εἶναι συμφέρον και ωφέλιμον δι' ἐμέ να τα πράττω ὅλα. Ολα ἔχω το δικαίωμα να τα κάνω, ἀλλὰ δεν οἰκοδομοῦν ὅλα στο ἔργον της σωτηρίας.
- A Κορ. 10,24 μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος.
- A Κορ. 10,24 Κανεῖς δε, παρασυρόμενος ἀπὸ την φιλαυτίαν του, να μη επιζητῇ ὅ,τι του ἀρέσει ἢ ὅ,τι τον ἐξυπηρετε, ἀλλ' ας επιδιώκη και ας ενδιαφέρεται ὁ καθένας και δια το καλὸν του ἄλλου.
- A Κορ. 10,25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν·
- A Κορ. 10,25 Ἐτσι κάθε κρέας που πωλεῖται στο κρεοπωλεῖον, χωρὶς να ἐξετάζετε ἀπὸ που προέρχεται, ας το τρώγετε, δια να μη δίδετε και αφορμὴν ταραχῆς εἰς την συνείδησίν σας.
- A Κορ. 10,26 τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
- A Κορ. 10,26 Ας σκέπτεσθε δε, ὅτι ὄχι μόνον τα κρέατα, ἀλλ' “ὅλη ἡ γη και τα ἐν αὐτῇ ἀνήκουν στον Κυριον”.
- A Κορ. 10,27 εἰ δὲ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν.
- A Κορ. 10,27 Ἐάν δε σας προσκαλῇ εἰς φάγητον κάποιος ἀπὸ τους ἀπίστους και θέλετε να πάτε, τρώγετε κάθε τι που παρατίθεται εἰς την τράπεζαν, χωρὶς να ἐξετάζεται ἀπὸ που προέρχεται, δια να μη δώσετε αφορμὴν τύψεων εἰς την συνείδησίν σας.
- A Κορ. 10,28 ἐὰν δὲ τις ὑμῖν εἴπῃ, τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
- A Κορ. 10,28 Ἐάν ὁμως σας πῇ κανεῖς “αὐτὸ που παρατίθεται εἶναι εἰδωλόθυτον”, μη το τρώτε, ὄχι διότι εἶναι μολυσμένον,

αλλά δι' εκείνον, που σας το κατέστησε γνωστόν και δια την συνείδησίν του, η οποία είναι επόμενο να τον τύψη εάν φάγη και αυτός και να εξεγερθή και σκανδαλισθή εναντίον σας, εάν αυτός μεν δεν φάγη, φάγετε όμως σεις. Παλιν όμως σας επαναλαμβάνω, ότι τα πάντα ανήκουν στον Κυριον, διότι του Κυρίου είναι η γη και κάθε τι που την γεμίζει.

A Κορ. 10,29 συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου. ἵνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;

A Κορ. 10,29 Συνείδησιν δε λέγω ὄχι την ιδικήν σου, ἀλλὰ του ἄλλου. Ἴσως ὁμως ἐρωτήση κανείς· διατί η ἐλευθερία, την οποίαν ἔχω ἀπὸ τον Θεόν να τρώγω και ἀπὸ τα εἰδωλόθυτα ἀκόμη, να κρίνεται και να καταδικάζεται ἀπὸ την συνείδησιν του ἄλλου;

A Κορ. 10,30 εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ;

A Κορ. 10,30 Εάν δε ἐγὼ, πληροφορημένος την ἀλήθειαν ἀπὸ την χάριν του Θεοῦ, τρώγω κάθε εἶδος κρέατος, διατί κατηγοροῦμαι δια την πράξιν μου αὐτήν, δια την οποίαν μάλιστα ἐγὼ εὐχαριστῶ και δοξολογῶ τον Θεόν;

A Κορ. 10,31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε.

A Κορ. 10,31 Δυο ὁμως πράγματα πρέπει να ἔχετε ὑπ' ὅψιν σας. Πρώτον εἴτε τρώγετε εἴτε πίνετε εἴτε οτιδήποτε ἄλλο πράττετε, ὅλα να τα κάμνετε εἰς δόξαν Θεοῦ.

A Κορ. 10,32 ἀπρόσκοπτοι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλήσι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ,

A Κορ. 10,32 Δεύτερον να μη παρέχετε πρόσκομμα και αφορμὴν σκανδάλου εἰς κανέναν· οὔτε στους Ἰουδαίους οὔτε στους Ἕλληνας, οὔτε εἰς την Ἐκκλησίαν του Θεοῦ.

A Κορ. 10,33 καθὼς καὶ ἐγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ

έμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.
A Κορ. 10,33 Να φέρεσθε ὅπως ἐγώ, ὁ ὁποῖος δι' ὅλα καὶ εἰς ὅλους εἶμαι
ευάρεστος, διότι δεν ζητῶ αὐτό που ἐγωῖστικῶς με
συμφέρει ἀλλὰ αὐτό που συμφέρει καὶ ὠφελεῖ τους
πολλούς, δια να σωθοῦν.

A ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 11

A Κορ. 11,1 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κάγὼ Χριστοῦ.
A Κορ. 11,1 Γινεσθε μιμηταί μου, ὅπως καὶ ἐγὼ ἐγίνα καὶ εἶμαι μιμητῆς
του Χριστοῦ.
A Κορ. 11,2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μου μέμνησθε καὶ
καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε.
A Κορ. 11,2 Σας ἐπαινῶ δε, ἀδελφοί, διότι πράγματι εἰς ὅλα με
ενθυμείσθε καὶ κρατεῖτε στερεὰ τὰς διδασκαλίας, τὰς
οποίας σας ἔχω παραδώσει προφορικῶς.
A Κορ. 11,3 θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ
Χριστὸς ἐστὶ, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, κεφαλὴ δὲ
Χριστοῦ ὁ Θεός.
A Κορ. 11,3 Θελῶ δε ἀκόμη να γνωρίζετε ὅτι κάθε Χριστιανοῦ ἀνδρὸς ἡ
κεφαλὴ, που τον διευθύνει καὶ τον κυβερνᾷ πρὸς τὸ καλόν,
εἶναι ὁ Χριστός. Κεφαλὴ δε τῆς γυναικὸς εἶναι ὁ σύζυγος
τῆς. Κεφαλὴ δε τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Χριστοῦ εἶναι ὁ
Θεός.
A Κορ. 11,4 πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς
ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
A Κορ. 11,4 Καθε ἀνδρας, που προσεύχεται ἡ φωτισμένος ἀπὸ τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα προλέγει, φανερώνει καὶ διδάσκει τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ, ὅταν ἔχη κάλυμμα εἰς τὴν κεφαλὴν, κατεντροπιάζει
τὴν κεφαλὴν του, διότι τὸ κάλυμμα εἶναι σύμβολον
υποτελείας καὶ κατάλοιπον ἰουδαϊκῶν καταργηθέντων

πλέον τύπων.

A Κορ. 11,5

πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἐν γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ.

A Κορ. 11,5

Καθε δε γυναίκα, η οποία εξ αντιθέτου, όταν προσεύχεται η όταν φανερώνη το θέλημα του Θεού έχει ἀκάλυπτον την κεφαλὴν, κατεντροπιάζει την κεφαλὴν της, διότι παρουσιάζεται ὅτι στασιάζει κατὰ του ἀνδρός, διεκδικεῖ ἐξουσίαν ἀνδρός και ὅτι ἐπὶ πλέον εἶναι ἀσεμνος. Διότι καταπίπτει εἰς την ἰδίαν ἀκοσμον κατάστασιν με την γυναίκα εκείνην, η οποία ἔχει ξυρίσει την κεφαλὴν της.

A Κορ. 11,6

εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι κατακαλυπτέσθω.

A Κορ. 11,6

Διότι εἰάν δεν ἔχη ἓνα σεμνὸν κάλυμμα εἰς την κεφαλὴν η γυναίκα, ας κουρεύεται τότε ὅπως και ο ἀνδρας. Εἰάν δε εἶναι ἀπρεπὲς και ἀηδὲς εἰς την γυναίκα το να κουρεύεται, η το να ξυρίζεται, τότε ας καλύπτεται καλά.

A Κορ. 11,7

ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστὶ.

A Κορ. 11,7

Διότι ο μεν ἀνδρας δεν πρέπει να καλύπτῃ την κεφαλὴν, ἐπειδὴ εἶναι εἰκὼν και καθρέπτῃς της δόξης του Θεοῦ, ὅπως ἐπλάσθη ἀπ' ἀρχῆς. Η δε γυναίκα, μόνῃ βοηθὸς αὐτὴ και ἀνταξία του ἀνδρός ἀπὸ ὅλα τα ἄλλα δημιουργήματα, εἶναι δόξα του ἀνδρός.

A Κορ. 11,8

οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ γυναικός, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός·

A Κορ. 11,8

Εἶναι ἄλλωστε ἀνώτερος ο ἀνδρας ἀπὸ την γυναίκα, ὅπως φαίνεται και ἐκ του γεγονότος, ὅτι δεν ἐγινε ο ἀνδρας ἀπὸ την γυναίκα, ἀλλὰ η γυναίκα ἀπὸ τον ἀνδρα.

A Κορ. 11,9

καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.

- A Κορ. 11,9 Και διότι επί πλέον δεν επλάσθη από τον Θεόν ο άνδρας δια να βοηθή την γυναίκα και να υποτάσσεται εις αυτήν, αλλ' η γυναίκα επλάσθη, δια να υπηρετή τον άνδρα και να φέρεται με σεβασμόν και υποταγήν εις αυτόν.
- A Κορ. 11,10 διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους.
- A Κορ. 11,10 Δι' αυτό, επειδή δηλαδή ο Χριστός είναι κεφαλή του ανδρός, ο δε άνδρας είναι κεφαλή της γυναικός, οφείλει η γυναίκα να ἔχη ἐπὶ της κεφαλῆς της, ως σύμβολον της υποταγῆς της στον άνδρα, το κάλυμμα, τουλάχιστον και δια λόγους εντροπῆς προς τους αγγέλους (οι οποίοι είναι αοράτως παρόντες μεταξύ μας και οι οποίοι όταν παρίστανται ενώπιον του Θεοῦ καλύπτουν ἀπὸ σεβασμόν τα πρόσωπα αὐτῶν).
- A Κορ. 11,11 πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς ἐν Κυρίῳ·
- A Κορ. 11,11 Ἀλλὰ μὴ λησμονεῖτε, ὅτι οὔτε ο ἀνδρας, μετὰ την δημιουργίαν, γεννάται χωρὶς την γυναίκα, οὔτε η γυναίκα χωρὶς τον άνδρα, σύμφωνα ἄλλωστε και με τους νόμους που ἔχει θέσει ο Κυριος.
- A Κορ. 11,12 ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικὸς, τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ.
- A Κορ. 11,12 Διότι ὅπως η γυναίκα προήλθεν ἀπὸ το ἀνδρα, πλασθεῖσα ἀπὸ την πλευράν του, ἔτσι ἔκτοτε και ο ἀνδρας γεννάται δια μέσου της γυναικός. Τα πάντα δε προέρχονται ἀπ' αρχῆς και μέχρι τέλους ἀπὸ τον Θεόν.
- A Κορ. 11,13 ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι;
- A Κορ. 11,13 Καμετε, λοιπόν, σεις οι ἴδιοι δικαίαν κρίσιν· εἶναι σεμνόν και πρέπον να προσεύχεται η γυναίκα προς τον Θεόν μα ἀκάλυπτον την κεφαλὴν της;
- A Κορ. 11,14 ἢ οὐδὲ αὕτη ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι,

- A Κορ. 11,14 Η μήπως και αυτή η φύσις δεν σας διδάσκει ότι, εάν ο άνδρας τρέφη και περιποιήται κατά τρόπον θηλυπρεπή μακράν κόμην, είναι εξευτελισμός και εντροπή δι' αυτόν;
- A Κορ. 11,15 γυνή δέ εάν κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἐστίν; ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ.
- A Κορ. 11,15 Η δε γυναίκα ἐξ ἀντιθέτου εάν τρέφη μακρὰ μαλλιά, εἶναι τοῦτο τιμή και στολίσμᾱ της, αφοῦ και η ἰδία η φύσις της ἔχει δώσει μια τέτοις δυνατότητα; Διότι η κόμη της ἔχει δοθῇ ἀπὸ τον Θεόν ως ἓνα εἶδος σεμνῆς περιβολῆς.
- A Κορ. 11,16 Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνηκος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.
- A Κορ. 11,16 Εάν δε κανεῖς ἔχη διάφορον γνώμην και θέλῃ να φιλονεικῇ ἐπάνω εἰς αὐτὰ που εἶπα, ας μάθῃ ὅτι ἡμεῖς δεν ἔχομεν τέτοια συνήθεια, να εἶναι δηλαδή αἱ γυναῖκες κατὰ την θείαν λατρείαν με την κεφαλὴν ἀκάλυπτον, οὔτε δε και αἱ ἄλλαι Ἐκκλησίαι του Θεοῦ.
- A Κορ. 11,17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε.
- A Κορ. 11,17 Και τώρα θα σας δώσω μίαν παραγγελίαν, η οποία κάθε ἄλλο παρὰ πρὸς ἐπαινον σας εἶναι. Διότι συγκεντρῶνεσθε κατὰ τας ὥρας της λατρείας, ὅχι δια να οικοδομήτε ὁ ἓνας τον ἄλλον στο καλύτερον, ἀλλὰ δια να ἐξωθήτε και ἐξωθήσθε στο κατώτερον.
- A Κορ. 11,18 πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω·
- A Κορ. 11,18 Διότι πρῶτον μὲν ἀκούω, ὅτι ὅταν συναθροίζεσθε εἰς συγκέντρωσιν προσευχῆς και λατρείας, ὑπάρχουν μεταξύ σας μερίδες και κόμματα· και ἓνα μέρος ἀπὸ αὐτὰ που ἀκούω, τα πιστεύω,
- A Κορ. 11,19 δεῖ γὰρ καὶ αἵρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.

- A Κορ. 11,19 διότι είναι επόμενο, ένεκα της ανθρωπίνης αδυναμίας, να αναπηδούν μεταξύ σας γνώμες διάφορες και προτιμήσεις και διαιρέσεις, δια να γίνουν έτσι φανεροί οι εκλεκτοί μεταξύ σας.
- A Κορ. 11,20 συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστι κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν·
- A Κορ. 11,20 Όταν, λοιπόν, έτσι συγκεντρώνεσθε στον αυτόν τόπον της λατρείας και έχετε αυτές τας διαιρέσεις, δεν είναι δυνατόν φυσικά να φάγετε προς οικοδομήν σας τον δείπνον, που ο Κυριος συνέστησε.
- A Κορ. 11,21 ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει.
- A Κορ. 11,21 Διότι ο καθένας από σας σπεύδει και παίρνει το φάγητον του και τρώγει το ιδικόν του δείπνον μόνος του, χωρίς να περιμένη τους άλλους. Και έτσι συμβαίνει ο μεν ένας που είναι πτωχός να πεινά, ο δε άλλος που είναι πλούσιος να μεθά. (Και ταύτα κατά την ώραν του δείπνου της αγάπης. Που είναι, λοιπόν, η αγάπη σας;).
- A Κορ. 11,22 μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί ὑμῖν εἶπω; ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ; οὐκ ἐπαινῶ.
- A Κορ. 11,22 Διότι μήπως δεν έχετε επιτέλους σπίτια να τρώγετε και να πίνετε; Η περιφρονεῖτε τους πιστούς, που αποτελούν την Εκκλησίαν του Θεού και προσβάλλετε εκείνους που δεν έχουν; Τι να σας πω; Να σας επαινέσω δι' αυτό; Καθε άλλο παρά έπαινον σας αποδίδω.
- A Κορ. 11,23 ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ εἶπε·
- A Κορ. 11,23 Επειτα δε ως προς το Δείπνον του Κυρίου, ως προς το μυστήριον της Θείας Ευχαριστίας, έχω πάλιν να σας πω, ότι

εγώ παρέλαβα από τον Κυριον αυτό, το οποίον και παρέδωκα εις σας, ότι δηλαδή ο Κυριος Ιησούς κατά την νύκτα που επρόκειτο να παραδοθή στους εχθρούς του, δια να σταυρωθή, επήρε άρτον και αφού ηυχاریστησε με θερμήν προσευχήν τον Πατέρα, έκοψε εις τεμάχια τον άρτον και είπε·

A Κορ. 11,24 λάβετε φάγετε· τοῦτο μου ἔστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλῶμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

A Κορ. 11,24 “Λαβετε φάγετε· τούτο είναι το σώμά μου, το οποίον τεμαχίζεται δια σας, δια την σωτηρίαν σας· αυτό δε που εγώ τελώ τώρα, να το τελήτε και σεις πάντοτε, δια να ενθυμήσθε εμέ και την θυσίαν μου, που προσφέρω προς χάριν σας”.

A Κορ. 11,25 ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δεῖπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὡς ἂν πίνετε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

A Κορ. 11,25 Επίσης, αφού ετελείωσε το Δείπνον, επήρε το ποτήριον με τον οἶνον και είπε· “τούτο το ποτήριον είναι η νέα διαθήκη, η οποία καθιερώνεται και επισφραγίζεται με το αίμα μου. Αυτό να κάνετε, δια να ενθυμήσθε εμέ και την θυσίαν μου. Καθε φοράν που θα πίνετε το αίμα μου, το οποίον περιέχεται στο ποτήριον της Ευχαριστίας, να το κάνετε εις ανάμνησίν μου”.

A Κορ. 11,26 ὡς ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνετε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὔ ἂν ἔλθῃ.

A Κορ. 11,26 Λοιπόν, ω Κορίνθιοι, κάθε φοράν που τρώγετε τον αγιασμένον αυτόν άρτον και πίνετε το ευλογημένον τούτο ποτήριον της Θείας Ευχαριστίας, ομολογεῖτε και διαλαλείτε τον σταυρικόν λυτρωτικόν θάνατον του Κυρίου, συνεχώς και αδιαλείπτως μέχρις ότου έλθῃ κατά την δευτέραν παρουσίαν.

A Κορ. 11,27 ὥστε ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον

τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου.

A Κορ. 11,27 Ὡστε ὅποιος τρώγει τον ἄρτον αὐτόν και πίνει το ποτήριον του Κυρίου ἀναξίως, θα εἶναι ἔνοχος και υπόδικος δια βαρείαν ἀσέβειαν και ὕβριν ἐναντίον του σώματος και του αἵματος του Κυρίου.

A Κορ. 11,28 δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω·

A Κορ. 11,28 Ἀς ἐξετάζη δε κάθε ἄνθρωπος τον εαυτόν του με πολλήν προσοχήν, και ἔτσι προετοιμασμένος ἀς τρώγῃ ἀπὸ τον καθαγιασμένον ἄρτον και ἀπὸ το καθαγιασμένον ποτήριον.

A Κορ. 11,29 ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

A Κορ. 11,29 Διότι ἐκεῖνος ο ὁποῖος τρώγει και πίνει ἀναξίως τα πάντα αὐτὰ δῶρα τρώγει και πίνει κρίμα και καταδίκην δια τον εαυτόν του, ἐπειδὴ δεν κάνει καμμίαν διάκρισιν του σώματος και του αἵματος του Κυρίου ἀπὸ τας συνήθεις, και κοινὰς τροφὰς του σώματος.

A Κορ. 11,30 διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί.

A Κορ. 11,30 Ἀκριβῶς δε, διότι ἀναξίως κοινωνεῖτε ἀπὸ τα τίμια δῶρα, ὑπάρχουν μεταξύ σας πολλοὶ ἀσθενεῖς και πολὺ βαρεῖα ἄρρωστοι· αρκετοὶ δε και πεθαίνουν.

A Κορ. 11,31 εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα·

A Κορ. 11,31 Διότι εἴαν ἐξετάζαμεν τον εαυτόν μας με προσοχήν και μετανοοῦσαμε εὐκρινῶς δια τα ἀμαρτήματά μας και ἔτσι προετοιμασμένοι προσηρχόμεθα στο μέγα μυστήριον, δεν θα κατεδικαζόμεθα και δεν θα ἐτιμωρούμεθα ἔτσι ἀπὸ τον Θεόν.

A Κορ. 11,32 κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

A Κορ. 11,32 Τιμωρούμενοι δε τώρα ὑπὸ του Κυρίου κατὰ την δικαίαν

αυτού κρίσιν, παιδαγωγούμεθα προς μετάνοιαν και διόρθωσιν, δια να μη καταδικασθώμεν οριστικώς εις απώλειαν μαζί με τον κόσμον της αμαρτίας.

A Κορ. 11,33 Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε·

A Κορ. 11,33 Ὡστε, ἀδελφοί μου, ὅταν συγκεντρώνεσθε δια να φάγετε το Κυριακὸν Δεῖπνον, περιμένετε με ἀγάπην ὁ ἓνας τὸν ἄλλον.

A Κορ. 11,34 εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι.

A Κορ. 11,34 Εἰ ἐπὶ τέλους κανεῖς πεινά, ας φάγῃ στο σπίτι του, δια να μη αποβαίνουν εις καταδίκην σας αἱ λατρευτικαὶ αὐταὶ συγκεντρώσεις. Τα δε ἄλλα σχετικῶς με το Κυριακὸν Δεῖπνον, με το μέγα μυστήριον τῆς θείας Ευχαριστίας, ὅταν ἔλθω θα τα τακτοποιήσω.

A ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 12

A Κορ. 12,1 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

A Κορ. 12,1 Ὡς πρὸς δε τα πνευματικὰ χαρίσματα ἀδελφοί, δεν θέλω να ἔχετε σεις ἀγνοίαν σχετικῶς με αὐτά·

A Κορ. 12,2 οἴδατε ὅτι, ὅτε ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἰδωλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἡγεσθε ἀπαγόμενοι.

A Κορ. 12,2 Ξερετε ὅτι, ὅταν ἦσθε εἰδωλαλάτραι, εσύρεσθε σαν δούλοι ἀπὸ τοπικὴν συνήθειαν καὶ ανατροφὴν καὶ τας ἄλλας ἐπιδράσσευτον περιβάλλοντος σας πρὸς τα ἄψυχα καὶ ἄφωνα εἰδωλα, καὶ σαν να σας ἐσπρωχνε κανεῖς εφεύγατε ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπλανάσθε εἰς τὴν ἀγνοίαν.

A Κορ. 12,3 διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν, καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν εἰ μὴ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

- A Κορ. 12,3 Από αυτήν την πλάνην και την σύγχυσιν λυτρώνει ο Χριστός, δι' αυτό σας κάμνω γνωστόν ότι κανείς άνθρωπος, ομιλών κατ' έμπνευσιν του Πνεύματος του Θεού, δεν λέγει· “Ανάθεμα να είναι ο Ιησούς”. Αλλά και κανείς πάλιν δεν ημπορεί να ομολογήση με πίστιν και ευλάβειαν “Κυριον Ιησούν”, ειμή μόνον με την χάριν και την έμπνευσιν του Αγίου Πνεύματος.
- A Κορ. 12,4 Διαιρέσεις δέ χαρισμάτων είσι, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα·
A Κορ. 12,4 Το Πνεύμα δίδει χαρίσματα και δωρεάς· υπάρχουν βέβαια καταμερισμοί διαφόρων χαρισμάτων,·αλλά το Πνεύμα, που μοιράζει τα χαρίσματα, είναι ένα.
- A Κορ. 12,5 καὶ διαιρέσεις διακονιῶν είσι, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος·
A Κορ. 12,5 Και καταμερισμοί υπηρεσιῶν υπάρχουν εις διαφόρους πιστοὺς εν τη Εκκλησίᾳ· αλλ' ένας και ο αὐτός είναι ο Κυριος, που μοιράζει αὐτάς τας εκκλησιαστικὰς υπηρεσίας.
- A Κορ. 12,6 καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων είσιν, ὁ δὲ αὐτὸς ἐστι Θεός,
ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.
- A Κορ. 12,6 Υπάρχουν και διανομαὶ δυνάμεων, δια των οποίων ενεργούνται υπερφυσικαὶ και θαυμασταὶ πράξεις· ο ἴδιος ὁμως Θεός είναι εκείνος που ενεργεῖ και μοιράζει ὅλα αὐτὰ εις ὅλους.
- A Κορ. 12,7 Ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.
- A Κορ. 12,7 Εις τον καθένα δίδεται το χάρισμα, με το οποίον φανερώνεται η ἐνέργεια και η δωρεά του Αγίου Πνεύματος δια το πνευματικόν συμφέρον και την εξυπηρέτησιν των πιστῶν.
- A Κορ. 12,8 ὧ̃ μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας,
ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα,
A Κορ. 12,8 Διότι εις ἄλλον μεν δίδεται ἀπὸ το Αγιον Πνεῦμα ικανότης λόγου να κατανοή βαθέως και να διδάσκη με σαφήνειαν και πειστικότητα τας υψηλὰς αληθείας της πίστεως. Εις ἄλλον δίδεται ικανότης λόγου να εξηγή και μεταδίδη στους

πιστούς την σωτηριώδη γνώσιν· δίδεται δε σύμφωνα με το μέτρον και την δωρεάν του αυτού Αγίου Πνεύματος.

A Κορ. 12,9

ἐτέρῳ δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι,

A Κορ. 12,9

Εἰς ἄλλον δε δίδεται ἀπὸ το αὐτὸ Ἅγιον Πνεῦμα θερμὴ καὶ ζωντανὴ πίστις, ὥστε νὰ κάμνῃ θαύματα. Εἰς ἄλλον δε χαρίσματα θεραπείας διαφόρων ασθενειῶν, αἱ ὁποῖαι θεραπείαι γίνονται με τὸ ἴδιον Ἅγιον Πνεῦμα.

A Κορ. 12,10

ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἐτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἐρμηνεῖα γλωσσῶν·

A Κορ. 12,10

Εἰς ἄλλον δε δίδονται ἐνέργειαι δυνάμεων δι' υπερφυσικά ἔργα. Εἰς ἄλλον δίδεται χάρισμα προφητείας· εἰς ἄλλον τὸ χάρισμα νὰ διακρίνῃ τοὺς πνευματικούς ἀνθρώπους ἀπὸ τοὺς μὴ πνευματικούς, τοὺς ἀληθινοὺς προφήτας καὶ διδασκάλους ἀπὸ τοὺς ψευδεῖς. Εἰς ἄλλον δίδεται τὸ χάρισμα νὰ ομιλῇ διαφόρους γλώσσας, εἰς ἄλλον δε τὸ χάρισμα νὰ ἐρμηνεύῃ αὐτὰ ποὺ λέγονται εἰς ξένας γλώσσας.

A Κορ. 12,11

πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βούλεται.

A Κορ. 12,11

Ὅλα δε αὐτὰ τὰ ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον σύμφωνα με τὴν ἀγαθὴν καὶ πάνσοφον αὐτοῦ θέλησιν μοιράζει ἰδιαιτέρως στὸν καθένα τὰ χαρίσματα, (ὥστε νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ποικιλία μικρῶν καὶ μεγάλων χαρισμάτων).

A Κορ. 12,12

Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἓν ἐστὶ καὶ μέλη ἔχει πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνός, πολλά ὄντα, ἓν ἐστὶ σῶμα, οὕτω καὶ ὁ Χριστός·

A Κορ. 12,12

Διότι ὅπως ἀκριβῶς τὸ σῶμα ἓν εἶναι καὶ ἔχει πολλά μέλη, ὅλα δε τὰ μέλη τοῦ ἐνός σώματος, καίτοι εἶναι πολλά, ἀποτελοῦν ἓν σῶμα, ἔτσι καὶ ὁ Χριστός μαζὴ με ὅλους τοὺς πιστοὺς, ἀνεξαρτήτως τῶν χαρισμάτων καὶ δωρεῶν ποὺ ἔχουν, ἀποτελεῖ ἓν πνευματικόν σῶμα.

- A Κορ. 12,13 καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα
ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι
εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν.
- A Κορ. 12,13 Διότι καὶ ἡμεῖς ὅλοι οἱ πιστοὶ εἰς ἓνα Πνεῦμα ἐβαπτίσθημεν,
ὥστε νὰ ἀποτελέσωμεν ἓνα σῶμα, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴμεθα εἴτε
Ἕλληνες εἴτε δούλοι εἴτε ἐλεύθεροι καὶ ὅλοι σαν δένδρα
φυτευμένα στὸν παράδεισον τῆς Ἐκκλησίας ἐποτίσθημεν
ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετὰ τὸ ζῶν ὕδωρ τῆς χάριτος.
- A Κορ. 12,14 καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά.
- A Κορ. 12,14 Εἴμεθα πολλοί, ἀλλ' ἀποτελούμεν ἓνα, διότι καὶ τὸ σῶμα δὲν
εἶναι ἓνα μέλος, ἀλλὰ πολλά.
- A Κορ. 12,15 ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς, ὅτι οὐκ εἰμὶ χεὶρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
σώματος, -οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;
- A Κορ. 12,15 Εὰν πῃ τὸ πόδι· “ἐπειδὴ δὲν εἰμαι χεὶρ, δὲν εἰμαι καὶ δὲν
ἐξαρτῶμαι ἀπὸ τοῦ σώματος”. παρ' ὅλον αὐτὸ που θὰ πῃ,
ἐπαύσε νὰ εἶναι μέλος τοῦ σώματος;
- A Κορ. 12,16 καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ
τοῦ σώματος, -οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
σώματος;
- A Κορ. 12,16 Καὶ ἐὰν πῃ τὸ αὐτί· “ἐπειδὴ δὲν εἰμαι μάτι, δὲν εἰμαι καὶ δὲν
ἐξαρτῶμαι ἀπὸ τοῦ σώματος”, παρ' ὅλον αὐτὸ δὲν εἶναι μέλος
τοῦ σώματος καὶ δὲν ἀνήκει στὸ σῶμα;
- A Κορ. 12,17 εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή,
ποῦ ἡ ὀσφρησις;
- A Κορ. 12,17 Ἐπειτα, ἐὰν ὅλο τὸ σῶμα ἦτο μάτι, τότε που θὰ υπῆρχε ἡ
ἀκοή; Καὶ ἐὰν ὅλο τὸ σῶμα ἦτο ἀκοή, που θὰ εὐρίσκετο ἡ
ὀσφρησις;
- A Κορ. 12,18 νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν ἐν τῷ
σώματι καθὼς ἠθέλησεν.
- A Κορ. 12,18 Τώρα ὁμοῦς ἐτοποθέτησεν ὁ Θεὸς στὸ σῶμα τὰ μέλη, τὸ
καθένα ἀπὸ αὐτά, ὅπως ἐκρίνε καὶ ἠθέλησε, διὰ τὴν
ἐξυπηρέτησιν ὁλοκλήρου τοῦ σώματος.

- A Κορ. 12,19 εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα;
A Κορ. 12,19 Εἰς δὲ ὅλα τα μέλη ἦσαν ἐν μέλος, τότε ποῦ καὶ ποῖον θὰ ἦτο τὸ σῶμα; (Δεν θὰ υπήρχε καν σῶμα).
- A Κορ. 12,20 νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα.
A Κορ. 12,20 Τώρα δε εἶναι πολλὰ μὲν τα μέλη, ἓνα ὅμως εἶναι τὸ σῶμα.
- A Κορ. 12,21 οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρὶ· χρεῖαν σου οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶ· χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω·
A Κορ. 12,21 Δεν ἡμπορεῖ δε τὸ μάτι νὰ πη στο χέρι· “δεν ἔχω τὴν ἀνάγκην σου”. Ἡ πάλιν τὸ κεφάλι νὰ πη εἰς τὰ πόδια· “δεν ἔχω τὴν ἀνάγκην σας”.
- A Κορ. 12,22 ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστι,
A Κορ. 12,22 Ἀλλὰ τα μέλη τοῦ σώματος, ποῦ νομίζονται καὶ φαίνονται ἀσθενέστερα, εἶναι πολὺ περισσότερον ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητα δια τὴν ὑπαρξιν τοῦ σώματος.
- A Κορ. 12,23 καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει.
A Κορ. 12,23 Καὶ τα μέλη ἐκεῖνα τοῦ σώματος, ποῦ τα θεωροῦμεν εὐτελέστερα καὶ ἀσημότερα, αὐτὰ τα περιβάλλομεν με μεγαλυτέραν τιμὴν καὶ τα σκεπάζομεν προσεκτικώτερον. Καὶ τα θεωρούμενα ἀσχημα μέλη τα περιποιούμεθα με ἐπιμέλειαν, ὥστε νὰ ἔχουν περισσότερον καὶ ωραιότερον ἐξωτερικὸν στολισμόν.
- A Κορ. 12,24 τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει. ἀλλ’ ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑστεροῦντι περισσοτέραν δοὺς τιμὴν,
A Κορ. 12,24 Τα δε μέλη μας ποῦ φαίνονται ωραία, δεν ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ τέτοιαν περιποίησιν. Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἀνέμειξε εἰς μίαν ἀρμονικὴν ἐνότητα τα μέλη, ὥστε ν’ ἀποτελῇται τὸ ἐν σῶμα, δώσας περισσοτέραν τιμὴν στο μέλος ποῦ φαίνεται ὅτι ὑστερεῖ, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἄλλα μέλη.

- A Κορ. 12,25 ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη·
- A Κορ. 12,25 Καὶ τοῦτο, δια να μη υπάρχη διαίρεσις καὶ κομματισμός στο σώμα, ἀλλὰ ὅλα τα μέλη να φροντίζουν το ἓνα δια το ἄλλο με την αὐτὴν στοργὴν καὶ ἐπιμέλειαν.
- A Κορ. 12,26 καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.
- A Κορ. 12,26 Καὶ, ὅπως εἶναι γνωστόν, εἴαν πάσχη ἓνα μέλος, πάσχουν μαζὴ με αὐτὸ ὅλα τα μέλη, καὶ εἴαν δοξάζεται καὶ τιμάται ἓνα μέλος, χαίρουν μαζὴ του ὅλα τα μέλη.
- A Κορ. 12,27 Ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους.
- A Κορ. 12,27 Σεις, λοιπόν, οἱ Χριστιανοὶ εἰσθε σῶμα Χριστοῦ καὶ ο καθένας σας εἶναι ἐπὶ μέρους μέλος, που κατέχει την ταιριαστὴν θέσιν δι' αὐτόν καὶ δι' ὅλον το σῶμα.
- A Κορ. 12,28 Καὶ οὕς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.
- A Κορ. 12,28 Καὶ ἄλλους μὲν ἔθεσεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν του πρῶτον μὲν ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους· ἔπειτα ἄλλους τοὺς ἔθεσε εἰς ἀναλόγους θέσεις καὶ τοὺς ἔδωσε τὴν δύναμιν να κάνουν θαύματα, ἄλλους ὥρισε να ἔχουν χαρίσματα εἰς θεραπείαν ἀσθενειῶν, εἰς ἄλλους ἔδωσε χαρίσματα φροντίδος καὶ ἐπιμελείας δια τοὺς πτωχοὺς καὶ πάσχοντας, χαρίσματα διοικητικὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, χαρίσματα διαφόρων γλωσσῶν. (Ὁ καθένας κατὰ τὴν ἰκανότητα του ἔχει λάβει ἀπὸ τὸν Θεόν τὸ χάρισμά του καὶ τὴν θέσιν του).
- A Κορ. 12,29 μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις;
- A Κορ. 12,29 Μηπως ὅλοι εἶναι ἀπόστολοι; Μηπως ὅλοι εἶναι προφῆται; Μηπως ὅλοι εἶναι διδάσκαλοι; Μηπως ὅλοι ἔχουν

- θαυματουργικάς δυνάμεις;
- A Κορ. 12,30 μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι;
- A Κορ. 12,30 Μηπως ὅλοι ἔχουν χαρίσματα θεραπείας ασθενειῶν; Μηπως ὅλοι ομιλοῦν γλώσσας; Μηπως ὅλοι ἔχουν το χάρισμα να ενοοῦν και να ερμηνεύουν ξένas γλώσσas;
- A Κορ. 12,31 ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.
- A Κορ. 12,31 Ολα βέβαια αυτά τα θεόδοτα χαρίσματα ἔχουν την αξίαν των. Να επιθυμήτε ὁμως σεις με ζήλον και να προσπαθήτε να αποκτήσετε τα χαρίσματα τα ἀκόμη καλύτερα. Και σας δείχνω ἀκόμη ένα ἐξαίρετον δρόμον, ένα υπέροχον μέσον, δια να αποκτήσετε τα μεγάλα χαρίσματα. Και αὐτό εἶναι η ἀγάπη.

A ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 13

- A Κορ. 13,1 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.
- A Κορ. 13,1 Εὰν υποτεθῇ, ὅτι ἔχω τέτοια ικανότητα, ὥστε να εννοῶ και να ομιλῶ τας γλώσσας των ἀνθρώπων και των ἀγγέλων, ἀλλὰ δεν ἔχω ἀγάπην, ἔχω γίνει χαλκός που ηχολογᾷ η κύμβαλον που ἀλαλάζει χωρὶς να ἀναδίδῃ κανένα μουσικὸν φθόγγον.
- A Κορ. 13,2 καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι.
- A Κορ. 13,2 Και ἐὰν ἔχω το χάρισμα της προφητείας και γνωρίζω ὅλα τα ἀγνωστα και ἀπόκρυφα μυστήρια και ὅλην τὴν γνῶσιν, που ἠμπορεῖ να χωρέσῃ ποτέ ἀνθρωπίνη διάνοια, και ἐὰν ἔχω

την πίστιν εις ὅλην της την πληρότητα, ὥστε με την δύναμιν της να μετακινῶ βουνά, δεν ἔχω ὁμως ἀγάπην, δεν εἶμαι τίποτε.

A Κορ. 13,3 καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.

A Κορ. 13,3 Καὶ ἐὰν διαθέσω ὅλα μου τὰ ὑπάρχοντα, δια να αγοράσω ψωμιά καὶ θρέψω με τὰ ἴδια μου τὰ χέρια τοὺς πεινῶντας, καὶ ἐὰν παραδώσω τὸ σῶμα μου να καή εις τὴν φωτιά, ἀλλὰ δεν ἔχω ἀγάπην, τίποτε δεν ὠφελοῦμαι.

A Κορ. 13,4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,

A Κορ. 13,4 Ἡ ἀγάπη δείχνει μεγαλοψυχίαν καὶ ανεκτικότητα, εἶναι ευεργετικὴ καὶ εξυπηρετικὴ. Ἡ ἀγάπη δεν ζηλεύει καὶ δεν φθονεῖ. Ἡ ἀγάπη δεν φέρεται με ἀλαζονείαν καὶ αυθάδειαν, δεν υπερηφανεύεται καὶ δεν ξιπάζεται.

A Κορ. 13,5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν,

A Κορ. 13,5 Δεν κάμνει ποτὲ τίποτε το ἀπρεπὲς καὶ ἀκοσμον, δεν ζητεῖ ἐγωϊστικῶς τὰ ἰδικά της συμφέροντα, δεν ἐξερεθίζεται ἐναντίον τοῦ ἄλλου, δεν βάζει ποτὲ κακὸ στον νοῦ της ἐναντίον τοῦ πλησίον καὶ δεν θέλει να ἐνθυμῆται τὸ κακόν που της ἔχει κάμει ὁ ἄλλος.

A Κορ. 13,6 οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ·

A Κορ. 13,6 Δεν χαίρει, ὅταν βλέπη να γίνεται κάτι τὸ ἀδικον, καὶ ἀν ἀκόμη με αὐτὸ ἐξυπηρετοῦνται τὰ συμφέροντά της, χαίρει δε ὅταν βλέπη να επικρατῇ ἡ ἀλήθεια.

A Κορ. 13,7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.

A Κορ. 13,7 Σκεπάζει καὶ υποφέρει καὶ δικαιολογεῖ ὅλα τὰ μειονεκτήματα καὶ τὰ ελατώματα τοῦ πλησίον, διότι δεν θέλει ποτὲ τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ. Πιστεύει καὶ δέχεται με ἐμπιστοσύνην κάθε τι καλόν δια τὸν πλησίον. Τὰ πάντα καὶ

πάντοτε ελπίζει δια την διόρθωσιν των παρεκτρεπομένων.
Εις όλα δεικνύει υπομονήν απέναντι του πλησίον.

A Κορ. 13,8 ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. εἴτε δὲ προφητεῖαι,
καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι, παύσονται· εἴτε
γνώσεις, καταργηθήσεται.

A Κορ. 13,8 Ἡ ἀγάπη δεν ξεπέφτει ποτέ, ἀλλὰ μένει σταθερά και
αἰωνία. Εἴτε χαρίσματα προφητειῶν υπάρχουν τώρα θα
ἐλθῇ καιρός, που θα καταργηθοῦν και δεν θα εἶναι πλέον
χρήσιμα. Εἴτε χαρίσματα γλωσσολαλιῶν υπάρχουν, θα
παύσουν και δεν θα ἔχωμεν πλέον την ἀνάγκην των εἴτε ἡ
ἐπὶ μέρους γνώσις και ἐπιστήμη των ἀνθρώπων, και αὐτή
θα καταργηθῇ, ὡς μικρὰς πλέον σημασίας.

A Κορ. 13,9 ἐκ μέρους δὲ γινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν·
A Κορ. 13,9 Διότι τώρα στον κόσμον αὐτὸν μερικῶς και ατελῶς
γινωρίζομεν και μερικῶς προφητεύομεν. Ἐχομεν πολὺ
πτωχὴν και περιορισμένην γνώσιν.

A Κορ. 13,10 ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους
καταργηθήσεται.

A Κορ. 13,10 Οταν δε εις την μέλλουσαν ζωὴν της αἰωνιότητος ἐλθῇ το
τέλειον και πάρωμεν ἀπὸ τον Θεόν την τελείαν γνώσιν, τότε
το ἐπὶ μέρους και περιορισμένον καταργεῖται. (Τώρα
εἴμεθα σαν νήπια ὡς προς την γνώσιν, τότε θα εἴμεθα
ὥριμοι και προωδευμένοι σαν ἄνδρες).

A Κορ. 13,11 ὅτε ἦμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος
ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ,
κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου.

A Κορ. 13,11 Οταν ἦμουν νήπιον, σαν νήπιον ὠμιλοῦσα· εἶχα φρονήματα
και σκέψεις νηπίου και σαν νήπιον ἐσυλλογιζόμουν και
ἐκρίνα. Οταν ὁμως ἐγίνα ἄνδρας, κατήρησα και ἀφῆκα
πλέον τας νηπιώδεις γνώσεις και τον νηπιώδη τρόπον του
σκέπτεσθαι. (Εἰς την παρούσαν ζωὴν ἔχομεν την ατελή και
ἀνανάπτυκτον διάνοιαν και γνώσιν του νηπίου).

A Κορ. 13,12 βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ

πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους,
τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην.

A Κορ. 13,12

Διότι τώρα βλέπομεν σαν μέσα σε μεταλλινόν θαμπόν καθρέπτην θαμπά και ακαθόριστα, ὥστε να μας μένουν πολλά ασαφή και σκοτεινά, ἄλυτα προβλήματα και απορίες, τότε ὁμως θα ἴδωμεν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, φανερά και καθαρά. Τώρα γνωρίζω ἓνα μέρος της αληθείας, τότε ὁμως θα αποκτήσω τελείαν ἐπίγνωσιν, θα λάβω τόσον καθαρὰν και τελείαν γνώσιν, ὅσον πλήρως και τελείως με ἔχει γνωρίσει και με ὠδήγησεν στον δρόμον της σωτηρίας ο παντογνώστης Θεός.

A Κορ. 13,13

νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα·
μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

A Κορ. 13,13

Εἰς δε την παρούσαν ζωὴν, μένει ἡ πίστις, ἡ ἐλπίς και ἡ ἀγάπη, τα τρία αὐτά, μεγαλύτερα δε μεταξύ αὐτῶν εἶναι ἡ ἀγάπη.

A ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 14

A Κορ. 14,1

Διώκετε τὴν ἀγάπην· ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε.

A Κορ. 14,1

Λοιπὸν, αγωνίζεσθε, με ἐπιμονήν να αποκτήσετε την ἀγάπην. Να ἐπιθυμήτε με φλογερὸν ζήλον τα πνευματικά χαρίσματα· περισσότερον δε ἀπὸ κάθε ἄλλον το χάρισμα και την ικανότητα να εξαγγέλλετε το θέλημα και την βουλήν του Θεοῦ στους πιστοὺς.

A Κορ. 14,2

ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια·

A Κορ. 14,2

Διότι ἐκεῖνος που ομιλεῖ ξένας γλώσσας, δεν ομιλεῖ πρὸς τους ἀνθρώπους, αφοῦ ὡς ξενόγλωσσον δεν τον ἐννοοῦν, ἀλλ' ομιλεῖ πρὸς τον Θεόν· διότι κανεὶς δεν τον ἀκούει με

ενδιαφέρον, αφού δεν τον καταλαβαίνει, εφ' όσον αυτός με το πνεύμα του, που έχει βέβαια τον φωτισμόν και την χάριν του Αγίου Πνεύματος, λαλεί αγνώστους και μυστηριώδεις αληθείας.

A Κορ. 14,3 ό δέ προφητεύων άνθρωποις λαλεῖ οἰκοδομήν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν.

A Κορ. 14,3 Εκείνος όμως που εξαγγέλει στους ανθρώπους το θέλημα και την βουλήν του Θεού ομιλεί κατά τρόπον ωφέλιμον και οικοδομητικόν και ενθαρρύνει και παρηγορεί τους πιστούς με την διδασκαλίαν του.

A Κορ. 14,4 ό λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ, ό δέ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

A Κορ. 14,4 Εκείνος που ομολεί ξένην γλώσσαν, οικοδομεῖται βέβαι ο ίδιος από τα νοήματά που του εμπνέει το Πνεύμα το Αγιον. Εκείνος όμως που διδάσκει τας αληθείας της πίστεως, οικοδομεί όλο το πλήθος των πιστών, που τον ακούουν.

A Κορ. 14,5 θέλω δέ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δέ ἵνα προφητεύητε· μείζων γάρ ό προφητεύων ἢ ό λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομήν λάβῃ.

A Κορ. 14,5 Και εγώ βέβαια θέλω να ομιλήτε όλοι σας ξένας γλώσσας, αφού τόσον πολύ το επιθυμείτε. Περισσότερον όμως θέλω να έχετε τον πλούτον της γνώσεως του Αγίου Πνεύματος και να εξαγγέλλετε το θέλημα και την βουλήν του Κυρίου. Διότι από απόψεως πνευματικής οικοδομής και εξυπηρετήσεως των πιστών, είναι ανώτερος εκείνος, που διδάσκει, από εκείνον που ομιλεί ξένας γλώσσας, εκτός εάν ο ίδιος εξηγή όσα λέγει, δια να οικοδομηθή εις την αλήθειαν και την αρετήν η Εκκλησία, οι πιστοί.

A Κορ. 14,6 νυνὶ δέ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει ἢ ἐν γνώσει ἢ ἐν προφητείᾳ ἢ ἐν διδαχῇ;

- A Κορ. 14,6 Τώρα όμως αδελφοί, ας υποθέσωμεν ότι έρχομαι προς σας ομιλών ξένας γλώσσας. Τι έχω να σας ωφελήσω, εάν δεν σας ομιλήσω η με αποκάλυψιν Θεού η με γνώσιν που θα γίνη κτήμα σας η με προφητείαν η με διδασκαλίαν οικοδομητικήν;
- A Κορ. 14,7 ὅμως τὰ ἄψυχα φωνήν διδόντα, εἴτε αὐλὸς εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολήν τοῖς φθόγγοις μὴ διδῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον;
- A Κορ. 14,7 Ομως τα μουσικά ὄργανα, που είναι βέβαια ἄψυχα, όταν βγάζουν ἦχον, εἴτε αὐλὸς εἶναι εἴτε κιθάρα, εάν δεν ξεχωρίσουν και εναρμονίσουν τους μουσικούς φθόγγους, πως θα γίνη γνωστόν και κατανοητόν αὐτό που παίζει ο αὐλὸς η η κιθάρα;
- A Κορ. 14,8 καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φωνήν σάλπιγξ δῶ, τίς παρασκευάζεται εἰς πόλεμον;
- A Κορ. 14,8 Και εάν πάλιν η πολεμική σάλπιγξ βγάλῃ φωνήν χωρίς νόημα και σημασίαν, ποιὸς θα παρασκευασθῇ εἰς πόλεμον και θα λάβῃ μέρος εἰς την μάχην;
- A Κορ. 14,9 οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἄερα λαλοῦντες.
- A Κορ. 14,9 Ετσι και σεις, εάν με την γλώσσαν σας δεν πῆτε λόγον, που να ἔχῃ νόημα και σημασίαν σαφῇ και καταληπτὴν στους ἄλλους, πως εἶναι δυνατόν να εννοηθοῦν τα λεγόμενά σας; Διότι θα εἰσθε σαν να ομιλήτε στον αέρα.
- A Κορ. 14,10 τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη φωνῶν ἐστὶν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον·
- A Κορ. 14,10 Υπάρχουν στον κόσμον, και εγὼ δεν γνωρίζω πόσα εἰδῇ γλωσσῶν και κανένα ἀπὸ αὐτὰ δεν εἶναι χωρίς νόημα, χωρίς σημασίαν.
- A Κορ. 14,11 ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.

- A Κορ. 14,11 Εάν, λοιπόν, εγώ δεν γνωρίζω την σημασίαν της γλώσσης και δεν εννοώ τα νοήματα που αναπτύσσονται με αυτήν, θα είμαι δια τον ομιλούντα ξενόγλωσσος βάρβαρος, όπως και ο ομιλών την ξένην γλώσσαν θα είναι δι' εμέ βάρβαρος.
- A Κορ. 14,12 οὕτω καὶ ὑμεῖς ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε.
- A Κορ. 14,12 Ετσι και σεις, επειδή έχετε ζήλον και επιθυμείτε πολύ να αποκτήσετε πνευματικά χαρίσματα, ζητείτε από τον Θεόν να σας δώση με το παραπάνω εκείνα που βοηθούν και συνεργούν εις την πνευματικὴν ωφέλειαν και πρόοδον των πιστών.
- A Κορ. 14,13 Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσση προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ.
- A Κορ. 14,13 Δι' αυτό ακριβώς εκείνος που ομιλεῖ ξένην γλώσσαν, ας παρακαλῇ τον Θεόν να του δοθῇ το χάρισμα, δια να εξηγή και να ερμηνεύῃ την γλώσσαν αυτήν.
- A Κορ. 14,14 ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσση, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι.
- A Κορ. 14,14 Διότι, εάν με το χάρισμα της γλώσσης προσεύχωμαι στον Θεόν, η καρδιά μου και η ψυχή μου, που ευρίσκονται υπό την χάριν του Αγίου Πνεύματος, πλημμυρίζουν από ιερά συναισθήματα και ωφελοῦνται από την προσευχήν. Η διάνοιά μου όμως μένει στείρα και άκαρπος, διότι δεν κατανοεῖ και δεν προσφέρει καμμίαν πνευματικὴν ωφέλειαν στους άλλους.
- A Κορ. 14,15 τί οὖν ἐστι; προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοί· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοί.
- A Κορ. 14,15 Τι λοιπόν πρέπει να γίνῃ ἐπὶ του προκειμένου; Θα προσευχηθῶ με το πνευματικόν χάρισμα, αλλά θα προσευχηθῶ και με τον νουν, κατανοών και ερμηνεύων το περιεχόμενον, της προσευχῆς. Θα ψάλλω με το πνευματικόν χάρισμα της γλώσσης, θα ψάλλω όμως και με τον νουν.
- A Κορ. 14,16 ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσης τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ιδιώτου πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ

εύχαριστία; ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε;

A Κορ. 14,16

Διότι εἰάν δια του πνευματικοῦ σου χαρίσματος δοξολογήσης τον Θεόν εις την ξένην γλῶσσαν, τότε εκείνο που ἔχει την θέσιν του ακροατοῦ, ο απλούς που δεν γνωρίζει την γλῶσσαν, πως θα εἴπη το αμήν δια την ευχαριστίαν σου; Βεβαίως δεν θα το εἴπη, διότι δεν γνωρίζει τι λέγεις.

A Κορ. 14,17

σύ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται.

A Κορ. 14,17

Διότι συ μεν καλά ευχαριστεῖς τον Θεόν εις την ξένην γλῶσσαν· ο ἄλλος ὅμως δεν οικοδομεῖται πνευματικῶς.

A Κορ. 14,18

εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν·

A Κορ. 14,18

Ευχαριστῶ τον Θεόν μου, διότι μου ἔδωσε το χάρισμα να ομιλῶ ξένας γλώσσας περισσότερον ἀπό ὅλους σας.

A Κορ. 14,19

ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσση.

A Κορ. 14,19

Αλλ' εις την σύναξιν των πιστῶν επιθυμῶ και θέλω να πω πέντε σαφή και καθαρά λόγια, που να τα καταλαβαίνει ο ιδικός μου νους και ο νους των ἄλλων, δια να τους διδάξω την αλήθειαν του Θεοῦ, παρά να εἴπω χιλιάδας λόγους εις ξένην και ἄγνωστον δι' αυτοὺς γλῶσσαν.

A Κορ. 14,20

Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε.

A Κορ. 14,20

Αδελφοί, μη γίνεσθε σαν μικρά παιδιὰ κατὰ τον νουν και κατὰ την σκέψιν, ἀλλὰ να γίνεσθε απονήρευτοι και αθῶοι σαν τα νήπια κατὰ την κακίαν. Κατὰ δε τον νουν και την σύνεσιν και την ορθοφροσύνην να γίνεσθε τέλειοι.

A Κορ. 14,21

ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου, λέγει Κύριος.

- A Κορ. 14,21 Εἰς τὴν Παλαιάν Διαθήκην ἔχει γραφή, ὅτι “θα ομιλήσω
στον λαόν τούτον, τὸν ἰουδαϊκόν, διὰ μέσου ἀνθρώπων ποὺ
ομιλοῦν ξένας γλώσσας καὶ με χεῖλη ξένων λαῶν, ἀλλ’
ἀκόμη οὔτε με τὸν τρόπον αὐτόν, τὸν θαυμαστόν καὶ
υπερφυσικόν, θα με ἀκούσουν”, λέγει ὁ Κύριος.
- A Κορ. 14,22 ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖον εἰσὶν οὐ τοῖς πιστεύουσιν,
ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις, ἡ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις,
ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.
- A Κορ. 14,22 Ὡστε αἱ ξέναι γλῶσσαι δίδονται διὰ νὰ εἶναι υπερφυσικόν
σημεῖον ὄχι στοὺς πιστεύοντας, ἀλλ’ στοὺς ἀπίστους, μήπως
καὶ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πίστιν. Τὸ δε χάρισμα τῆς
προφητείας καὶ διδασκαλίας ὑπάρχει ὄχι διὰ τοὺς ἀπίστους,
ἀλλὰ διὰ τοὺς πιστοὺς, ὥστε νὰ προοδεύουν καὶ νὰ
ἐνισχύωνται εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν.
- A Κορ. 14,23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ
πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται ἢ
ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε;
- A Κορ. 14,23 Εἰάν, λοιπόν, συγκεντρωθοῦν στὸ αὐτὸ μέρος οἱ πιστοὶ καὶ
ὅλοι ομιλοῦν ξένας γλῶσσας, εἰσέλθουν δὲ ἄνθρωποι ποὺ
δεν ἔχουν χαρίσματα ἢ εἶναι καὶ ἐντελῶς ἀπίστοι, δεν θα
πουν ὅτι εἰσθε ἐξαλλοὶ καὶ τρελλοὶ;
- A Κορ. 14,24 ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δὲ τις ἄπιστος ἢ
ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ
πάντων,
- A Κορ. 14,24 Εἰάν ὁμως ὅλοι διδάσκουν με ἀλότητα καὶ σαφήνειαν, ἔλθῃ
δὲ στὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεώς σας ἓνας ἀπίστος ἢ
κάποιος ἀπλοϊκὸς χωρὶς πνευματικόν χάρισμα,
ἀποκαλύπτεται τότε με τὸν τρόπον αὐτόν ἀπὸ ὅλους ὁποῖος
πράγματι εἶναι αὐτός καὶ ἐρευνᾶται ἡ καρδιά του ἀπὸ
ὅλους·
- A Κορ. 14,25 καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται·
καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ Θεῷ,

ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστί.

A Κορ. 14,25 και ἔτσι τα κρυπτά της καρδίας του γίνονται φανερά· και ως αποτέλεσμα θα ἔλθῃ ὅτι αὐτὸς θα πέσῃ με το πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, θα προσκυνήσῃ τὸν Θεόν και θα ομολογήσῃ δημοσίᾳ με συναίσθησιν και μετάνοιαν, ὅτι “πράγματι ὁ Θεὸς εἶναι μεταξύ σας”.

A Κορ. 14,26 Τί οὖν ἐστίν, ἀδελφοί, ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω.

A Κορ. 14,26 Τι πρέπει, λοιπόν, να γίνῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀδελφοί; Οταν συναθροίζεσθε στον τόπον τῆς λατρείας και τῆς προσευχῆς, ὁ καθένας σας ἡ ψαλμὸν ἔχει ἡ διδασκαλίαν ἔχει ἡ γλῶσσαν ἡ κάποιαν ἀποκάλυψιν ἡ ἐξηγήσιν και ἀνάλυσιν τῶν θείων λόγων, ὅλα αὐτὰ τα χαρίσματα τοῦ Θεοῦ, ας γίνωνται πρὸς πνευματικὴν ωφέλειαν τῶν πιστῶν.

A Κορ. 14,27 εἴτε γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος, καὶ εἰς διερμηνευέτω·

A Κορ. 14,27 Εἰάν μερικοὶ ομιλοῦν γλώσσας, ας ομιλοῦν ἀπὸ δύο ἡ το πολὺ τρεῖς και με τὴν σειράν τοῦ ὁ καθένας· ἓνας δε ας ἐρμηνεύῃ ὅσα λέγει ἐκεῖνος, που ομιλεῖ εἰς ξένην γλῶσσαν.

A Κορ. 14,28 ἐάν δὲ μὴ ᾗ διερμηνευτής, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ Θεῷ.

A Κορ. 14,28 Εἰάν δε δεν ὑπάρχῃ διερμηνεὺς, τότε αὐτὸς που ἔχει τὸ χάρισμα τῆς γλώσσης ας σιωπᾷ κατὰ τὴν σύναξιν. Ας ομιλῇ δε με τὸν εαυτὸν τοῦ και με τὸν Θεόν.

A Κορ. 14,29 προφήται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν·

A Κορ. 14,29 Προφήται δε πάλιν δύο ἡ τρεῖς ας ομιλοῦν και οἱ ἄλλοι ας κρίνουν και ας διακρίνουν, ἀν ὁ προφήτης εἶναι πραγματικὸς ἡ εἶναι ἀπατεῶν.

A Κορ. 14,30 ἐάν δὲ ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω.

A Κορ. 14,30 Εἰάν δε ἐν τῷ μεταξύ εἰς ἄλλον, που κάθεται, ἀποκαλυφθούν

αλήθειαι εκ μέρους του Θεού, ας ομιλήση αυτός και ο
πρώτος ας σιωπήση.

A Κορ. 14,31 δύνασθε γὰρ καθ' ἓνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες
μανθάνωσι καὶ πάντες παρακαλῶνται·

A Κορ. 14,31 Διότι ἡμπορεῖτε ὅλοι σας ὁ ἓνας μετὰ τον ἄλλον να
προφητεύετε και να διδάσκετε, ὥστε ὅλοι να μανθάνουν,
και ὅλοι να παρηγοροῦνται, να ενισχύωνται εις την πίστιν
και την ἀρετήν.

A Κορ. 14,32 καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται·

A Κορ. 14,32 Διότι και τα χαρίσματα της προφητείας υποτάσσονται
στους προφήτας και ἔτσι ἡμποροῦν αυτοὶ να ομιλοῦν και να
σιωποῦν, ὅταν το κρίνουν.

A Κορ. 14,33 οὐ γὰρ ἔστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεός, ἀλλὰ εἰρήνης.

A Κορ. 14,33 Διότι ὁ Θεός μας δεν εἶναι Θεός ἀταξίας και συγχύσεως,
ἀλλ' εἰρήνης και τάξεως.

A Κορ. 14,34 Ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων, αἱ γυναῖκες
ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ
ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν. ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι, καθὼς
καὶ ὁ νόμος λέγει.

A Κορ. 14,34 Κατὰ την τάξιν δε που επικρατεῖ εις ὅλας τας Ἐκκλησίας
των Χριστιανῶν, αι γυναῖκες σας εις τας συγκεντρώσεις των
πιστῶν ας σιωποῦν. Διότι δεν εἶναι ἐπιτετραμμένον εις
αυτάς να ομιλοῦν και να διδάσκουν, ἀλλὰ να
υποτάσσωνται, ὅπως και ὁ νόμος του Θεοῦ λέγει.

A Κορ. 14,35 εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας
ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γὰρ ἔστι γυναῖξιν ἐν ἐκκλησίᾳ
λαλεῖν.

A Κορ. 14,35 Εἰ δὲ και θέλουν να μάθουν κάτι που δεν γνωρίζουν ἢ κάτι
που ἐλέχθη εις την σύναξιν και δεν το ἐνόησαν, ας
ἐρωτοῦν δι' αὐτὸ τοὺς ἄνδρας των στο σπίτι. Διότι εἶναι
ἀπρεπές και ἀκοσμον δια τας γυναῖκας να ομιλοῦν και να
διδάσκουν εις την σύναξιν των πιστῶν κατὰ την ὥραν της

λατρείας.

A Κορ. 14,36 ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν, ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν;

A Κορ. 14,36 Αυτό γίνεται εἰς τὰς ἄλλας Εκκλησίας. Ἡ μήπως τυχὸν φρονεῖτε ὅτι ἡ ἰδική σας Εκκλησία εἶναι ἀρχαιότερα καὶ ἀνωτέρα ἀπὸ τὰς ἄλλας καὶ ὅτι ἀπὸ σας ἐβγήκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἡ ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον εἰς σας ἐλέχθη καὶ ἔμεινε;

A Κορ. 14,37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί·

A Κορ. 14,37 Εἴ κανεῖς νομίζῃ, ὅτι εἶναι προφήτης ἢ ὅτι ἔχει πνευματικὸν χάρισμα, ἀς προσπαθήσῃ νὰ καταλάβῃ καλὰ αὐτά, ποὺ σας γράφω, διότι εἶναι ἐντολαί τοῦ Κυρίου καὶ ὄχι ἰδικαί μου.

A Κορ. 14,38 εἰ δὲ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτω.

A Κορ. 14,38 Εἴ ὅμως κανεῖς ἐπιμένῃ νὰ τὰ ἀγνοῇ, ἀς μένῃ εἰς τὴν ἀγνοίαν τοῦ καὶ ἀς δώσῃ λόγον δι' αὐτήν.

A Κορ. 14,39 Ὡστε, ἀδελφοί, ζηλοῦτε τὸ προφητεῦειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε·

A Κορ. 14,39 Ὡστε, ἀδελφοί, νὰ ἐπιθυμῇτε καὶ νὰ ἐπιδιώκετε με ζήλον τὸ οἰκοδομητικὸν χάρισμα τῆς προφητείας καὶ διδασκαλίας. Ἀλλὰ νὰ μὴ ἐμποδίζετε καὶ τὸ νὰ ομιλοῦν ξένας γλώσσας.

A Κορ. 14,40 πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

A Κορ. 14,40 Ὅλα νὰ γίνωνται με κοσμιότητα, με εὐπρέπειαν καὶ με τάξιν.

A ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 15

A Κορ. 15,1 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ

ἔσθήκατε,

A Κορ. 15,1 Αδελφοί, σας υπενθυμίζω το Ευαγγέλιον, το οποίον εκήρυξα
εις σας και το οποίον σεις παρελάβετε με πίστιν, στο οποίον
και στέκεσθε σταθεροί και ακλόνητοι,

A Κορ. 15,2 δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ
κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε.

A Κορ. 15,2 δια του οποίου και βαδίζετε ασφαλώς τον δρόμον της
σωτηρίας εὖν βέβαια το κρατήτε καλά, ὅπως σας το ἔχω
διδάξει, εκτὸς εὖν ματαιῶς και ανωφελῶς ἐπιστεύσατε.

A Κορ. 15,3 παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι
Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς
γραφάς,

A Κορ. 15,3 Διότι ἐν πρώτοις παρέδωσα εἰς σας με την διδασκαλίαν μου,
αὐτό που και ἐγὼ παρέλαβα, ὅτι δηλαδὴ ο Χριστὸς
ἀπέθανεν ἐπὶ του σταυροῦ δια τας ἁμαρτίας μας, ὅπως
εἶχαν προφητεῦσαι και αἱ Γραφαί.

A Κορ. 15,4 καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς γραφάς,

A Κορ. 15,4 Και ὅτι ἐτάφη και ὅτι ἀναστήθηκε κατὰ την τρίτην ἡμέραν
σύμφωνα με τας Γραφάς,

A Κορ. 15,5 καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἴτα τοῖς δώδεκα·

A Κορ. 15,5 και ὅτι παρουσιάσθηκε στον Πέτρον, ἔπειτα στους δώδεκα
ἀποστόλους.

A Κορ. 15,6 ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίους ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ
ᾧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ
ἐκοιμήθησαν·

A Κορ. 15,6 Ὑστερα δε παρουσιάσθηκε μια φορὰ εἰς πεντακοσίους και
πλέον ἀδελφούς, ἀπὸ τους οποίους οἱ πλείστοι ζουν και
μένουν μέχρι της ἡμέρας αὐτῆς, μερικοὶ δε και ἔχουν
ἀποθάνει.

A Κορ. 15,7 ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἴτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν·

A Κορ. 15,7 Ἐπειτα ἐφανερώθηκε στον Ἰάκωβον, ὕστερον εἰς ὅλους τους

Αποστόλους.

- A Κορ. 15,8 ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερὶ τῷ ἐκτρώματι ὥφθη κάμοι.
A Κορ. 15,8 Τελευταῖον δε ἀπὸ ὅλους σαν σε ἐξάμβλωμα, σαν σε ἔμβρυον που γεννήθηκε παράκαιρα, παρουσιάσθηκε και εἰς ἐμέ.
- A Κορ. 15,9 ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ·
- A Κορ. 15,9 Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐλάχιστος ἀπὸ ὅλους τοὺς Αποστόλους, ὁ ὁποῖος και δεν εἶμαι ἄξιος να λήφγωμαι Ἀπόστολος, διότι κατεδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.
- A Κορ. 15,10 χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμέ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.
- A Κορ. 15,10 Σήμερον δε εἶμαι αὐτὸ που εἶμαι, δηλαδὴ Ἀπόστολος, με τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, που μου ἐδόθηκε, δεν ἐγινε και δεν ἐμεινε ἀκαρπος. Ἀλλὰ περισσότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους Αποστόλους ἐκοπίασα στο ἔργον τοῦ Ευαγγελίου, ὄχι δε ἐγὼ, ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, που εἶναι μαζή μου.
- A Κορ. 15,11 εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεῦσατε.
- A Κορ. 15,11 Επομένως εἴτε ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον προσφέρομεν στοὺς ἀνθρώπους τὸ Ευαγγέλιον και τὸ ἴδιον Ευαγγέλιον κηρύσσομεν. Ἐτσι δε και σεις ἐδεχθήκατε τὸ Ευαγγέλιον και ἐπιστεῦσατε.
- A Κορ. 15,12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσὶ τινες ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;
- A Κορ. 15,12 Ἐάν δε ἀπὸ ὅλους μας κηρύσσεται ὅτι ὁ Χριστὸς ἔχει ἀναστηθῇ, πῶς μερικοί, ἀντιλέγοντες στο ὁμόφωνον κήρυγμα τῶν Αποστόλων, ἰσχυρίζονται ὅτι δεν ὑπάρχει

ανάστασις νεκρῶν;

A Κορ. 15,13 εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται·

A Κορ. 15,13 Εἰ ὅμως δεν υπάρχη ἀνάστασις νεκρῶν, τότε οὔτε ο Χριστὸς ἔχει ἀναστήθῃ.

A Κορ. 15,14 εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.

A Κορ. 15,14 Εἰ δὲ ο Χριστὸς δεν ἀνεστήθηκε, τότε εἶναι ἀδειανὸ καὶ χωρὶς περιεχόμενου το κήρυγμα μας, κούφια καὶ ἀνωφελὴς ἡ πίστις σας.

A Κορ. 15,15 εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται·

A Κορ. 15,15 Εἰ πλέον δὲ παρουσιαζόμεθα ἔτσι καὶ ἀποκαλυπτόμεθα ἡμεῖς οἱ Ἀπόστολοι καὶ ψευδομάρτυρες κατὰ τοῦ Θεοῦ, διότι ἐδώσαμεν ψευδὴ μαρτυρίαν δια τὸν Θεόν, ὅτι δηλαδὴ ἀνέστησε τὸν Χριστόν, τὸν ὁποῖον ὅμως δεν ἀνέστησε. Καὶ βέβαια δεν θα τὸν ἔχη ἀναστήσει, εἰάν ὑποτεθῇ ὅτι οἱ νεκροὶ δεν ἀνασταίνονται.

A Κορ. 15,16 εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

A Κορ. 15,16 Διότι εἰάν οἱ νεκροὶ δεν ἀνασταίνονται, οὔτε οὔτε ο Χριστὸς ἀναστήθηκε.

A Κορ. 15,17 εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἔστέ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

A Κορ. 15,17 Εἰ δὲ ο Χριστὸς δεν ἔχη ἀναστήθῃ, ὅπως λέγουν μερικοὶ πλανεμένοι, τότε εἶναι χωρὶς περιεχόμενου καὶ ἐντελῶς ἀνωφελὴς ἡ πίστις σας. Εἰσθε ἀκόμα βυθισμένοι εἰς τὰς ἁμαρτίας σας.

A Κορ. 15,18 ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο.

A Κορ. 15,18 Επομένως καὶ ἐκεῖνοι που ἔχουν πεθάνει με τὴν πίστιν στὸν Χριστόν ἐχάθηκαν.

A Κορ. 15,19 εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλπιότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον,

ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.

A Κορ. 15,19 Εὰν δε εἰς αὐτὴν τὴν ζωὴν ἔχωμεν ἐλπίσει δια τὴν σωτηρίαν μας αποκλειστικά και μόνον στον Χριστόν, τότε εἴμεθα οἱ περισσότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ταλαίπωροι και ἀξιοδάκρυτοι.

A Κορ. 15,20 Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.

A Κορ. 15,20 Ἀλλὰ δεν εἴμεθα, διότι ο Χριστὸς ὄντως ἔχει ἀναστηθῇ ἐκ τῶν νεκρῶν. Ἀναστήθηκε πρῶτος ἀπὸ ὅλους και ἐγένε η ἀρχὴ τῆς ἀναστάσεως ὅλων τῶν κοιμηθέντων.

A Κορ. 15,21 ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.

A Κορ. 15,21 Ἐπειδὴ ἀκριβῶς δια μέσου ἀνθρώπου, τοῦ Ἀδάμ, που παρέβη τὴν ἐντολήν, εἰσῆλθεν ὁ θάνατος στο γένος τῶν ἀνθρώπων, ἔτσι και δια μέσου ἀνθρώπου, τοῦ νέου Ἀδάμ, τοῦ Χριστοῦ, θα ἔλθῃ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.

A Κορ. 15,22 ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται.

A Κορ. 15,22 Ὅπως δηλαδὴ ὅλοι οἱ ἀνθρώποι ἐξ αἰτίας τῆς καταγωγῆς και τῆς σχέσεως αὐτῶν με τὸν Ἀδὰμ ἀποθνήσκουν, ἔτσι και δια μέσου τῆς χάριτος και τῆς ἐνώσεως με τὸν Χριστόν ὅλοι θα ζωοποιηθῶν.

A Κορ. 15,23 ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ·

A Κορ. 15,23 Ἀλλ' ο καθένας με τὴν σειρὰν τοῦ, πρῶτος δηλαδὴ σαν ἐνδοξος ἀπαρχὴ ο Χριστὸς και ἔπειτα, κατὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς δευτέρας παρουσίας, θα ἀναστηθῶν ὅσοι ἀνήκουν στον Χριστόν. (Θα ἀναστηθῶν ὅλοι ἀνεξαίρετως οἱ νεκροί, ἀλλὰ εἰς αἰώνιον και ευφρόσυνον ζωὴν πλησίον τοῦ Χριστοῦ θα κληθῶν ὅσοι ἔχουν πιστεῦσει και ζῆσει κατὰ τὸ θέλημα τοῦ).

A Κορ. 15,24 εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ

πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

A Κορ. 15,24 Ὑστερα θα ἔλθῃ το τέλος. Καὶ τότε θα παραδώσῃ ὁ Χριστὸς ὡς ἄνθρωπος τὴν μεσσιανικὴν βασιλείαν τοῦ στον Θεόν καὶ Πατέρα, ὅταν θα ἔχῃ πλέον ἀχρηστεύσει καὶ καταργήσῃ κάθε ἀρχὴν καὶ κάθε ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

A Κορ. 15,25 δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεῦειν ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

A Κορ. 15,25 Διότι πρέπει αὐτὸς νὰ ἐξακολουθῇ νὰ βασιλεύῃ ὡς Μεσσίας “μέχρι ὅτου υποτάξῃ κάτω ἀπὸ τοὺς πόδας τοῦ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς του”.

A Κορ. 15,26 ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος·

A Κορ. 15,26 Τελευταῖος δε ἐχθρὸς καταργεῖται καὶ εξαφανίζεται ὁ θάνατος

A Κορ. 15,27 πάντα γὰρ υπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὅταν δὲ εἶπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.

A Κορ. 15,27 Διότι ὅπως εἶναι γραμμένον καὶ εἰς τὴν Π. Διαθήκην ὁ Θεὸς Πατὴρ “υπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ Μεσσίου τα πάντα” καὶ αὐτὸν ἀκόμην τὸν θάνατον. Οταν δε ὁ Πατὴρ πῇ στον Υἱόν, ὅτι ὅλα πλέον ἔχουν υποταχθῇ εἰς αὐτόν, εἶναι φανερόν ὅτι ἐννοεῖ ὅλα, ἐκτὸς βέβαια τοῦ Θεοῦ Πατρὸς, ὁ ὁποῖος υπέταξεν στον Χριστόν τα πάντα.

A Κορ. 15,28 ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾗ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

A Κορ. 15,28 Οταν δε ὅλα υποταχθούν εἰς αὐτόν, τότε καὶ ὁ Υἱὸς ὡς ἄνθρωπος θα υποταχθῇ εἰς ἐκεῖνον, πού του υπέταξε τα πάντα, δια νὰ εἶναι ὁ ἀπειρος Θεὸς με τὸν Υἱόν καὶ Λόγον καὶ με τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τα πάντα εἰς ὅλους.

A Κορ. 15,29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ

τῶν νεκρῶν;

- A Κορ. 15,29 Εὰν ἄλλως συνέβαινε καὶ οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνονται, τι θα κάμουν καὶ τι ἔχουν νὰ κερδήσουν ὅσοι βαπτίζονται με τὴν πίστιν καὶ τὴν προσδοκίαν νὰ ἐνωθοῦν με τοὺς ἄλλους ἀποθανόντας πιστοὺς, τοὺς ὁποῖους πιστεύουν ζώντας εἰς τὴν ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησίαν, εἰς κατὰ κανένα τρόπον δὲν ἀνασταίνονται οἱ νεκροί; (Δια ποῖον λόγον καὶ βαπτίζονται, ἀφοῦ δὲν πρόκειται νὰ εἰσέλθουν εἰς καμμίαν κοινωνίαν ἀποθαμμένων, ἀφοῦ αὐτοὶ δὲν ζοῦν πλέον, ὄχι μόνον εἰς τὴν γῆν, ἀλλ' οὔτε καὶ στοὺς οὐρανοὺς;)
- A Κορ. 15,30 τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;
- A Κορ. 15,30 Πρὸς τι καὶ ἡμεῖς οἱ Ἀπόστολοι κάθε ὥραν ἐκτιθέμεθα εἰς κινδύνους;
- A Κορ. 15,31 καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν ὑμετέραν καύχησιν ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
- A Κορ. 15,31 Μα τὴν καύχησιν, ποὺ ἔχω γιὰ σας ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, κάθε ἡμέραν ἀντικρύζω κίνδυνον θανάτου διὰ τὸ Εὐαγγέλιον.
- A Κορ. 15,32 εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος; εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὖριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.
- A Κορ. 15,32 Εἰ, διὰ νὰ ομιλήσω κατὰ τὸν ἀνθρώπινον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, ἠγωνίσθην εἰς τὴν Ἐφεσον τὸν ἐσχατὸν ἀγῶνα ἐναντίον ἀνθρώπων, ποὺ διὰ τὴν ἀγριότητα τῶν ὁμοιάζον με θηρίων, τί ὠφελήθηκα ἀπὸ αὐτό; Εἰ οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνονται, τότε ἀς εἰπώμεν ὅτι καὶ οἱ ὑλισταί, διὰ τοὺς ὁποῖους κάνει λόγον ἡ Π. Διαθήκη· “ἀς φάμε, ἀς πιούμε, διότι αὖριον πεθαίνομε”.
- A Κορ. 15,33 μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἡθὴ χρηστὰ ὁμιλίας κακαί.
- A Κορ. 15,33 Μὴ πλανᾶσθε με τέτοιαι ψευδεῖς διδασκαλίαι καὶ μὴ λησμονεῖτε ὅτι αἱ κακαὶ συναναστροφαὶ διαφθείρουσι τὰ καλὰ ἡθῆ.
- A Κορ. 15,34 ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ

Θεοῦ τινες ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.

A Κορ. 15,34

Εξυπνήσατε και γρηγορήσατε, ὅπως εἶναι δίκαιον και συμφέρον για σας, και αποφεύγετε την αμαρτίαν· διότι μερικοί ἔχουν ἀγνοίαν της δυνάμεως του Θεοῦ και αμαρτάνουν χωρίς φόβον. Σας τα λέγω αυτά δια να εντραπήτε.

A Κορ. 15,35

Ἄλλ' ἐρεῖ τις· πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται;

A Κορ. 15,35

Ἀλλ' ἴσως θα πη κανείς· πῶς ανασταίνονται οἱ νεκροί, με ποῖον δε σῶμα ἐρχονται, με αὐτό το σῶμα που αποσυντετέθη και διελύθη;

A Κορ. 15,36

ἄφρον, σὺ ὃ σπεῖρεις, οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ·

A Κορ. 15,36

Ἀνόητε και ἀπερίσκεπτε, διατί ἀμφιβάλλεις; Εκείνο το ὁποῖον συ σπεῖρεις, δεν ζωογονεῖται και δεν καρποφορεῖ, ἐὰν δεν ἀποθάνῃ και δεν αποσυντεθῇ θαπτόμενον εἰς την γην.

A Κορ. 15,37

καὶ ὃ σπεῖρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπεῖρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν·

A Κορ. 15,37

Και αὐτό που σπέρνεις δεν εἶναι το σῶμα, που πρόκειται να φυτρώσῃ και να γίνῃ ἀπὸ την γην, ἀλλὰ σπέρνεις π.χ. ἕνα γυμνὸν και χωρίς φύλλα κόκκον σιταριοῦ η κάποιον ἀπὸ τοὺς ἄλλους σπόρους.

A Κορ. 15,38

ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησε, και ἐκάστω τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα.

A Κορ. 15,38

Ο δε Θεός δίδει εἰς αὐτὸν τον γυμνὸν κόκκον σῶμα, σύμφωνα με το θέλημά του, και εἰς καθένα ἀπὸ τοὺς σπόρους το ἰδιαιτέρον σῶμα.

A Κορ. 15,39

οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πετεινῶν.

A Κορ. 15,39

Ολοι αι σάρκες δεν εἶναι η ἴδια σάρκα, ἄλλη μεν εἶναι η σάρκα των ἀνθρώπων, ἄλλη δε η σάρκα των κτηνῶν, ἄλλη η

- σάρκα των ιχθύων και άλλη των πτηνών.
- A Κορ. 15,40 καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἢ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων.
- A Κορ. 15,40 Οπως επίσης υπάρχουν και σώματα επουράνια και σώματα ἐπίγεια, ἀλλὰ ἄλλη μεν εἶναι ἡ λαμπρότης των επουρανίων και ἄλλη ἡ των επιγείων.
- A Κορ. 15,41 ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστήρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ.
- A Κορ. 15,41 Ἀλλη εἶναι ἡ λάμψις και το μεγαλῆον του ηλίου και ἄλλη εἶναι ἡ λάμψις της σελήνης και ἄλλη ἡ λαμπρότης των ἀστέρων· διότι ἀστέρι ἀπὸ ἀστέρι διαφέρει ὡς πρὸς τὴν λάμψιν.
- A Κορ. 15,42 οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·
- A Κορ. 15,42 Ἐτσι εἶναι και ἡ ἀνάστασις των νεκρῶν σωμάτων. Ριπτεται στον τάφον το νεκρὸν σῶμα εἰς κατάστασιν φθοράς και αποσυνθέσεως και ἀνασταίνεται ἀφθαρτον.
- A Κορ. 15,43 σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει·
- A Κορ. 15,43 Ριπτεται στον τάφον δυσειδές και δυσώδες και ἀνασταίνεται ωραῖον και ἐνδοξον. Σπέρνεται εἰς κατάστασιν ἀσθενείας και ἀνασταίνεται γεμάτο δύναμιν.
- A Κορ. 15,44 σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν.
- A Κορ. 15,44 Σπέρνεται σῶμα που ἐζούσε χάρις εἰς τὰς κατωτέρας ζωϊκὰς του λειτουργίας και ἀνασταίνεται σῶμα πνευματικόν. Ὑπάρχει σῶμα ψυχικόν, ζωϊκόν, και ὑπάρχει σῶμα πνευματικόν.
- A Κορ. 15,45 οὕτω καὶ γέγραπται· ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν·
- A Κορ. 15,45 Ἐτσι εἶναι γραμμένο εἰς τὴν Π.Διαθήκην· “ἐγίνε ο πρῶτος

άνθρωπος, ο Αδάμ, με ψυχήν ζωντανήν, που ζωογονεί και το σώμα”. Ο νέος Αδάμ, ο Κυριος, είναι πλήρης από το Πνεύμα του Θεού που μεταδίδει πνευματικήν ζωήν.

A Κορ. 15,46 ἀλλ’ οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

A Κορ. 15,46 Ομως δεν έγινε πρώτον το πνευματικόν σώμα, αλλά το ψυχικόν, το ζωϊκόν και έπειτα το πνευματικόν.

A Κορ. 15,47 ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.

A Κορ. 15,47 Ο πρώτος άνθρωπος επλάσθη και προήρχετο από την γην, χωματένιος, ο δεύτερος άνθρωπος είναι ο Κυριος, ο οποίος ως Θεός κατέβηκε από τον ουρανόν και προσέλαβε την ανθρωπίνην φύσιν.

A Κορ. 15,48 οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι.

A Κορ. 15,48 Οποιος ήτο ο χωματένιος, θνητός δηλαδή και φθαρτός, τέτοιοι χωματένιοι είναι και οι απόγονοί του. Και οποιος είναι ο επουράνιος, πνευματικός και άφθαρτος, τέτοιοι θα είναι και οι επουράνιοι, οι πιστοί δηλαδή που αναγεννώνται δι' αυτού εις την νέαν ζωήν.

A Κορ. 15,49 καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.

A Κορ. 15,49 Και όπως επήραμεν επάνω μας και εφορέσαμεν τα ιδιώματα του χωματένιου, έτσι θα φορέσωμε τα ιδιώματα του επουρανίου και θα γίνωμεν εικών αυτού.

A Κορ. 15,50 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.

A Κορ. 15,50 Με αυτό δε που σας λέγω, αδελφοί, εννοώ ότι η σάρκα και το αίμα, το σαρκικόν δηλαδή και φθαρτόν σώμα μας δεν ημπορεί, όπως είναι σήμερα, να κληρονομήση την βασιλείαν του Θεού, ούτε και η φθορά κληρονομεί ποτέ την

αφθαρσίαν.

A Κορ. 15,51 ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα,

A Κορ. 15,51 Ἰδοὺ σας φανερώνω μίαν μυστηριώδη και ἀγνωστον αλήθειαν· ὅλοι μὲν δεν θα αποθάνωμεν, ὅλοι ὅμως, νεκροὶ και ζῶντες, ὅταν ἔλθῃ ο Χριστός, θα ἀλλάξωμεν σῶμα και κατὰστασιν.

A Κορ. 15,52 ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίζει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.

A Κορ. 15,52 Και θα γίνῃ αὐτὸ ἀκαριαίως, ὥσπου να ανοιγοκλείσῃ το βλέφαρον, ὅταν θα ηχήσῃ ἡ τελευταία σάλπιξ του ουρανοῦ· διότι τότε θα σαλπίσῃ ο ἄγγελος και οἱ νεκροὶ θα ἀναστηθοῦν ἄφθαρτοι. Ὅσοι δε τότε ζῶμεν θα υποστώμεν ἀμέσως ριζικὴν ἀλλαγὴν.

A Κορ. 15,53 δεῖ γάρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν.

A Κορ. 15,53 Διότι πρέπει αὐτὸ το φθαρτὸν σῶμα να ενδυθῇ ἀφθαρσίαν και το θνητὸν τοῦτο σῶμα να ενδυθῇ ἀθανασίαν.

A Κορ. 15,54 ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος·

A Κορ. 15,54 Ὅταν δε το φθαρτὸν τοῦτο πάρῃ τὴν ἀφθαρσίαν, και το θνητὸν τοῦτο πάρῃ τὴν ἀθανασίαν, τότε θα γίνῃ πραγματικότης ο λόγος που εἶναι γραμμένος εἰς τὴν Π. Διαθήκην· “κατεποντίσθη, κατενικήθη και ἐξηφανίσθη ἐντελῶς ο θάνατος”. Δεν ὑπάρχει πλέον.

A Κορ. 15,55 ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου, ἄδη, τὸ νῖκος;

A Κορ. 15,55 “Που εἶναι, θάνατε, το φαρμακερὸ κεντρί σου; Ἀδη, που εἶναι ἡ νίκη σου;”

A Κορ. 15,56 τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἢ ἁμαρτία, ἢ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος.

- A Κορ. 15,56 Το δε φαρμακερό κεντρί του θανάτου είναι η αμαρτία, την οποίαν όμως έχει εξουδετερώσει και εξαφανίσει ο Χριστός. Η δε δύναμις της αμαρτίας είναι ο νόμος, διότι χωρίς νόμον δεν νοείται αμαρτία.
- A Κορ. 15,57 τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- A Κορ. 15,57 Ἀς εἶναι ευλογημένος και δοξασμένος ο Θεός, ο οποίος δια του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού μας δίδει την νίκην.
- A Κορ. 15,58 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.
- A Κορ. 15,58 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, στηριχθήτε γέρα εἰς την μεγάλην αὐτὴν ἀλήθειαν περὶ της βεβαίας ἀναστάσεώς μας, μένετε ἀκλόνητοι, πάντοτε πλούσιοι στο ἔργον του Κυρίου, γνωρίζοντες καλὰ ὅτι ὁ κόπος σας δεν εἶναι χαμένος ἐνώπιον του Κυρίου.

A ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 16

- A Κορ. 16,1 Περί δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.
- A Κορ. 16,1 Περί δε της συλλογῆς ἐράνων και βοηθημάτων δια τους πτωχοὺς Χριστιανούς, κάμετε και σεις σύμφωνα με τας οδηγίας, που ἔχω δώση εἰς τας Ἐκκλησίας της Γαλατίας.
- A Κορ. 16,2 κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων ὅ,τι ἂν εὐοδῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογίαι γίνωνται.
- A Κορ. 16,2 Δηλαδή την πρώτην ἡμέραν της εβδομάδος, την Κυριακὴν, ὁ καθένας ἀπὸ σας ἀς θέτῃ κατὰ μέρος στο σπίτι του κάποιον πόσον και ἀς μαζεύῃ ἔτσι ἀπὸ τώρα ὅ,τι ευκολύνεται, ὥστε

- να μη γίνονται τέτοιες συνεισφορές, όταν θα έλθω εγώ.
- A Κορ. 16,3 ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὐς ἐὰν δοκιμάσητε, δι' ἐπιστολῶν τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ·
- A Κορ. 16,3 Όταν δε έλθω, τότε το δῶρον αὐτό της ἀγάπης σας θα στείλω να το μεταφέρουν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ με συστατικὰς ἐπιστολάς μου ἄνθρωποι, τοὺς οὗσιους σεις θα διαλέξετε.
- A Κορ. 16,4 ἐὰν δὲ ἢ ἄξιον τοῦ κάμει πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται.
- A Κορ. 16,4 Εἰ μάλιστα εἶναι μεγάλο το πόσον καὶ ἀξίζη να μεταβῶ καὶ ἐγὼ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε μαζὴ μ' ἐμένα θα πάνε καὶ οἱ ἰδιοὶ σας.
- A Κορ. 16,5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι·
- A Κορ. 16,5 Θα έλθω δε πρὸς σας ὅταν περάσω τὴν Μακεδονίαν· διότι θα περιοδεύσω τώρα εἰς τὴν Μακεδονίαν.
- A Κορ. 16,6 πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὔτε ἐὰν πορεύωμαι.
- A Κορ. 16,6 Ἴσως δε να μείνω κοντὰ σας ἀρκετὸν χρόνον ἢ καὶ να παραχειμάσω, ὥστε σεις να με κατευοδώσετε ὅπου ἀν πρόκειται να μεταβῇ.
- A Κορ. 16,7 οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν, ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ.
- A Κορ. 16,7 Δεν έρχομαι δε τώρα, διότι δεν θέλω να σας ἴδω περαστικὸς ἐν βίᾳ, ἀλλ' ἐλπίζω να μείνω κοντὰ σας γιὰ λίγο διάστημα, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ.
- A Κορ. 16,8 ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς·
- A Κορ. 16,8 Θα παραμείνω δε εἰς τὴν Ἐφεσον μέχρι τὴν Πεντηκοστήν.
- A Κορ. 16,9 θύρα γὰρ μοι ἀνέωγε μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί.
- A Κορ. 16,9 Διότι ἐδῶ μοι ἔχει ἀνοίξει ὁ Κύριος μεγάλην θύραν διὰ τὴν

ανάπτυξιν δραστηρίας και αποδοτικής εργασίας. Αλλά και οι αντίθετοι, που φθονούν το έργο του Κυρίου, είναι πολλοί.

A Κορ. 16,10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς κἀγὼ· μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ.

A Κορ. 16,10 Εὰν δε ἔλθῃ ο Τιμόθεος, προσέχετε να τον δεχθῆτε με καλωσύνην, ὥστε να μείνῃ ἀνετα και χωρίς δειλίαν μαζί σας· διότι και αὐτός ἐργάζεται το ἔργο του Κυρίου, ὅπως και ἐγώ. Προσέχετε, λοιπόν, μήπως τυχόν κανείς του φερθῇ με περιφρόνησιν και αδιαφορίαν, σαν να μη ἔχῃ τάχα ἀξίαν.

A Κορ. 16,11 προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ ἵνα ἔλθῃ πρὸς με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

A Κορ. 16,11 Οταν δε πρόκειται να ἔλθῃ εἰς συνάντησίν μου, να τον κατευοδώσετε με εἰρήνην. Διότι ἐγώ μαζί με τους ἐδῶ ἀδελφούς τον περιμένω.

A Κορ. 16,12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

A Κορ. 16,12 Δια δε τον ἀδελφόν Απολλῶ σας λέγω ὅτι παρὰ πολὺ τον παρεκάλεσα να σας επισκεφθῇ μαζί με τους ἀδελφούς. Παρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ δεν ηθέλησε να ἔλθῃ τώρα. Θα ἔλθῃ ὅμως ὅταν το κρίνῃ εὐκαιρον.

A Κορ. 16,13 Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε.

A Κορ. 16,13 Μενετε ἀγρυπνοι και προσεκτικοί. Σταθῆτε στερεοί και ακλόνητοι εἰς την πίστιν. Δειχθῆτε ἄνδρες γενναῖοι· παρέτε δύναμιν και ἰσχύν.

A Κορ. 16,14 πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.

A Κορ. 16,14 Ὅλα ὅσα λέγετε και κάνετε ας γίνωνται με ἀγάπην.

- A Κορ. 16,15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς·
- A Κορ. 16,15 Σας παρακαλῶ δε, ἀδελφοί, καὶ δια το ἐξῆς ἀκόμη· γνωρίζετε τὴν οικογένειαν τοῦ Στεφανᾶ, ὅτι εἶναι οικογένεια ποὺ πρώτη αὐτὴ ἀπὸ ὅλην τὴν Ἀχαΐαν ἐπίστευσεν στὸν Χριστὸν καὶ ἔταξαν τὸν ἑαυτὸν τοὺς εἰς τὴν υπηρεσίαν τῶν Χριστιανῶν.
- A Κορ. 16,16 ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιοῦτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι.
- A Κορ. 16,16 Σας παρακαλῶ, λοιπὸν, νὰ υποτάσσεσθε καὶ σεῖς εἰς τέτοιους ἐκλεκτοὺς Χριστιανούς καὶ εἰς καθένα, ὁ οὗτος συνεργεῖ καὶ κοπιᾷ στὸ ἔργον τοῦ Κυρίου.
- A Κορ. 16,17 χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·
- A Κορ. 16,17 Χαίρω δε, διότι εἶναι παρόντες ἐδῶ ὁ Στεφανᾶς καὶ ὁ Φουρτουνάτος καὶ ὁ Ἀχαϊκός, οἱ οὗτοι ἀνεπλήρωσαν εἰς ἀρκετὸν βαθμὸν τὴν στέρησιν τῆς ἰδικῆς σας παρουσίας.
- A Κορ. 16,18 ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.
- A Κορ. 16,18 Διότι ἀνέπαυσαν τὸ πνεῦμα μου μετὰ τὴν πληροφορίαν ποὺ μου ἔφεραν, καὶ πιστεύω ὅτι θὰ ἀναπαύσων καὶ τὸ ἰδικόν σας πνεῦμα μετὰ τὴν ἐπιστολήν, ποὺ θὰ σας φέρουν. Νὰ ἀναγνωρίζετε τὴν ἀξίαν τῶν καὶ νὰ ἐκτιμάτε τοὺς τοιούτους Χριστιανούς.
- A Κορ. 16,19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.
- A Κορ. 16,19 Σας στέλνουν ἀδελφικοὺς χαιρετισμούς αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Σας χαιρετοῦν πολὺ ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα μαζὶ με τοὺς πιστοὺς, οἱ οὗτοι συναθροίζονται

στο σπίτι των.

A Κορ. 16,20 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. ἀσπάζεσθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

A Κορ. 16,20 Σας χαιρετοῦν ὅλοι οἱ ἀδελφοί. Ασπασθήτε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον με τὸ ἅγιον φίλημα τῆς ἀγάπης.

A Κορ. 16,21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.

A Κορ. 16,21 Οἰχαρετισμὸς αὐτὸς ἐγράφη με τὸ χεῖρ ἐμοῦ, τοῦ Παύλου.

A Κορ. 16,22 εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. μαρὰν ἀθά.

A Κορ. 16,22 Εἰς κανεῖς δὲν ἀγαπᾷ με ὅλην τοὺν τὴν ψυχὴν καὶ τὴν δύναμιν τὸν Κυρίον Ἰησοῦν, ἀς εἶναι χωρισμένος ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν Χριστόν. Ὁ Κύριος θὰ ἔλθῃ καὶ θὰ τὸν κρίνῃ ὅπως τοῦ πρέπει.

A Κορ. 16,23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

A Κορ. 16,23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶθε νὰ εἶναι μαζὶ σας πάντοτε.

A Κορ. 16,24 ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

A Κορ. 16,24 Ἡ ἀγάπη μου, ἡ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἶναι καὶ θὰ εἶναι με ὅλους σας. Ἀμήν.